

Sandra Brown

**PRAVO
VRIJEME**

Naslov izvornika Sandra Brown PRIME TIME

Mana Carvainis Agency, Inc. New York

Copyright © 1983 by Sandra Brown

Biblioteka Leo

Uredio

Leonardo Marušić

Prevela s engleskog

Vesna Valenčić

Lektorirala

Rajna Maršanić-Jovanović

Korigirala

Jelena Potkonjak

Likovno oblikovao

Alfio Klarić

Nakladnik

LEO-COMMERCE, Rijeka

E. Kvaternika 61, tel.051-444-868

Za nakladnika

Leonardo Marušić

Priprema za tisak

IMPULS, Rijeka

Tisak

DAN d.d. Ljubljana

Naklada 2.000

Katalogizacija u publikaciji-CIP Sveučilišna knjižnica Rijeka

UDK820(73)-31=862

BROWN, Sandra

Pravo vrijeme / Sandra Brown ; / prevela s engleskog Vesna Valenčić V . - Rijeka : Leo-Commerce, 1996. - 1996. - 224 str.; 20 cm. - (Biblioteka Leo)

Prijevod djela: Prime time. ISBN 953-6232-25-1

1. Poglavlje

Jeste li sigurni da će danas doći? - nestrpljivo je upitala Andy Malone i namjestila se u udobniji položaj. "Podstavljena" barska stolica ispred točionika nije imala baš primjereno ime; ono što se nalazilo ispod crvene plastične presvlake bilo je kvrgavo i tvrdo.

- Ne, siguran nisam - rekao je Gabe Sanders, vlasnik i glavni kuhar u Gabe's Chili parloru, i krpom uporno brisao rub čiste, ali napuknute i istrošene šalice za kavu. - Samo sam rekao da će vjerojatno danas doći. To ne mora biti sigurno, shvaćate? On će vraški sigurno postupiti onako kako mu se sviđa. - Sjedokosi starac se kratko nasmijao.

Andy je osjetila ponovno buđenje svojih istančanih nagona pa je zaboravila na neravnu površinu barske stolice na kojoj je sjedila. Znala je da ne smije privući

pozornost drugih gostiju, ili pokazati previše zanimanja za svoj plijen. Gabe Sanders bi svakoga časa mogao zaključiti da je ona pretjerano znatiželjna strankinja i posve prestati odgovarati na njena pitanja.

- Je li? - Ravnodušno je otpila gutljaj ledenog čaja. Poslužio gaje u crvenoj plastičnoj čaši, ubacivši unutra čajnu žličicu. - Zar vam se gospodin Ratliff čini impulzivnom osobom?

Čim gaje izgovorila, znala je daje pitanje pobudilo Gabeovu sumnju. Prestao je brisati beznadno oštećenu šalicu za kavu. Spustio je čupave obrve nad pronicave oči iz kojih je nestao prijateljski izraz. - Zašto vi uopće postavljate toliko pitanja o Lyonu Ratliffu? Je li?

Andy je na brzinu složila priču i nagnula se naprijed, kao da se želi povjeriti, te je zavjerenički rekla: - Na fakultetu sam imala kolegicu koja je bila odavde podrijetlom. Pričala mi je o čovjeku koji živi na velikom rancu i vozi srebrni El Dorado. Činio mi se poput nekog lika iz filma.

Gabe ju je zamišljeno promatrao, a njeno samopouzdanje je polako nestajalo pod njegovim oštrim pogledom. Jasno joj je stavio do znanja daje previše stara za studenticu te je to samo jedna od njenih izmišljotina. - Tko je ona?

Potpuno ju je smutilo Gabeovo intuitivno procjenjivanje, a potom još i pitanje, pa je promucala: - Tko je ... tko?

- Tko je vaša kolegica? Vjerojatno je poznajem. Ovdje poslužujem chili i sendviče još od '47. Poznajem većinu obitelji u Kerrvilleu.

- Pa, onda ne možete poznavati . . . ovaj . . . Carlu. Zapravo je odrasla u San Antoniju, a ovamo je dolazila

samo ljeti, posjetiti rođake ili tako nešto. - Andy je posegnula za svojom čašom i otpila veliki gutljaj, kao daje u njoj napitak koji vraća

snagu.

Od trenutka kad je prije nekoliko dana stigla u ovaj gradić u brdovitom predjelu Teksasa, osjećala se kao riba na suhom. Pažljiva, pristojna raspitivanja, koja su joj obično otvarala vrata što su za druge ostajala zatvorena, nisu je nikamo odvela. Činilo se kao da žitelji Kerrvillea štite Lyona Ratliffa i njegovog povučenog oca, koji je zapravo bio njen krajnji cilj.

General Michael Ratliff bio je posljednji živući general s pet zvjezdica iz Drugog svjetskog rata. Obvezala se da će ga intervjuirati za svoj televizijski program. Ako su nepotpune vijesti o njegovom narušenom zdravlju istinite, to će morati obaviti uskoro. Do sada nije stekla ni mrvicu nade da će uspjeti ostvariti svoju nakanu. Sad je Gabe Sanders postao šutljiv i škrt s obavijestima kao i svi ostali koje je sreća.

Odlučno je podigla bradu svog sročolikog lica, ali je usne izvila u slatki osmijeh. Svijetlosmeđe oči su očaravajuće zablistale. - Gospodine Sanders, imate li, možda, krišku limete za moj čaj? - Vratilo joj se samopouzdanje kad je vidjela kako je njen blistavi smiješak smutio Gabea.

- Može li limun? Hoće li to odgovarati?

- Izvrsno! Hvala vam.

Uklonila je s lica pramen zlatnosmede kose. Svoju je privlačnost koristila za dobivanje obavijesti samo kad je na to bila prisiljena, a to bi je uvijek ražestilo. Više je voljela otvoreno se uhvatiti ukoštac s pričom, što su izvjestitelji mogli samo zato jer su muškarci. Međutim, kad bi se ukazala potreba, koristila se svakom prednošću,

a ako su se nekome činile zanimljivima njene iznimne boje, srdačnost ne može škoditi. Njen ju je otac, koji je u sebi nosio poetsku žicu, jednom usporedio sa sladoledom od vanilije preliveanim karamelom i amarettom.

- Hvala - ponovila je kad se Gabe vratio noseći dvije kriške limuna na tanjuriću. Iscijedila je sok u čaj koji je bio previše zaslađen i podsjećao ju je na sirup jer je vrlo rijetko upotrebljavala šećer.

- Niste iz ovih krajeva, zar ne?

Poželjela je izmisliti neku laž što bje servirala Gabeu, ali joj je to odjednom prestalo biti zabavno. - Ne, nisam. Sad živim u Nashvillu, ali sam odrasla u Indiani.

- U Nashvilleu, je li? Radite li za Grand Ole Opry? Nasmijala se i odmahnula glavom. - Ne. Radim za nezavisnu kablovsku kompaniju.

- Kablovsku? - Gabeu su poskočile obrve, a Andy je zaključila da su one najizražajniji dio njegovog lica. - Mislite, nešto kao kablovska televizija?

- Tako je.

- Može vas se vidjeti na TV?

- Ponekad. Vodim emisiju intervjua što se putem kablovske televizije istodobno prikazuje u cijeloj zemlji.

- Intervjue? - Pogledao je iza nje, a potom po cijeloj prostoriji u potrazi za nekim koga bi mogla poželjeti za sugovornika. Tada se njegov pogled naglo vratio na nju s iznenadnim shvaćanjem. - Ne mislite valjda Lyona pitati za intervju s njegovim ocem, je li?

- Da. Mislim.

Kratko ju je proučavao. - Ne postoji nikakva kolegica s fakulteta, zar ne? Mirno mu je uzvratila pogled. - Ne.

- To sam i mislio. - U njegovom glasu nije bilo prijekora.

- Mislite li da mi gospodin Ratliff neće odobriti intervju sa svojim ocem?

- Vraški sigurno neće, ali ćemo to uskoro saznati jer upravo ulazi.

Andy je spustila pogled na mokri prsten što gaje njena čaša ostavila na točioniku, a srce joj je sišlo u pete. Kad je čovjek ušao, glasno je odjeknulo zvono za krave na metalnoj sipki iznad ulaznih vratiju.

- Hej, Lyone - javio se netko iz kuta lokala.

- Lyone - doviknuo je drugi posjetitelj.

- Jime, Pete. - Imao je dubok i hrapav glas. Zvuk se valjao prema njoj, bocnuo je u križa poput igle i pokrenuo drhtaj koji joj se proširio duž cijele kralješnice.

Nadala se da će zauzeti barsku stolicu do nje pa bi bilo lako započeti razgovor. Međutim, koraci što ih je osluškivala zaputili su se prema dnu točionika, do produžetka što je stajao okomito na dio za kojim je ona sjedila. Krajičkom oka zapazila je plavu košulju. Gabe je polako pošao k njemu.

- Hej, Lyone? Što ćeš uzeti? Chili?

- Neću danas. Previše je vruće. Osim toga, Gracie je neku večer pripremila chili, pa su mi trebale dvije doze one ružičaste smjese dok

mi se želudac nije oporavio.

- Možda tvoje želučane smetnje imaju neke veze s margaritama što si ih popio uz taj chili?

Iz, zasigurno, golemih prsiju, začuo se duboki smijeh. - Može biti, može biti. - Taj glas. Kakav je čovjek koji ima tako uzbudljiv glas? Andy nije vjerovala da će još dugo moći obuzdavati svoju znatiželju. Na koncu je popustila i pogledala ga baš kad je rekao: - Daj mi jedan cheeseburger.

- Stiže.

Andy uopće nije čula Gabeov odgovor na narudžbu Lyona Ratliffa. Previše ju je zaokupio čovjek koji ju je dao. Uopće nije bio ono stoje očekivala. Zamislila gaje kao starijeg, negdje pri kraju srednjih godina, vjerojatno zato što je general Ratliff bio u osamdesetima. Njegov se sin očito rodio nakon rata. Procijenila je da Lyon Ratliff ima oko trideset i pet godina.

Gusta, tamna kosa ležala je u uvojcima oko njegove glave. Na sljepoočnicama je bila prošarana srebrom. Dvije glatke, tamne obrve nadvile su se nad očima čiju boju nije mogla odrediti s ove udaljenosti. Pogledom je slijedila oblik njegovog rimskog nosa, što ju je podsjećao na glumce koji su glumili u filmovima s biblijskom tematikom, do senzualnih usta, što su je podsjećala na glumce koji su glumili u posve drugačijim filmovima.

- Je li to Ratliffova govedina što si je bacio na žar za mene? - upitao je Gabea.

Andy je opet zaintrigirao njegov glas. Bio je rezonantan, ali tih, pa se čovjeku činilo da bi mogao propustiti nešto strašno važno ako ga pozorno ne sluša. Hrapavost je svemu stoje rekao davala senzualni prizvuk. Svakako više nalik drugom tipu glumca nego prvom.

- Možeš se kladiti - rekao je Gabe. - Najbolja govedina što je čovjek može kupiti.

Lyon je lagano zabacio glavu i tiho se nasmijao. Spuštao je glavu i posegnuo za čašom ledene vode, što ju je Gabe stavio pred njega, kad mu je pogled slučajno kliznuo preko nje. Radi zamaha preletio je preko nje, zaustavio se i polako se vratio na nju.

Andy bi mogla napisati dnevnik o putovanju tih sivih očiju, da, bile su sive, preko njenog lica. Počele su na

njenim vlastitim očima pa je u njegovima pročitala očekivano iznenađenje. To je bila uobičajena reakcija svakoga tko je prvi put vidio njene oči. Bile su neobične žutosmeđe boje, okružene gustim, crnim trepavicama.

Zatim je podigao pogled do njene kose. Je li izgledala previše mlada s konjskim repom što ga je na zatiljku učvršćivala kopča od kornjačevine? Ili, ne daj Bože, je li izgledala poput tridesetogodišnjakinje koja nastoji djelovati mlađe?

Nemoj postati paranoična, Andy, opomenula je samu sebe. Bila je svjesna privlačnosti svoje kose boje karamela sa zlatnim preljevima. Ali što je s kapljicama znoja uz rub njene kose? Može li to opaziti? Iako se Gabeov dvadeset godina stari znak u izlogu hvalisao klima uređajem, Andy je po cijelom tijelu osjećala izbijanje znoja. Zaista, odjednom je postala naglašeno svjesna svake pore svoga tijela, svakog živca. Činilo joj se da se nalazi pod mikroskopom, a Lyon Ratliff je znanstvenik koji vrlo polako proučava dani uzorak.

Kad joj je njegov pogled stigao do ustiju okrenula se na drugu stranu. Posegnula je za čašom, koja joj je zamalo kliznula iz prstiju, i otpila gutljaj. Tada se pobojala daje zapravo još više privukla njegovu pažnju k svojim usnama, a ne obratno.

Što joj se to događa? Morala je obaviti posao. Tri dana već vreba na ovog čovjeka, raspituje se o njemu i njegovom ocu, skuplja mrvice informacija do kojih može doći i trpi gruba odbijanja. Satima je sjedila u otrcanom salonu ljepote i slušala mjesna ogovaranja, nadajući se spominjanju njegovog imena, a cijelo je vrijeme ljubazno, ali odlučno odbijala staviti trajnu "samo da bi joj kosa dobila puninu". Saznala je jedino daje Lyon izostao s posljed-

8

njeg plesa u mjesnom klubu jer se pogoršalo zdravlje njegova oca, da su naručene nove biljke za ukrašavanje okoliša kuće, i da se manikerka salona školovala kod marquisa de Sadea.

A sada evo ga ovdje, na samo nekoliko koraka od nje, a ona se preznojava i, prvi put u životu, ostala je bez riječi. Kamo je nestalo njeno hladno samopouzdanje? Napustila ju je njena tvrdoglava upornost koja joj nikad nije dozvoljavala prihvatiti ne kao odgovor. Objektivnost što ju je činila iznimnom bila je potisnuta u drugi plan jer ju je preplavila spoznaja o seksualnosti jednog čovjeka. Tijekom

svoje karijere, upoznala je kraljeve, premijere i predsjednike, uključujući i dvojicu predsjednika Sjedinjenih Država, a niti jedan je nije zastrašio. A sad ovaj . . . ovaj kauboj meće u masni lokalčić, a ja sva uzdrhtim.

Tvrdoglavo je nastojala uspostaviti kontrolu, podigla je bradu i prkosno ga pogledala. Oči su mu mogle biti dvije jednake gromade što se valjaju preko nje i drobe njenu hrabrost. Arogantno je nakrivio glavu. Čak daje glasno izgovorio poruku, ne nije mogla jasnije razumjeti. Da, čuo sam o jednakosti spolova i mislim daje to sasvim u redu. Međutim, sada te gledam i mislim o tebi samo kao o seksualnom objektu, a ti baš ništa ne možeš poduzeti protiv toga.

Pa, jedno može učiniti. Može ga natjerati da prestane tako misliti o njoj. Na mirni, profesionalni način obavijestit će ga tko je ona i zastoje tu . . . čim pojede svoj cheese-burger, odlučila je kad je Gabe ispred njega stavio tanjur.

Andy je proučavala Gabeov prašnjavo-mastan jelovnik, neuspješno osuvremenjivan tijekom godina upisivanjem novih cijena preko starih. Podnijela je još jednu

9

čašu prezaslađenog čaja. Gledala je kako jedna majka briše kečap s ustiju svoga sinčića, a potom kako se nova crvena mrlja pojavljuje na mjestu prve kad je u dječako-vim ustima nestao jedan prženi krumpirić. Prebivala je po žicanoj mreži pred sobom koja je sadržavala tri vrste umaka za odreske. Izvukla je četiri papirnata ubrusa iz držača i posušila lokvicu što ju je neprestano iza sebe ostavljala njena čaša.

Na koncu je pogledala prema dnu točionika i opazila da je Lyon gotovo pojeo svoje jelo. Pijuckao je kavu obavivši šalicu dugim, vitkim i snažnim prstima. Promatrao je odvijanje podnevnog prometa kroz široke prozore kad je ona kliznula s visoke barske stolice, a tada je pogledao u nju. Nasmiješila se i poželjela da njen osmijeh ne djeluje djetinjasto koketno i kolebljivo, kako se ona osjećala.

- Zdravo - rekla je. Unatoč klecanju koljena, uspjela je stići do njega i zaustaviti se kraj njegove barske stolice.

Polako i temeljito ju je procijenio pogledom. Gledao ju je jedva obuzdavajući zabavljanje, te s osjećajem seksualnog ocjenjivanja,

što uopće nije pokušao obuzdati. Zar je već bio toliko naviknut da mu nepoznate žene prilaze u lokalima? - Zdravo.

Dakle, otežavat će, neće joj dati nikakav uvod. Dobro, gospodine Ratliff. Duboko je udahнула i rekla: - Ja sam Andrea Malbne.

Andy nikad ne bi pomislila da mu se izraz lica može tako naglo i drastično promijeniti, ili da se oči ispod tamnih obrva mogu tako brzo stvrdnuti i zalediti. Dugo je hladno zurio u nju, a zatim se okrenuo i omogućio joj pogled na njegova široka ramena i leđa. Kao da ona ne postoji, nehajno je otpio gutljaj svoje kave.

10

Ovlaš je pogledala Gabea koji se tobože usredotočio na punjenje soljenke, ali je sigurno načulio uši i lakomo slušao. Jezikom je ovlažila usne. - Rekla sam da sam ...

- Znam tko ste, gospođo Malone - rekao je s podrugljivom snishodljivošću. - Dolazite iz Nashvilea. Kablovska televizija Telex.

- Znači da ste pročitali adresu pošiljatelja, iako se niste potrudili otvoriti moja pisma prije no što ste ih vratili. Je li tako? - pitala je s izazovnom bahatošću, nadala se.

- Tako je. - Otpio je još jedan gutljaj kave. Razdraživala ju je njegova ravnodušnost. Obuzela ju je neodoljiva želja da mu otme šalicu kave iz ruke, ako bi to bilo fizički moguće, i baci je preko prostorije, samo da privuče njegovu pozornost. Međutim, predviđala je da bi tako nešto moglo rezultirati tjelesnom ozljedom. Činilo se da iz njega izvire snaga tijela i volje, a ona se nije htjela šaliti niti s jednim, ako je to ikako moguće. Bila je tvrdoglava, ali ne i glupa. - Gospodine Ratliff, vi znate . . .

- Znam što hoćete. Odgovor je ne. Vjerujem da sam vam to dao do znanja nakon vašeg prvog pisma od prije nekoliko mjeseci. Na to jesam odgovorio. Očito ste zaboravili sadržaj toga pisma. Ukratko, tamo je pisalo da štedite dah, snagu, vrijeme novac i - odmjerio ju je ciničnim pogledom - vašu novu odjeću. Nikad ne bih pristao na vaš intervju s mojim ocem za tu televizijsku emisiju. Isto osjećam i danas. - Ponovno joj je nepristojno okrenuo leđa.

Vjerovala je da će joj nove traperice i zapadnjačke čizme pomoći pri uklapanju u mjesni krajolik. Zar su njene nakane bile tako očite? Dobro. Počinila je grubu pogrešku. Možda njeno šuljanje naokolo u proteklih nekoliko dana nije bilo naročito profesionalno, ali sad

neće odustati. Izravnala je ramena, nesvjesno nateg-nuvši preko prsiju pamučnu košulju zapadnjačkog kroja. - Čak niste ni poslušali moj prijedlog, gospodine Ratliff. Ja...

- Ne želim ga čuti. - Naglo je okrenuo glavu prema njoj, a pogled mu se nenamjerno zaustavio na njenim prsima na način koji je bio nelagodan i njemu i njoj. Sasvim se ukočila, kao da bi pokretom priznala neodrživost situacije. Nakon duge stanke, podigao je pogled, a ona je zadržala dah susrevši se s gnjevom u njegovim očima.

- Nema intervjua s mojim ocem - rekao je tihim, napetim glasom. - On je starac. Ne osjeća se dobro. Dolazili su i drugi, veći i bolji od vas, gospođo Malone. Odgovor neopozivo ostaje ne.

Kliznuo je s barske stolice, a ona je shvatila koliko je visok kad se u ravnini njenih očiju našla njegova ključna kost. Koraknula je unatrag i fascinirano gledala kad je rukom posegnuo u džep tijesnih traperica kako bi izvukao novčanicu od pet dolara. Njegova je ruka nategnula ionako tijesne hlače, a od toga joj je krv navrla u obraze. Položio je novčanicu kraj tanjura. Sudeći prema prljavom cjeniku, dao je više nego duplo od cijene cheeseburgera.

- Hvala, Gabe. Vidimo se.

- Vidimo se, Lyone.

Andy nije mogla povjerovati da će je samo tako otpraviti kad ju je zaobišao na putu prema izlazu. - Gospodine Ratliff - rekla je prodornim glasom i pošla za njim.

Stao je i vrlo polako se okrenuo, stoje djelovalo puno opasnije nego daje to učinio naglo. Osjećala se kao daje sjeckaju sićušnim mačevima dok je očima prelazio njenim tijelom, od tjemena do vrhova sjajnih novih čizama.

- Ne volim nametljive ženske, gospođo Malone. Ostavljate takav dojam. Nikome neću dopustiti intervju s mojim ocem, pogotovo ne vama. Dakle, zašto ne spakirate svoju novu odjeću i ne vratite svoju zgodnu malu stražnjicu u Nashville, kamo i pripada?

Bacila je torbicu na krevet i srušila se u neudoban naslonjač u malenoj, zagušljivoj motelskoj sobi. Osam prstiju pritisnula je na čelo, a palčevima je trljala sljepoočnice u kojima je nabijalo. Nije

znala je li razlog vrućina, ili suha klima, ili onaj muškarac, ali nešto joj je izazvalo neizdrživu glavobolju. Muškarac. Nema sumnje daje razlog muškarac.

Ustala je nakon nekoliko minuta odmora, skinula čizme i šutnula ih u stranu. - Hvala na ničemu. - Pošla je u kupaonicu i progutala dva aspirina s čašom mlake vode iz slavine za hladnu vodu.

- Zašto ga nisi pljusnula po samozadovoljnom licu? - upitala je svoj odraz u zrcalu. - Zašto si samo stajala poput glupače i slušala njegove uvrede? - Skinula je kopču s kose i zatresla glavom, što nije koristilo njenoj glavobolji. - Zato što želiš taj intervju, eto zašto.

Grozila se telefoniranja Lesu. Sto će mu reci? Nije dobro prihvaćao razočaranje, blago rečeno. Razmišljala je što bi mu mogla reći, a razne mogućnosti su joj se motale glavom kad je okrenula broj međugradske. Zvala je na njegov račun i nakon što su je spojili u njegov ured, začula je njegovo svadljivo rezanje: - Stoje?

- Zdravo, ja sam.

- Vidi, vidi, već sam pomislio da su te pljačkaši stoke uzeli za taoca, ili tako nešto. Lijepo od tebe što si našla vremena za poziv.

13

Sarkazam. Danas je sarkastično raspoložen. Andy je to rezignirano prihvatila, kao stoje prihvaćala sva Lesova raspoloženja. - Žao mi je, Les, ali nisam imala što javiti pa nisam zvala. Sjećaš li se svog dopisa od prošlog mjeseca o nepotrebnim međugradskim pozivima?

- Ali to se ne odnosi na tebe, Andy zlato - ljubaznije je rekao. - Kako stoje stvari tamo dolje, u zemlji stočara?

Protrljala je čelo dok je odgovarala. - Ne baš dobro. U prvih nekoliko dana ništa nisam obavila. Jedino sam saznala o planiranju uređivanja zelenih površina oko kuće na rancu. To je sve. To, kao i gdje Lyon Ratliff, sin, ponekad jede kad dođe u gradić. Danas sam imala zadovoljstvo upoznati gospodina.

Zurila je u palčeve na nogama i sjetila se kako ju je pogledao kad su se njihove oči prvi put srele, a ne odvratnog načina na koji joj se obratio prije nego je ljutito izašao iz lokala. Nije se tako osjećala u nazočnosti nekog muškarca još od ... nikad se nije tako osjećala u nazočnosti muškarca.

-1? - nestrpljivo ju je potaknuo Les.

- Pa ... i... ovaj ... bit će teško, Les. Tvrdoglav je poput mazge. S njim je nemoguće razgovarati. Svoje glav, nepristojan, uvredljiv.

- Zvuči poput odista simpatičnog tipa - nasmijao se Les.

- Bio je prokleta odvratan. - Cupkala je španjolski pokrivač s crvenim i crnim uzorkom. - Više ne osjećam da je sve ovo u redu, Les. Možda ne bismo trebali biti toliko uporni. Sto ako je stari general doista previše bolestan za intervju? Možda nisu točne vijesti o njegovom zdravlju. Moguće je da nije sposoban izdržati napor niza intervjua. Možda čak ne može govoriti. Što bi rekao kad bih odustala od ovoga i vratila se kući?

14

- Andy, dušo, što se s tobom događa tamo dolje? Je li ti tekساško sunce spržilo mozak?

Točno je mogla zamisliti Lesa. Spustio je svoja stopala u papučama s pisaćeg stola, privukao stolicu kako bi se oslonio laktovima na pretrpani stol i zauzeo svoju 'ozbiljnu' pozu. Naočale u rožnatom okviru odgurnuo je na vrh glave i posadio ih na crvenu kosu, ili ih je posve skinuo i odložio među krcate pepeljare, papiriće od bombona i tjedan dana stare scenarije. Da nije od njega udaljena tisuću petsto kilometara, postala bi žrtvom zapanjujućih ledeno plavih očiju. Čak je i preko telefonske žice osjećala kako je probada pogled tih očiju.

- Valjda nećeš dopustiti neodgojenom nasilniku da ti stane na put, je li? Dušo, suočavala si se i s gorima. Puno gorima. Sjećaš li se onih sindikalnih razbijača u štrajkaškoj straži? Prijetili su našem fotografu policijskim palicama, ali tebi su jeli iz ruke za samo deset minuta. Jasno, poludjeli su za tvojim tijelom. No, to se događa svakom muškarcu s ...

- Les - umorno je rekla. - Molim te.

- Molim te, što? Volio bih od tebe čuti, "Molim te, Les". Bilo kada.

Ona, Les Trapper i Robert Malone su zajedno počeli stvarati svoje karijere u maloj televizijskoj postaji. Les je producirao emisije vijesti. Robert je bio izvjestitelj. Andy je vodila večernju emisiju vijesti s kratkovidnim glupanom koji je radio u postaji od njena osnutka, pa ga uprava nije imala srca najuriti.

Čak i nakon njene udaje za Roberta, njihovo je prijateljstvo ostalo netaknuto. Kad je Robert dobio posao dopisnika za televizijsku mrežu, često je izbivao od kuće.

15

Les joj je pomogao preživjeti usamljene trenutke, ali uvijek samo kao prijatelj.

Živo se sjećala noći kad je Les došao k njoj i rekao joj daje Robert poginuo u Guatemali, odakle je izvještavao o potresu. Les se tjednima brinuo o njoj, preuzevši sve obveze koje su joj bile previše teške. Mjesecima poslije Robertove smrti koristila ga je kao štit između sebe i ostatka svijeta. Uživao je u ulozi zaštitnika.

Ostali su prijatelji, a sad su zajedno radili za Telex. Znala je da njegove besramne prijedloge ne treba ozbiljno shvaćati. Les nikad nije, i nikad nije ni bio, bez žene, ili žena.

Njegova jedina prava ljubav bio je njegov posao, uvijek je tako bilo i uvijek će biti. Bio je pretjerano ambiciozan. Sve bi učinio radi dobre priče. Bio je oštroman i, češće no što je Andy željela priznati, bezosjećajan. Često se prostački izražavao, a njegova se raspoloženja nisu mogla predvidjeti.

Ipak, bio je njen prijatelj. I njen pretpostavljeni. Bilo bi bolje da nešto brzo smisli.

- Kako bi bilo da Lyona Ratliffa nagovorim na intervju? On bi mogao . . .

- Bio bi vraški dosadan. Ništa nam ne bi rekao. I koga je, dovraga, briga za njega? Treba nam starac, Andy. I treba nam sada, dok je još živ. Još uvijek želiš dobiti posao u mreži, zar ne?

- Da, naravno. Više od ičega.

- Dobro, dakle, prestani toliko okolišati. - Ton glasa mu se osjetno smekšao. -1, zlato, mogla bi sve one velike dečke i cure u mreži srušiti na njihove debele, mekane guzice. Darovita si. Najbolje u zemlji vodiš intervju. Natjerala si na plač masovnog ubojicu. Vidio sam to, a

16

17

čak nisam nosio naočale. Mlada si, pametna, puna seksepila s onim svojim vražjim zlatnim očima i bujnim oblinama. Neka rade za tebe. Zavedi tog kauboja i... -Les!

- O, da, zamalo sam zaboravio. Razgovaram s naj-frigidnijom ženom stoje ikad stvorena da muči čovjeka. Slušaj, Andy, za koga se čuvaš? Vraški dobro znam da se ne čuvaš za mene, i to ne zato što

nisam pokušavao. Otkako je Robert poginuo, živiš poput vestalinske djevice. Već tri godine, za Boga miloga. Opusti se malo, dušo. Trepni malo tim dugačkim trepavicama prema kauboju i bit će mekši od gline u tvojim rukama.

Gotovo se poželjela nasmijati na apsurdnu pomisao da bi Lyon Ratliff ikad mogao biti mekan u nečijim rukama. Alije samo umorno uzdahnula. U neku ruku, Les je imao pravo. Nije imala nikakav osobni život. Možda zato stoje Robert poginuo na radnom zadatku. Ili stoga što je njen otac bio cijenjeni novinar. Andy Malone je osjećala da mora uspjeti u televizijskom novinarstvu.

Rad u Telexu nije držala vrhunskim postignućem, iako su se njene emisije prikazivale širom zemlje. Željela je raditi za televizijsku mrežu. Da bi dobila takav posao, morala je izvesti nešto iznimno uspješno. Intervju s generalom Michaelom Ratliff om bi zasigurno privukao pozornost izvršnog upravitelja neke mreže.

- Dobro, Les. Ne slažem se s tvojim sredstvima, ali mi je cilj isti. Pokušat ću još jednom.

- Tako treba. Možda bi mogla pokušati nešto u vezi uređivanja okoliša kuće? Misliš li da bi mogla proći kao hipofiza?

- To je žlijezda, idiote, a ne biljka. Vjerojatno misliš na hibiskus.

V

- Dovraga. Nikad nisam mogao vladati svojim žlijezdama. Samo sam znao što se s njima radi.

- Doviđenja, Les.

- Doviđenja. Volim te.

-1 ja tebe volim. Do viđenja.

Ostatak poslijepodneva provela je na ležaljci uz motelski bazen, osjećajući da je zaslužila poludnevni odmor. Činilo joj se da su joj mozak i nutarnji organi isprebijani, iako nije bilo vidljivih znakova ozljeda na njenom tijelu u oskudnom bikiniju, koje je izazvalo zvižduke trojice tinejdžera što su onuda prošli u kamionu za dostavu. Njihovo je očajanje bilo bezopasno.

U vezi Lyona Ratliffa, ništa nije bezopasno.

Prošli su sati otkako su je njegove oči pomno proučavale, ali je njeno tijelo tako žestoko reagiralo na samo sjećanje da joj se činilo kako se to opet događa. Dojke su joj podrhtavale od osjećaja što ih je davno držala mrtvima; bradavice su joj stršile ispod tkanine

gornjeg dijela bikinija. Neopisivu težinu osjećala je u donjem dijelu svoga tijela. U redovitim razmacima, nešto je u' njoj pulsiralo, ispunjavalo je životnošću i podsjećalo na činjenicu da nije umrla u potresu s Robertom.

Odvezla se unajmljenim automobilom do grill restorana, kupila sočni sendvič i odnijela ga natrag u svoju sobu. Kasnije je pokušala gledati televizijski program, ali su joj dojadile glupave humoristične serije i raznovrsne zabavne emisije. Pokušala je čitati najnoviji, vrući roman. Iako je junak opisan kao plavokos i zelenih očiju, ona ga je jedino mogla zamisliti s tamnom neposlušnom kosom i sivim očima. Sa senzualnim, drskim ustima koja se mogu stvrdnuti od gnjeva, ali također obećavaju nezaboravne poljupce. Visoko, vitko tijelo zbog kojega čovjeku smeta

18

19

nošenje odjeće. Divlje privlačno, preplanulo lice koje je objašnjavalo pojam muževnosti. Glavni lik knjige djelovao je bljedunjava u usporedbi s njim.

- On je najneprostojniji čovjek što sam ga ikad srela -rekla je, odbacila knjigu i pošla provjeriti lanac na vratima. Prije nego je ugasila noćnu lampu, osvrnula se preko ramena na svoj odraz u zrcalu toaletnog stolića. Imala je na sebi majicu kratkih rukava i tanke gaćice. - Ali nema baš u svemu krivo - rekla je samopouzđano i ugasila svjetlo. Doista je slatka.

Nije mogla vjerovati daje tako lako! Jedino se sjećala da je u salonu ljepote čula kako je Lyon Ratliff naručio neke biljke iz rasadnika. Supruga vlasnika rasadnika ponosno je svima objavila da će ih njen suprug isporučiti i zasaditi u četvrtak ujutro.

Andy se tog jutra probudila s razrađenim planom u glavi. U sebi je zahvalila Lesu na inspiraciji. Odjenula se profesionalno, u lagani ljetni kostim od sirove svile i svilenu bluzu koraljno crvene boje bez rukava. Uplela je kosu u punđu na zatiljku pa je djelovala ozbiljno i sposobno. Odvezla se autom na otprilike kilometar i pol od Ratliff ovog ranca i zaustavila se uz cestu, nadajući se da nije zakasnila.

Sjedila je uz cestu dvadesetak minuta, a tada je ugledala kamion izrasadnika sa svojim zelenim teretom kako joj se približava. Iskočila je iz automobila, podigla poklopac motora i stala uz cestu, djelujući

bespomoćno i jadno. Kao što je i očekivala, kamion se zaustavio malo dalje od nje. Potrčala je duž kamiona do vozača koji je već silazio iz kabine.

- Puno vam hvala što ste se zaustavili - rekla je bez daha.

- Dobro jutro. Što se dogodilo s vašim automobilom, mala damo?

Stisnula je zube iza lažnog smiješka. - Ne znam -žalosno je rekla. - Bila sam na putu za Ratliffov ranč. Već kasnim na sastanak s Gracie, a sad ovo! Pitat će se što mi se dogodilo. Možete li me, molim vas, odbaciti do najbližeg telefona?

Nije imala pojma tko je Gracie. Samo je čula kako ju je Lyon spomenuo u Gabeovom restoranu. Mogla bi biti rođakinja, kuharica, domaćica . . . supruga? Je li ikad pročitala da je oženjen? Zašto ju je uznemirila ta pomisao? U svakom slučaju, njeno lukavstvo je urodilo plodom. Čovjek iz rasadnika se široko nasmiješio.

- Mogu učiniti i bolje od toga. Ja idem kod Ratliff a. Što mislite o prijevozu do ulaznih vratiju?

Ruka joj je poletjela na prsa, kao daje željela smiriti ubrzane otkucaje srca. - Vi se šalite! O, spasit ćete mi život. Mogu obaviti svoj posao i istodobno nazvati servis za automobil. Sigurno vam to neće biti teško? - upitala je podarivši mu svoj najblistaviji osmijeh.

- Nimalo, nimalo.

- Samo ću uzeti torbicu i zaključati automobil. - Okrenula se na peti svojih elegantnih cipela i odbrzala natrag do svog automobila, zahvaljujući zvijezdama što je čovjeka bilo tako lako prevariti. Čak nije ni pitao po kakvom poslu ide na ranč.

Da bi se popela u kamion, morala je žrtvovati čednost, ali je gospodin Houghton, kako se ranije predstavio, bio savršeni gospodin i okrenuo je glavu.

Kabina kamiona je bila bučna, prašnjava, i u njoj se osjećao jak miris zemlje i gnojiva, ali je Andy već bez-

20

brižno čavrljala s gospodinom Houghtonom kad su se zaustavili ispred elektriziranog ulaza Ratliffovog ranca. Kočnice su zacvilile kad je gospodin Houghton pritisnuo pedal, ali je Lyon očito obavijestio stražara o dolasku kamiona iz rasadnika. Veliki kolni ulaz se široko rastvorio i otvorio im put na asfaltirani prilaz, a bezubi stražar s kaubojskim šeširom samo im je domahnuo neka prođu. Ako je i vidio

Andy, ili zapazio da ne izgleda poput vrtlara, ništa nije poduzeo. S olakšanjem je odahnula kad je kamion prošao kroz ulaz i ona je u retrovizoru vidjela kako se golema vrata zatvaraju za njima.

- Iskrcat ću vas pred glavnim ulazom. Trebao bih se sastati s gospodinom Ratliffom na zapadnoj strani.

- To će biti krasno - nasmiješila se. Bolje no što je očekivala. Lyon će biti zauzet neko vrijeme. Lyon? Zar je o njemu mislila kao o "Lyonu"?

Kuća je bila zastrašujuća, a djelovala je kao da pripada u Južnu Kaliforniju, a ne na visoravni Teksasa. Ugnijezdila se u šumarku oraha, hrastova i topola, a određena otmjenost ublažavala je njenu pretjeranu širinu i veličinu. Bila je jednokatnica, ali to nije smanjivalo dojam da se različita krila kuće šire unedogled.

Sama kuća i sve pomoćne zgrade izgrađene su od bijele nepečene opeke, a na krovu se nalazio tamnocrveni crijep. Na prednjoj strani kuće nalazila su se četiri nadsvođena luka, stvarajući prostrani trijem gdje su visjele košare pune paprati, petunija, begonija i maslačaka. Boje su živjele vlastitim životom u dubokoj sjeni trijema, a izrazita bjelina kuće predstavljala im je blistavi kontrast.

- Hvala vam još jednom, gospodine Houghton - rekla je kad se uz škripu zaustavio, a zatim opet ubacio mjenjač u prvu brzinu.

21

- Nema na čemu, mala damo. Nadam se da vaš automobil nema veliki kvar.

-1 ja se nadam. - Skočila je na zemlju, a udarac su osjetili njeni zubi i punda na zatiljku. Tiho je zatvorila vrata kamiona, kako ne bi privukla ničiju pozornost, i zadovoljno ustanovila da nisu stvorila nikakvu buku. Zaputala se laganim, opreznim koracima i zastala kako bi se, tobože, divila košari s cvijećem. Kad je kamion nestao iza ugla kuće, stupila je u sjenu trijema.

Iza svakog luka nalazio se široki prozor. Osjećajući se poput kriminalca, prišuljala se do svakog prozora, priljubila ruke i lice uz staklo i virnula unutra. Prostorije su imale visok strop, bile su lijepo namještene i besprijekorno čiste. Vidjela je dnevnu sobu s golemim kaminom, te udobnim kaučima i naslonjačima, zatim radnu sobu sa zidovima obloženim policama za knjige i masivnim pisaćim stolom pretrpanim papirima, i na kraju blagovaonicu. U posljednjoj prostoriji

nalazile su se teraco pločice i namještaj od pletera. Andy je kroz prozor mogla vidjeti da golema staklena vrata čine jedan dio zida. Prostorija je bila ispunjena tropskim biljkama. Sa stropa je visio ventilator i lagano kružio.

U invalidskim kolicima je sjedio starac i čitao, ili je spavao? Zaputila se iza ugla kuće i pogledala kroz klizna staklena vrata. Čitao je. U krilu mu je ležala knjiga. Ruka posuta staračkim mrljama polako je okrenula stranicu. Na koščatom nosu stajale su naočale s metalnim okvirom.

Andy je poskočila kad je, uopće ne podigavši pogled, rekao: - Uđite, gospođo Malone.

|

2. Poglavlje

Ukočila se od šoka. Ne bi mogla reći što ju je više iznenadilo, to što je starac znao da je ona tamo, ili dobroćudan izraz njegovog lica kad ju je pogledao i nasmiješio se. Iznenadio ju je otac, baš kao i sin. Očekivala je nešto poput George C. Scottovog prikaza generala Pattona. Gdje je strogo vojničko držanje? Današnji general Michael Ratliff predstavljao je primjer dobrotivosti. Vidjelaje njegove fotografije, ali su bile snimljene prije četrdesetak godina i imale su vrlo malo sličnosti sa slabašnim starcem u invalidskim kolicima.

Čini se da ga je zabavljala njena nevjerica. - Dođite unutra, bliže, da vas mogu bolje vidjeti, molim vas, gospođo Malone.

Andy je natjerala svoje noge daje odvedu kroz otvorena staklena vrata u prostoriju nalik vrtu. - Jeste li vi general Ratliff? - nesigurno je upitala.

23

24

Tiho se nasmijao. - Naravno.

- Ka... - progutala je slinu. - Kako znate tko sam ja? Jeste li me očekivali? - Ovlaš se upitala nije li možda Les nazvao i zamolio generala za intervju, ali je odmah odbacila tu zamisao. To baš nije bio Lesov način. Usto, nitko nije mogao razgovarati s generalom mimo Lyona. Lvonovo mišljenje se ne bi dalo samo tako promijeniti.

- Da, očekivao sam vas - rekao je bez daljnjeg objašnjenja. - Molim vas, sjednite. Želite li nešto popiti?

- Ne, ne, hvala vam. - Zašto se odjednom osjeća poput školarke uhvaćene u nekoj nepodopštini? Sjela je na rub stolice od pletera visokog naslona s upadljivo šarenim jastukom. Gurnula je svoju tanku torbicu između bedra i naslona za ruke te nategnula rub suknje. Leđa je držala uspravno. - Niste podigli glavu prije nego ste mi se obratili. Kako ...

- Vojnička obuka, gospođo Malone. Oduvijek imam uši poput radara. Moj izvrstan sluh bio je propast za meni podređene časnike. Nikad me nisu mogli kritizirati, a da ih ne čujem. - Opet se tiho nasmijao.

- Ali, kako ste mi znali ime? - Usprkos činjenici daje uhvaćena na djelu dok je špijunirala i narušavala tuđi posjed, Andy je uživala. Spoznaja da je konačno u društvu jednog od najistaknutijih ratnih junaka svoje zemlje izazivala je vrtoglavicu. Tijelo mu je nemoćno, ali je njegov um ostao oštar poput britve. Oči su mu vlažne, a ona je pretpostavljala da su vidjele više no što je želio otkriti ljudima. Ili je samo tako izgledalo zbog njegove istančane sposobnosti zapažanja? Rijetka bijela kosa bila je uredno počešljana, na vojnički način. Imao je na sebi besprijeckorno izglačani kombinezon. - Jeste li ikad vidjeli moju televizijsku emisiju? - upitala gaje.

25

- Ne, žao mi je što moram reći da nisam. Znao sam tko ste jer mi je Lyon ispričao da vas je jučer upoznao u gradu. - Gledao ju je očekujući njenu reakciju.

Namjestila je na licu spokojan izraz. - O? - mirno je rekla. - Je li vam ispričao i kako se nepristojno ponašao?

Starac se glasno nasmijao, kratkim i oštrim zvukovima koji su prešli u napadaj kašlja. Uspaničeno je skočila i nagnula se nad njim, spremna pružiti pomoć. Nije imala pojma što bi trebala učiniti, a nije htjela ni pomisliti na posljedice ukoliko mu se nešto dogodi dok su sami. Grčevito kašljanje se napokon smirilo, pa joj je rukom pokazao neka se vrati na svoje mjesto. Nakon što je nekoliko puta duboko udahnuo, odgovorio je na njeno pitanje: - Ne, Lyon nije spomenuo svoj bezobrazluk, ali to zvuči točno poput njega.

Obrisao je vlažne oči bijelim lanenim rupčićem. Kad je odmaknuo rupčić, Andy se učinilo da mu u očima vidi nestašni izraz. - Rekao mi je kako još jedna pijavica iz tiska njuška po gradu i zapitkuje.

Nazvao vas je... da vidimo ... znatiželjnom kujom. Da, mislim daje točno tako rekao. Još je ustvrdio kako ste vi sigurno uvjereni da možete koristiti svoje lice i tijelo za izvlačenje priče iz mrtvacu. Zatim vas je potanko opisao.

Vrelina joj je preplavila obraze, a zubi škrgutali od bijesa. Taj nitkov! Pijavica. Kuja. Kako ju je samo mogao optužiti za nešto tako odvratno.

Željela se valjati u svom bijesu, upiti ga, ali je shvatila da general sa zanimanjem procjenjuje njenu reakciju na opis njihovog susreta viđen očima njegovog sina. - Generale Ratliff, željela bih vas uvjeriti da vaš sin nema pravo. Istina, raspitivala sam se o vama i vašem životu na rancu, ali samo zato jer želim .. .

26

- Ne morate se opravdavati preda mnom, gospodo Malone. Samo vam govorim kakav ste dojam ostavili na Lyona. Kako bih stvorio svoje nepristrano mišljenje, dajte da razjasnimo neke činjenice. Radite za kablovsku televiziju i želite me intervjuirati za svoju emisiju. Je li to točno?

- Da, gospodine. Mi, to jest ja, želim snimiti seriju intervjuja koji bi se prikazivali uzastopno svake večeri tijekom jednog tjedna. Svaka bi emisija trajala pola sata.

- Zašto?

- Zašto? - ponovila je ne shvaćajući njegovo pitanje.

- Zašto me želite intervjuirati?

Zbunjeno je zurila u njega, lagano zatresla glavom i rekla: - Generale Ratliff, vi sigurno znate da predstavljate dio američke povijesti. Vaše ime će se nalaziti u svakom udžbeniku o Drugom svjetskom ratu. Godinama ste živjeli povučeno na ovom rancu. Američka javnost želi znati zašto je to tako. Žele znati što radite.

- To mogu odgovoriti jednom riječju: ništa. Sjedim ovdje dan za danom, starim, propadam, čekam na smrt. -Podigao je ruku i zaustavio je kad je vidio daje naumila protestirati. - Čujte, gospođo Malone, ako ćemo ikad surađivati, moramo biti iskreni jedno s drugim. Ja ću uskoro umrijeti. Dugo sam na to čekao i, zapravo, prilično se radujem što se taj čas približava. Već mi je dosta starosti i beskorisnosti.

Na to se nije imalo što reći, pa je Andy šutjela dok su zurili jedno u drugo. Prvi je progovorio general. - Hipo-tetički, recimo da pristajem na intervju. Mogu li postaviti uvjete svoje kapitulacije, da tako kažem?

Srce joj je počelo ubrzano lupati. Pristat će. - Da, gospodine.

27

- Vrlo dobro. Dobit ćete svoje intervju, gospođo Malone, iako mi nikako nije jasno zašto biste radije intervjuirali mene nego neku puno zanimljiviju osobu.

- Mislim da ste vi vrlo zanimljivi - rekla je, a tako je i mislila.

Nasmijao se, ali ovoga puta puno mirnije. - Možda, dok sam bio mlad. A sada, što se tiče mojih uvjeta. Možete pitati sve o momu djetinjstvu, školovanju, vojnoj obuci, mojoj karijeri prije i poslije rata. Bio sam u pješaštvu u Prvom svjetskom ratu. Jeste li to znali? - Ne čekajući na odgovor, starac je nastavio: - Možete me pitati općenito o ratu, ali neću razgovarati o pojedinačnim borbama.

- Vrlo dobro - polako je rekla.

- Grubo ću odbiti odgovarati ako mi postavite pitanje o nekoj određenoj borbi.

- Razumijem. - Nije razumjela, ali bi u ovom trenutku pristala na sve samo da dobije priliku snimiti intervju.

- Kad možemo početi? Danas?

Nasmijala se njegovom entuzijazmu. - Ne. Večeras ću obavijestiti svoju ekipu, a oni će stići s opremom za dan ili dva.

- Hoće li intervju biti na filmu?

- Na video-vrpici.

- Video-vrpici - zamišljeno je rekao, kao da nije mogao posve shvatiti o čemu se radi.

- Zapravo, sve je isto kao i na filmu, ali se ne mora razvijati. To je kao u kazetofonu, samo što ovdje imamo

1 sliku. - Ozbiljno je klimnuo glavom. - Vrijeme do dolaska ekipe mogu iskoristiti za biranje ambijenta. Ne bih htjela sve intervju snimiti na istom mjestu.

- Tako ćemo imati priliku za upoznavanje - rekao je namignuvši joj. - Koliko će sve to trajati?

28

- Radit ćemo svakoga dana onoliko dugo koliko vi budete mogli. Mislim da bi svima bilo prihvatljivo kad bismo snimili jednu cijelu emisiju na dan. Trebali bismo završiti. . .

- Već ste završili.

Oštre riječi doprle su u sobu s vratiju kroz koja je ranije ušla Andy. Naglo je okrenula glavu i ugledala Lyona kako se prijeteći podbočio, a djelovao je još mračnije u odnosu na blistavilo krajolika iza njega. Bio je odjeven u traperice, zapadnjačku košulju i prašnjave kaubojske čizme. Kosu mu je razbarušio vjetar. Lice mu je imalo divlji izraz.

- Uđi, Lyone. Vjerujem da već poznaješ našu gošću, gospođu Malone.

Lyon je dugim koracima ušao u prostoriju. Naglašeno je ignorirao ljubazni pokušaj svoga oca. Umjesto toga, bijesno je zurio u Andy. - Koga vruga vi ovdje radite?

Andy je skočila na noge. Nije ga namjeravala gledati odozdo, poput pokajnika. - Vama je poznato što ja radim ovdje.

- Također mi je poznat podmukli način na koji ste se provukli kraj stražara. Gospodin Houghton i ja smo već bili pri kraju drugog reda šimširovine, kad je slučajno spomenuo jednu malu gospođu koju je ovamo doveo kako ne bi zakasnila na sastanak s Gracie nakon što joj se automobil pokvario. Gracie ovdje živi duže nego ja i, koliko je meni poznato, nikad još nije imala 'sastanak'. Zbrojio sam dva i dva i, nažalost, dobio sam vas. A sada, gospođu Malone, vi odlazite. Silom, ako je potrebno. - Uopće nije sumnjala da tako i misli. Posegnuo je za njenom rukom, ali gaje njegov otac zaustavio.

- Lyone, tvoju majku bi ražalostilo tvoje pomanjkanje

29

pristojnosti, posebno prema dami. Pristao sam dati intervju gospođi Malone.

Da ga je netko lopatom tresnuo po glavi, Lyon ne bi mogao izgledati zaprepaštenije. - Tata ... ti ... jesi li siguran? - Pokazujući osjećajnost za koju ga nije držala sposobnim, Lyon je kleknuo kraj invalidskih kolica svoga oca i položio veliku, preplanulu ruku na rame generala Ratliffa. - Jesi li siguran? - ponovio je.

General je pogledao sina u oči. - Jesam, siguran sam. Ne pristajem ni na kakve druge emisije, ali gospođa Malone je tako dražesna pa

moram udovoljiti njenoj molbi.

- Vraga je dražesna - prasnuo je Lyon i ustao. - Nemoj joj dopustiti da te nagovori na nešto što ti nije po volji.

- Zar sam ikad bio tako lakovjeran, Lyone? - tiho je upitao. - Ne brini. Sve će biti u redu. Želim to učiniti.

- Vrlo dobro. - Lyon je kratko klimnuo glavom.

- Dakle, gospođo Malone, čini se da je sve dogovoreno - ljubazno je rekao general.

- Hvala vam, generale Ratliff - rekla je - ali, molim vas, zovite me Andy.

- Sviđate mi se, Andy.

- I vi se meni sviđate. - Nasmijala se, a general se priključio njenom smijehu, uživajući u zajedničkom zadovoljstvu što su se upoznali.

- Oprostite - ledeno je rekao Lyon, ubacivši klin neprijateljstva u ugodnu atmosferu - ali ja se moram vratiti na posao.

- Lyone, pusti gospodina Houghtona neka radi ono što zna. Ti odvedi Andy natrag tamo gdje je odsjela i pomogni joj preseliti stvari ovamo.

Andy i Lyon su se istodobno okrenuli prema generalu Ratliffu. Oboje su se zagledali u njega s izrazom nijemog

30

čuđenja. Andy je napokon pronašla svoj glas i promucala: - A ... ali ja sam odsjela u Haven in the Hills, i sasvim mi je udobno, uvjeravam vas.

- Ovdje će vam sigurno biti udobnije - srdačno je rekao general. - Niste kušali Gracienne specijalitete. - Dakle, pomislila je Andy, Gracieje ipak kuharica. - A mene bi mogao uhvatiti poriv za razotkrivanjem duše u bilo koje doba dana ili noći. Valjda ne želite riskirati i propustiti takav trenutak. Kad se sve uzme u obzir, bit će puno bolje da boravite pod ovim krovom dok ne zgotovimo cijeli pothvat.

- Ali, moja ekipa će biti u motelu i...

- Koliko ima članova ekipe? Brzo je razmislila. - Četiri.

- Pa, smjestit ćemo ih u nastambu za osoblje. Ima dovoljno mjesta. Ne želim više slušati prigovore - rekao je glasom koji je podsjećao na njegovo nekadašnje zapovijedanje. - Lyon i ja smo ionako previše

sami. Vi ćete predstavljati dobrodošlu promjenu. - Stavio je u pogon motor na baterije svojih invalidskih kolica. - Sad me, molim vas, ispričajte. Vas dvoje ste me iscrpili. Vidjet ćemo se za ručkom.

Motor kolica je tiho preo i starac je polako izašao iz prostorije, ostavivši Andy samu s Lyonom. Sigurno je znao za slušne sposobnosti svoga oca, jer je pričekao dok se kolica nisu izgubila iz vida i tek se tada okrenuo k njoj. - Možete biti ponosni na sebe.

Prkosila je optužbi u tvrdim sivim očima. -1 jesam. Vaš je otac spremno pristao na intervju. Mogli ste nam oboma prištedjeti puno vremena i muke da ste mu prije nekoliko mjeseci prenijeli moju molbu, umjesto što ste mi vraćali neotvorena pisma.

31

- On je možda pristao na ove intervju, ali ja nisam. -Odmjerio ju je prezirnim pogledom. - Zar vam život nije dosta zanimljiv? Što potiče nekoga da zabada nos u osobni život drugih ljudi? Zar vas to uzbuđuje?

Mrzila je njegova podrugljivo iskrivljena usta. - Ja ne zabadam nos. Samo želim razgovarati s vašim ocem i snimiti te razgovore kako bismo ih mogli podijeliti s tisućama ljudi koje će zanimati ono što on ima reći.

- To zvuči odista lijepo, gospođo Malone. Plemenito i otvoreno. Možda će vas netko nominirati za svetačko dostojanstvo. - Posprdni smiješak je nestao s njegovog lica kao da gaje netko obrisao čarobnim štapićem. Usne su mu se stisnule u odlučnu crtu. Naglo ju je zgrabio za podlaktice i okrenuo prema sebi. Jedva je pomicao ukočene usne dok je govorio: - Ali, opominjem vas, ako učinite bilo što, bilo što, da uznemirite ili naškodite mom ocu, poželjet ćete da nikad niste kročili u ovu kuću. Jesmo li se razumjeli?

Ostala je bez daha kad je pritisnuo njene dojke o svoja, kao kamen tvrda prsa, ali je nekako uspjela procijediti: - Jesmo.

Zurio je dolje u nju i lagano klimao glavom, kao da joj želi reći da će odlučiti hoće li joj vjerovati kad se bude pokazala vrijednom povjerenja. Trenuci su se pretvorili u malu vječnost, a on je i dalje zurio u nju. Nije mogla disati. Nije se usudila. Ako se pomakne, samo će privući pozornost na blizinu njihovih tijela, što je podsjećalo ili na hrvački zahvat ili na ljubavni zagrljaj, a ona nije bila spremna prihvatiti nijedno ni drugo.

Istodobno kad je odlučila ostati savršeno mirna i ne opirati mu se, na njegovom licu je pročitala da je i on tek tada shvatio kako njihova blizina može predstavljati

32

33

iskušenje. Oslobodio ju je svog stiska, odjednom, refleksno, trenutno. Objektivni promatrač bi mogao zaključiti da je njenu blizinu držao opasnom. - Idemo po vaše stvari. - Riječi su više sličile rezanju. - Ja nisam taksi služba.

Htjela gaje prezirno odbiti, ali bi se obraćala njegovim leđima jer je već izašao kroz staklena vrata. Slijedila ga je duž trijema, shvativši da se proteže oko cijele kuće, do iza kuće gdje je njegov El Dorado bio parkiran u garaži predviđenoj za četiri automobila.

Nije mu palo ni nakraj pameti da joj pridrži vrata, već je odmah otišao na stranu vozača i sjeo za upravljač. Uključio je motor, a na licu mu se nalazio nestrpljivi, iznervirani izraz kad gaje ona konačno sustigla i sjela na mjesto suvozača. Dojavila mu je što misli o njegovom ponašanju bučno zalupivši vratima. On je jasno odgovorio ledenom šutnjom. Nije ga bilo briga što ona misli.

Projurili su kroz izlaz, a zatim autocestom. Samo se nejasno nazirao krajolik uz cestu, a ona nije željela niti nagađati kojom su se brzinom vozili. Vozio je jednom rukom, a drugu je pružio kroz prozor i lupkao prstima po krovu automobila u taktu samo njemu poznate pjesmice. Vjetar je pustošio po njenoj kosi, ali njoj nije padalo na pamet zamoliti ga da zatvori prozor.

- To je bio moj automobil - rekla je kad su projurili kraj malenog automobila parkiranog uz cestu.

- Zaustavit ćemo se i pokupiti ga na povratku. Ne bih volio da se nešto dogodi maloj dami.

Udijelila mu je ubojit pogled, a zatim je opet okrenula glavu i zagledala se kroz prozor. Žarko je željela suzbiti bolest vožnje dok je promatrala kako krajolik promiče kraj nje brzinom što je izazivala mučninu.

b

>

Više uopće nisu govorili sve dok se nije naglo zaustavio na nekoliko koraka od njene motelske sobe. Upitno gaje pogledala.

- Niste vi jedina koja može postavljati radoznala pitanja, gospođo Malone.

Postala je neobjašnjivo nervozna od ravnodušnog pogleda njegovih sivih očiju. Što je još saznao raspitujući se o Andy Malone? - Odmah ću se vratiti - rekla je dok je nespretno petljala oko kvake i izlazila iz automobila. Bez obzira na otvorene prozore, osjećala je kako je guši skućeni prostor.

Žurno je otključala vrata i ušla u sobu. Nije uspjela zatvoriti vrata za sobom pa se okrenula i ugledala Lvona koji je stajao na pragu i rukom držao vrata širom otvorena. - Pomoći ću vam.

- Nije potrebno.

- Nisam ni rekao da je potrebno.

Gurnuo ju je unatrag, progurao se unutra i zatvorio vrata iza sebe. Soba, koja se i ranije činila malenom, smanjila se na veličinu kuće za lutke kad je on ušao. Bacio je ključeve automobila nasred kreveta, što gaje sobarica već namjestila, a zatim se i sam smjestio na njemu, oslonio se na uzglavlje i ispružio svoje duge noge tako da su mu čizme visjele preko ruba. Andy je samo stajala nasred sobe i zurila u njega, a on je rekao: - Ne dajte se smetati. - Arogantno se nacerio, a nju je to razbjesnilo. Jasno joj je stavljao do znanja kako savršeno dobro zna daje smeta.

Okrenula mu je leđa i otvorila mali kovčeg stoje ležao na polici u ormaru. Bijesno je počela trgati odjeću s vješalica i nasumce je trpali u kovčeg. Pokupila je nekoliko pari cipela s poda i doslovno ih bacila u torbu za cipele.

I

J

34

Naglo je povukla vrpcau za stezanje otvora pa je čudno što nije pukla.

- Nemojte zaboraviti čizme - dobacio joj je s kreveta. Bijesno se okrenula. - Ni u snu. One idu u posebnu kutiju. Puno vam hvala na pomoći.

Uopće ga nisu uznemirile njene pažljivo naglašene, sarkastične riječi. - Drago mi što mogu nešto učiniti.

Nasmiješio se, a Andy je na trenutak zastala kao začarana kad joj je glavom bljesnula slika: Lyon je oslonjen na uzglavlje kreveta i

smiješi joj se, ali ne podrugljivo nego prisno. Nešto neobično stegnulo ju je u grlu, a čudan osjećaj proširio joj se trbuhom. Užasnula ju je ta pojava pa je uzalud nastojala prigušiti takve osjećaje.

Okomila se na toaletni stolić nepažljivo bacajući kozmetiku i toaletni pribor u manji kovčeg. Bočice i posudice lupale su jedna o drugu, a ona se samo nadala da se nešto neće razbiti, proliti i uništiti sve ostalo. Hitro je pogledala u zrcalo i uvjerala se da Lyon i dalje uporno zuri u nju. Promatrao je svaki njezin pokret.

- Zar vam gledanje svega ovoga pričinjava nekakvo razbludno zadovoljstvo?

- Zapravo, da. U prijašnjem životu sam sigurno bio voajer.

- O tome biste trebali porazgovarati na psihoanalizi.

- Zašto? - Radoznalo je uzdigao obrve. - Zar vas moje gledanje čini nervoznom?

- Nimalo. - Njegove zlurado iskrivljene usne rekle su joj da zna kako laže. Skrenula je pogled s. njegovog odraza u zrcalu i tutnula posljednju stvarčicu u kovčežić.

Ruke su joj zadrhtale kad se okrenula prema ladicama komode. Nalazila se točno nasuprot krevetu. Žurno je pokupila rublje što joj je klizilo kroz nervozne prste. Is-

35

?

pustila je svilene gaćice sa širokom trakom čipke s obje strane. Brzo ih podigla, ali ne prije no što se hitrim pogledom uvjerala da ih je on vidio. Raskalašeno se nacerio.

Dok je slagala bilješke razbacane po malom stolu i spremala ih u aktovku, Lyon je ustao s kreveta i nehajno ušetao u kupaonicu. Za nekoliko sekundi, izašao je s kompletom donjeg rublja boje maline u rukama. Tek se tada sjetila da gaje prethodne večeri oprala i objesila na šipku zavjese kako bi se osušilo.

U svakoj ruci je nosio jedan komad dok joj se približavao ne skidajući pogleda s nje. Očima ju je prikovao za čupavu prostirku ispred komode. - Nemojte ovo zaboraviti - otegnuto je rekao. Pogledao je prozirne komadiće tkanine u svojim rukama i temeljito ih proučio. Isprobavao je njihovu mekoću poigravajući se njima. Ona je također kao očarana zurila u svoje rublje. Kroz glatku tkaninu mogla

je vidjeti svaku crtu na njegovom dlanu jasnoćom gatare. - Iako se može i bez njih. Tako su sićušni.

Uzbuđeno je dahnula i zgrabila prsluk i gaćice iz njegovih ruku. Nasmijao se kad ih je bacila u kovčeg i naglo ga zatvorila. Podigla gaje s police, ali ju je Lyon iznenadio kad joj gaje uzeo iz ruke.

- Trebate li se odjaviti? - upitao je otvorivši vrata sobe.

- Da - hladno je rekla jer mu nije željela dati do znanja kako joj srce ubrzano lupa da su je boljela prsa.

- U tom slučaju, ja ću ovo staviti u automobil dok se vi pobrinete za sobu. Vidjet ćemo se na recepciji.

To je bilo posve u redu pa se nije imala oko čega prepirati. - Dobro. - Izašla je iz sobe i zaputila se vanjskim prolazom prema recepciji. Službenici, koja je bez prestanka pucketala žvakaćom gumom, trebalo je strahovito

36

puno vremena za sređivanje papira, što je bilo nevjerojatno komplicirano za samo tri noći provedene u motelu. Dok je službenica provjeravala Andyjenu kreditnu karticu u aparatu, slučajno je opazila El Dorado točno pred vratima.

Sumnjičavo je pogledala Andy. - To je Lyon Ratliff.

- Tako je - rekla je Andy i zagledala se u nju kao da provjerava usudi li se štogod zapitkivati ili komentirati.

- Hmmm - samo je rekla.

Andy je otišla s recepcije i sjela na mjesto suvozača u automobilu. Sviđao joj se miris kožnatih presvlaka. Također joj se sviđalo kako je mirisao Lyon. Čak i kad je došao u kuću nakon sadnje biljaka, obavijao gaje čisti, muški miris mošusa.

Zatvorio je prozor i uključio klima uređaj. U automobilu se čulo samo tiho zujanje uređaja sve dok nisu stigli do autoceste. Tada se okrenuo k njoj i upitao: - Što radi gospodin Malone dok vi jurcate po cijeloj zemlji i narušavate mir drugih ljudi?

Bijesna zbog njegovog uvredljivog tona, naglo je odbrusila: - Moj muž je mrtav.

Na licu mu se nije pokazao nikakav osjećaj, ali je naglo pogledao preda se. I ona se okrenula na drugu stranu, poželjevši da mu profil nije tako privlačan.

- Žao mi je - na kraju je tiho rekao. - Kako je umro? Zapanjila ju je njegova isprika. Zbunjivale su je nagle promjene njegovih raspoloženja. - Poginuo je na radnom zadatku u Guatemali. U potresu.

- Prije koliko vremena?

- Tri godine. -Bio je izvjestitelj? -Da.

37

-Novine? -Televizija. -Puno je putovao?

- Cijelo vrijeme. Bio je vanjski suradnik jedne televizijske mreže.

- Jeste li bili sretni?

Zašto tako osobno pitanje, čudila se. Druga pitanja što ih je postavio bila su pitanja pristojnog stranca koji se pokušava upoznati. Nagon joj je govorio da mu kaže kako se njen bračni život njega ne tiče, ali ju je oprez opomenuo neka to ne čini. Ona će postavljati pitanja njegovom ocu. Bude li surađivala pri Lyonovom ispitivanju, možda će prestati sa svojim pokušajima sabo-tiranja njenih intervjuja s generalom.

Usto, već ju je počela umarati ova igra nadmudrivanja, pogotovo zato stoje osjećala da će on na kraju pobijediti. Možda bi mogli sklopiti primirje?

- Da, bili smo sretni - čula je svoj glas.

Dugo ju je gledao pa je čak poželjela zgrabiti upravljač. I dalje je vozio vratolomnom brzinom. Napokon je vratio pogled na cestu.

Andy se promeškolljila na udobnom sjedištu. Među njima je vladala napetost, svjesnost od koje ju je stezalo u grlu. Preplavio ju je poriv da ga dotakne. Poželjela je pod prstima osjetiti njegovu gustu, tamnu kosu. Tkanina košulje zamamno se nategnula preko mišića što su se ocrtavali pod njom. Htjela je stisnuti njegovo bedro, samo da vidi je li doista onako čvrsto kako izgleda pod platnom traperica.

- Koliko dugo se bavite ovakvim poslom?

Pitanje ju je vratilo u sigurnije područje razmišljanja. Klima uređaj je malo pridonosio hlađenju krvi što joj je

38

jurila žilama. Pročistila je grlo. - Otkako sam diplomirala na fakultetu. Počela sam pišući koncepte za reklamne emisije na jednoj manjoj televizijskoj postaji, dospjela do odjela vijesti i na kraju postala voditeljica.

- Ali sada se više bavite istraživačkim dijelom posla.
- Da - s oklijevanjem je rekla, opravdano se bojeći pravca u kojem bi ovaj razgovor mogao krenuti.

- Pitam se zašto - glasno je razmišljao. - Znao, muškarci koji puno putuju ponekad izaberu takav posao zato jer kod kuće nisu sretni. Je li ovo neko pokajničko putovanje što ste ga odredili sami sebi? Niste usrećili svoga muža, on je otišao u Srednju Ameriku i tamo poginuo, a vi se sad pokušavate iskupiti krećući njegovim stopama?

Bio je tako blizu istine da se ona osjetila probodenom mačem savjesti, a sad umire sporom, bolnom smrću. No, poput svih ranjenih životinja, prkosno se nakostriješila. - Kako se usuđujete tako nešto reći? Ništa ne znate o Robertu, o meni. Vi...

- Znam sve o vama. Vi ste arogantna, pretjerano ambiciozna žena koja je puna sebe jer izgleda bolje od većine ostalih. - Naglo je skrenuo s autoceste i zakočio iza njenog automobila. Posegnula je za kvakom, ali je on iznenada ispružio ruku i željeznim stiskom zgrabio njeno zapešće. Lice mu je bilo tik do njenoga kad se sagnuo nad nju. Govorio je grubim i hrapavim glasom.

- Nemojte misliti da, samo zato što imate lijepo lice, sjajne noge i izazovna prsa, ne znam da ste tvrdi poput čelika. Koža vam je možda topla i mekana, ali iznutra ste santa leda. Dobro poznajem vaš tip žene, Andy Malone. Kastrirat ćete svakog čovjeka koji je dovoljno glup da vam za to pruži priliku. Ja nisam toliko glup. Prema tome, dok ne obavite te proklete intervjuje, izbje-

39

gavajte vi mene, a ja ću izbjegavati vas. Dakle, ako smo se dobro razumjeli, možda ćemo se uspjeti nekako podnositi.

Pustio joj je ruku i otvorio vrata snažno ih odgurnuvši. Brzo se odmaknula od njega i stupila na vrelo tlo. Tres-nula je vratima, a zatim stajala, kipteći od bespomoćnog bijesa, kad je on odjurio uz cviljenje guma i prštanje šljunka, ostavivši je u oblaku bijele prašine.

Deset minuta kasnije, na ulaznim vratima ju je dočekala žena koja je mogla biti jedino Gracie. Lyon je, očito, bio toliko pristojan da o njenom dolasku obavijesti domaćicu i stražara na kolnom ulazu.

- Izgledate kao da bi vam dobro došlo osvježavanje prije ručka - suosjećajno je rekla Gracie. - Vani je tako vruće, zar ne? Dođite gore pa ću vam pokazati vašu sobu. Još nikad nisam vidjela generala

tako uzbuđenog. Rekao mi je neka postavim crveni tepih. Dodijeljena vam je najveća spavaća soba na katu, uz izuzetak Lvonove, jasno.

Gracie Halstead, kako se predstavila, imala je bujna prsa i debeli struk. Siva kosa i zadovoljno, okruglo lice davali su joj majčinski izgled, a na majku je podsjećala i njena sklonost tetošenju. - Evo nas - rekla je otvorivši vrata prozračne sobe ispunjene antiknim namještajem i blistavom sunčevom svjetlošću.

Soba se nalazila na južnoj strani kuće. Brežuljci su se protezali do obzora. Goveda hereford, bijelih glava, pasla su na sočnim pašnjacima. Kroz najbliži pašnjak vijugala je rijeka. Skladni čempresi mekanih krošnji i kvrgavih debla protezali su se duž obala rijeke.

- To što gledate je Guadalupe.

- Lijepo je ovdje - rekla je Andy, a pritom je mislila na sve, prizor, sobu, kuću.

40

- Jest. Živim ovdje još otkako je general Ratliff sagradio kuću, odmah nakon rata. Nikad se ne umorim od promatranja krajolika. Jeste li vidjeli bazen? General je rekao da vam sve pogodnosti stoje na raspolaganju dok ste ovdje.

- Hvala vam. Iskoristit ću ih.

- Lyon je donio gore vaše torbe. - Glavom je pokazala prtljagu, a Andy je pomislila da ju je sigurno samo ubacio kroz vrata na pod od tvrdih dasaka.

- Da. Ljubazno od njega. - Gracie nije opazila sarkazam u njenom glasu.

- Sad se vraćam dolje jer moram zgotoviti ručak. Kupaonica je tamo. - Pokazala je prema jednim vratima.

- Snabdijela sam je potrepštinama, ali ako sam nešto zaboravila, dođite do vrha stubišta i glasno vičite.

Andy se nasmijala. - U redu.

Gracie se nasmiješila, prekrižila ruke na trbuhu, nakrivila glavu na jednu stranu i odmjerila Andy od tjemena do nožnih prstiju. Očito joj se sviđelo ono što je vidjela.

- Mislim da general ima pravo. Bit će ... zanimljiv vaš boravak ovdje.

- Prije no što je Andy shvatila njenu zagonetnu tvrdnju, Gracie je nastavila: - Ručak je u podne.

Potom je otišla, a Andy je ostala sama. Svukla je zgužvani kostim koji je toga jutra obukla prvi put nakon što gaje uzela iz kemijske čistionice. Otresla je s njega prašinu kako je najbolje mogla, a usput je mrmljala grdnje na račun karaktera Lyona Ratliffa.

Nakon brzog, osvježavajućeg tuširanja u prekrasnoj kupaonici, uređenoj u nijansama žute i karamel boje, odjenula je sportsku suknju i polo majicu.

Ponijela je četku za kosu do prozora i spustila kosu. Dok je promatrala krajolik sa svog povoljnog položaja

41

na prvom katu, iza ugla garaže se pojavio Lyon. Pridružio se gospodinu Houghtonu koji je klečao među gredicama cvijeća i još uvijek sadio nove biljke.

Četka je zastala u zraku iznad njene glave kad je Lyon izvukao košulju iz pojasa traperica i počeo je otkopčavati. Skinuo ju je i objesio na najnižu granu oraha. Bio je zaokupljen razgovorom s gospodinom Houghtonom, pa su mu pokreti bili prirodni i neizvještačeni, a ipak izvedeni kao da se radi o koracima zavodničkog baleta.

Andy je rukom prekrila prsa da joj ne iskoči srce. Njena nagađanja o onome što se nalazi ispod Lyonove košulje nisu je pripremila na ono što je ugledala. Imao je široka ramena s vitkim mišićima koji su se nabirali kad je podigao kolica i gurao ih nekoliko metara. Prsa su mu prekrivale tamne, kovrčave dlake koje su se prorjeđivale prema gornjem dijelu trupa i sužavale u obliku strelice čiji se vrh izgubio u njegovim trapericama. U Andvnom truhu je nešto hirovito zaplesalo kad je Lyon dugim, vitkim prstima lijeno protrljao svoja rebra.

Nasmijao se nečemu stoje rekao gospodin Houghton, a nju je zapanjila bjelina njegovih zuba u usporedbi s preplanulim licem. U kutevima očiju pojavile su se bore smijeha koje ranije nije zapazila. Vidjela ga je samo bijesnog i uvredljivog, odurnog i žestokog.

Nije točno. Upoznala je još jedan njegov dio. Sugestivan i drzak.

Pogledala je na sat, odmaknula se od prozora i odložila zaboravljenu četku za kosu. Lyon očito neće doći na ručak.

Nije došao, ali je Andy uživala u zelenoj salati što ju je za nju pripremila Gracie. Bila je obogaćena naribanim sirom i komadima hladne puretine.

- Izgledate kao osoba koja jede puno salate - primijetila je domaćica. - To je sasvim u redu za ručak, ali ja ću se osobno pobrinuti da se udebljate dok ste ovdje.

- Molim vas, nemojte se truditi radi mene. Imat ćete pune ruke posla kad stigne moja ekipa. Stvorit ćemo kaos u vašoj besprijekorno čistoj, spokojnoj kući. Mogu vam jedino obećati da ćemo nastojati biti što manje nametljivi i što uredniji.

- U ovoj kući nikad nije bilo nereda kojeg nisam uspijevala počistiti. Samo vi radite ono što morate.

- S vašim dopuštenjem, generale Ratliff, poslijepodne ću provesti obilazeći kuću. Potražit ću najpogodnija mjesta za snimanje intervjua.

Sjedio je na čelu stola i prebirao po tanjuru bljutave hrane. - Svakako. Osjećajte se kao kod kuće.

- Gdje se najugodnije osjećate?

- Većinu vremena provodim u sunčanoj sobi gdje ste me jutros našli - rekao je namignuvši joj. - Ili u svojoj spavaćoj sobi. Ponekad sjedim u dnevnoj sobi.

- Želim da se nalazite u prirodnom ambijentu jer ćete biti opušteni dok se bude snimalo. Morat ću provjeriti sve te prostorije radi utičnica i tome slično. Večeras ću nazvati Nashville i reći ljudima kakvu opremu treba donijeti. Vjerojatno će stići prekosutra.

Tog poslijepodneva je nekoliko sati provela u razgledavanju prostorija što ih je general spomenuo. Tražila je najpovoljniji estetski položaj, a ne samo onaj koji donosi tehničke prednosti. Njena je publika od nje navikla očekivati temeljito pripremljene i razrađene intervjue.

Gracie ju je opskrbila kutijom uspomena i novinskih izrezaka što su prikazivali generalov život i karijeru u vojsci. Pozorno je pregledala sadržinu kutije, zapazivši

da datumi novinskih članaka obuhvaćaju samo nekoliko godina poslije rata. U to vrijeme je otišao u prijevremenu mirovinu i otad je živio povučeno, već više od trideset godina. Njen izvjestiteljski um zapazio je tu činjenicu, ali osim što je nenadano prestalo izlaganje u

javnosti, nije u tome vidjela ništa od posebne važnosti. Ispunila je dva lista papira mogućim pitanjima.

Pogodila je da večera neće biti svečana, pa je samo promijenila bluzu. Izabrala je svijetlosmeđu od žoržeta s kratkim, lepršavim rukavima. Uski ovratnik spuštao se nisko do dekoltea gdje se nalazilo prvo dugme. Pustila je da joj kosa slobodno pada na ramena.

Lyon je izgledao vlažno i čisto nakon maloprijašnjeg tuširanja, a namještao je invalidska kolica svoga oca na čelu stola kad je ona ušla u blagovaonicu. Podigao je glavu pa su im se pogledi sreli, te su se pretjerano dugo gledali prije no što je ona promrmljala: - Dobra večer.

Jasno, bio je posve odjeven, ali gaje ona i dalje zamišljala golih prsiju. Bilo joj je počelo osjetno brže tući kad joj je ljubazno pridržao stolicu, a nju je obavio miris za koji je shvatila da pripada samo njemu.

Kroz maglu osjećaja što su je obuzeli, sinulo joj je da bi trebala biti bijesna na njega. Kad su se zadnji put sreli okom u oko, bio je prostački nepristojan i uvredljiv. Ostavio ju je u oblaku prašine kad ju je napustio na autocesti. Iritiralo ju je što pogled na njega nije ponovno oživio njen bijes, već je stvorio drhtavi osjećaj u njenoj nutrini koji ju je progonio otkako gaje prvi put ugledala.

General nije opazio, ili je ignorirao napetost između svoga sina i njihove gošće, te ja sagnuo glavu u molitvi. Andy i Lyon su slijedili njegov primjer. Nakon nekoliko trenutaka molitve, Andy je popustila porivu i pogledala

44

Lyona koji je sjedio točno prekoputa njoj. Duge, tamne trepavice polako su otkrivale njene oči, a potom su se naglo podigle kad su se sukobile s nepomičnim sivim očima što su zurile u nju bez mrvice pristojnosti. Kako bi izbjegla njihovoj hipnotičkoj moći, brzo je opet sagnula glavu.

- Andy je danas počela birati mjesta na kojima će se snimati emisije
- rekao je general nakon što je Gracie poslužila jelo Lyonu i Andy. Tanjur drugačije hrane, koja je izgledala posve nejestivo, postavljen je pred generala. Domaćica se držala svog obećanja da će udebljati Andy. Obrok je bio raskošan i obilan.

- Je li? - Lyon je sa zanimanjem uzdigao jednu crnu obrvu.
- Da - rekla je Andy. - Vaš mi je otac ljubazno dopustio korištenje svih prostorija u kući. - Nastojala je riječi izgovoriti kao prijekor njegovom pomanjkanju gostoprimstva, ali je vidjela da u tome nije uspjela. Krajevi usana su mu se trzali jer gaje to zabavljalo. - Međutim, mislim da ćemo snimanje obaviti u prostorijama gdje vaš otac inače najviše boravi. - Pogledala je generala Ratliffa. - Jeste li u stanju izaći iz kuće? Voljela bih dio B vrpce snimiti vani.

- B vrpce? - pitao je Lyon.

- B vrpca su dodatne snimke u nekom drugom okruženju. Može postati prilično dosadno ako se trideset minuta gleda dvoje ljudi kako sjede u dva naslonjača. No, ako imamo B vrpca, možemo je elektronski montirati u snimku intervjua.

Lyon je s razumijevanjem klimnuo.

- Lyon je bio toliko pažljiv da je betonirao stazu do rijeke, kako bih se tamo mogao spustiti kolicima kad

45

sam postao previše nesiguran na nogama. Je li obala rijeke dobar ambijent? - upitao je general.

- Da! Savršen.

- Dobro. Lyon će vas odvesti onamo poslije večere pa možete provjeriti.

3. Poglavlje

Sigurna sam da Lyon ima drugog posla - Andy je promrmljala u tanjur jer se nije usuđivala pogledati čovjeka s druge strane stola. - Baš nikakvog - rekao je.

Njena vilica je lupnula po porculanu. Nastojala je govoriti mirnim glasom. - Bilo bi puno praktičnije vidjeti položaj po danu - obratila se generalu, kao da nije čula kad je Lyon prihvatio očev prijedlog.

- Nema sumnje. No, cijeli dan ste zatvoreni u kuci, pa niste ni vidjeli vanjske prostore. Šetnja će vam koristiti. Dakle, pojedite pitu od jabuka i možete krenuti.

Pogledala je Lyona u nadi da će je podržati, ali on je izgledao poput mačke koja je progutala kanarinca. Zar nije mogao smisliti nekakvu ispriku da ne mora poći s njom u šetnju? Nabola je jednu od debelih kriški jabuke u Gracienoj piti i bijesno ga pogledala. Jasno, mogao je.

47

48

49

Samo se radovao još jednoj prilici u kojoj će je moći ismijati. Ovoga puta će se razočarati. Neće zagristi mamac, bez obzira koliko će je provocirati.

- Lyone, hoćeš li, molim te, na izlasku zamoliti Gracie da mi donese malo toplog mlijeka u sobu? - rekao je general. - Večeras sam jako umoran.

Andy je istog trenutka zaboravila na probleme s Lvonom i obratila zabrinutu pozornost čovjeku koji joj je omogućio boravak u ovoj kući.

- Zar se ne osjećaš dobro, tata? - pitao je Lyon. - Hoću li pozvati dr. Bakera?

- Ne, ne. Samo osjećam svojih osamdeset i nešto godina. Idem u krevet pa ću se dobro naspavati. Želim dobro izgledati kad me Andy bude intervjuirala. - Opet joj je namignuo. Impulzivno je ustala, nagnula se nad njegova kolica i poljubila ga u obraz.

- Laku noć, generale Ratliff.

- Zaboravi na toplo mlijeko, Lyone, mislim da sad mogu ravno na spavanje. - Domahnuo im je za laku noć i usmjerio svoja kolica prema izlazu.

- Može li... sam . . . brinuti za sebe? Obaviti svoje potrebe? - tiho je upitala.

Lyon je tužno i resignirano uzdahnuo. - Može. - Umornom rukom protrljao je zatiljak. Inzistira na tome da se sam odijeva, ali znam koliko ga to iscrpljuje. Ponosan je. Nije čak htio pristati na bolničara.

- Žalosno je zurio u vrata kroz koja je upravo prošao njegov otac, a Andy je shvatila koliko je velika ljubav između oca i sina. Malo kasnije je lagano stresao glavom i pogledao u nju. - Jeste li gotovi s pitom?

Prstima je uzela još jedan komadić naboranog tijesta i stavila ga u usta. - Izvrsno - uskliknula je i pažljivo

polizala vrhove prstiju kako bi se riješila mrvica. Kad je sve temeljito očistila, nasmiješeno gaje pogledala.

Dah joj je zastao u grlu, a smiješak se pretvorio u lagano rastvorene usne žene koja očekuje da će je netko poljubiti. Lyon je zurio u njena usta s posvemašnjom koncentracijom, te je morala

reagirati na njegov vatreni pogled. Osjetila je kako je nešto neodoljivo privlači k njemu. Njegov je magnetizam bio jednako moćan kao mjesečev utjecaj na plimu, a bilo je podjednako beskorisno pružati otpor.

- Mislim da ste ih nekoliko propustili - hrapavo je rekao. Podigao je njenu ruku do svojih ustiju i privukao prste prema usnama.

Moj Bože, vikale su njene misli. Ako to učini, umrijet ću. Ipak, u tom trenutku nije se mogla sjetiti ničega što bi je više uzбудilo od njegovog jezika koji nježnim, vlažnim potezima čisti vrh svakog njenog prsta.

Očima je uhvatio njen pogled i nije ga puštao. No, umjesto lizanja njenih prstiju, on je blago puhao po njima dok sve sićušne mrvice nisu nestale.

Srce joj je bolno tuklo u prsima. Dah što joj je zastao u grlu, sad je izašao u drhtavom uzdahu. Potom više nije uspijevala udahnuti, pa joj se učinilo da su joj se pluća stisnula. Nadala se da je uspjela prigušiti tihi jecaj što joj se oteo s glasnica.

- Lyone, Andy, jeste li gotovi? - Ispustio je njenu ruku i koraknuo unatrag kad je Gracie gurnula pomična vrata što su spajala blagovaonicu s kuhinjom. - Želite li kavu na terasi?

- Idemo prošetati do rijeke - mirno je odgovorio, a Andy je bila uvjerena da ona ne bi mogla govoriti tako smireno u tom trenutku. - Možeš li je tamo ostaviti pa

50

ćemo je popiti na povratku? Ne znam koliko ćemo se zadržati, ali ti možeš poći na spavanje ako želiš.

- Oprat ću sude i pogledati generala Ratliffa - rekla je Gracie. - Kava će vas čekati na terasi. Želim vam laku noć, ako vas kasnije ne budem vidjela.

- Laku noć, Gracie - rekao je Lyon.

- Laku noć i hvala vam na izvrsnoj večeri - rekla je Andy nadajući se da domaćica neće opaziti rumenilo njenog lica.

- Nema na čemu. A sad mi se vas dvoje mičite s puta. Idite u šetnju.

Lyon ju je poveo kroz Gracieno carstvo, kuhinju. Bila je golema, a duž zidova su se nalazili veliki kućanski aparati od nehrdajućeg čelika.

- Zar ona ovdje kuha za sve vaše ljude? - Andy je znala daje Ratliffov ranč poput malog naselja. Tu živi na desetine kauboja sa svojim obiteljima.

- Godinama je kuhala za samce koji žive u nastambi. -Rukom je pokazao zgradu nalik spavaonici s njihove lijeve strane kad su izašli kroz vrata na terasu. - No, kad se tata razbolio, zaposlio sam drugu kuharicu za tu kuhinju. Sada je Graciena osnovna obveza voditi brigu o tati kad ja nisam u blizini.

- Jutros ste rekli daje ona ovdje duže nego vi.

- Da, došla je ovamo s mamom i tatom kad je kuća sagrađena. Mama je umrla kad mi je bilo deset godina. Otad se Gracie brine o meni.

- Kakva je bila vaša majka? - Šetali su stazom prema rijeci, nakon što su zaobišli bazen i nekoliko pomoćnih zgrada. Andy je zapazila kako lijepo izgleda ukrasno grmlje što gaje zasadio gospodin Houghton. U noćnom zraku osjećao se mahovinasti miris svježih iskopane i zalivene zemlje.

51

Večer je bila vrlo lijepa. Polumjesec je djelovao poput kulisa nekog kazališnog komada, besprijekorno postavljen iznad udaljenih brežuljaka. Južni povjetarac uklanjao je kosu s Andynog lica dok je hodala uz Lyona ispod svoda što su ga činile grane oraha i hrastova.

- Tužno je, ali sjećam se događaja više nego osobe. Sjećam se mame kao nježnosti, ljubaznosti, topline. Možda sva djeca jednako misle o svojim majkama. -Nasmiješio se, a zubi su mu blistali, čak i u sve dubljim sjenama. - Sjećam se da je uvijek jednako mirisala. Nisam siguran jesam li ikad ranije ili kasnije osjetio miris tog parfema, ali bih je i sada prepoznao po njemu. Zvala se Rosemary.

- Da, to sam danas pročitala u nekim izrescima iz novina. Piše daje vaš otac tijekom rata bio vrlo marljiv u pisanju pisama svojoj supruzi. Sigurno su bili vrlo bliski.

- Da, bili su. Takva se bliskost rijetko susreće. - Nije uspio prikriti gorčinu u svom glasu pa je brzo promijenio temu. - Što je s vašim roditeljima?

- Majka živi u Indianapolisu. Otac je umro prije nekoliko godina.

- Čime se bavio?

- Bio je novinar. Bio je prilično popularan u svom području. Njegove članke objavljivalo je nekoliko novina.

- Dakle, vaše zanimanje za novinarstvo potječe od malih nogu?

Je li to njegov prvi pokušaj izazova? - Da, vjerujem da je tako - mirno je odgovorila.

Njenu pozornost privuklo je tiho žuborenje rijeke, pa je shvatila da su stigli na travnatu obalu što se blago spuštala prema vodi. Zagledala se u čistu, uzburkanu

52

vodu koja se pjenila preko vapnenačkih stijena u riječnom koritu. - O, Lyone, krasno je - uzbuđeno je uskliknula.

- Sviđa vam se?

- Predivno je! Voda izgleda tako bistra.

- Danju ćete se uvjeriti daje odista čista. Preljeva se preko i filtrira kroz kilometre vapnenačkih stijena. Ovo spada među najčistije vode u državi.

-1 stabla. Divna su - rekla je i nagnula glavu unatrag kako bi kroz nježne grane čempresa pogledala zvjezdano nebo. - Volite je, zar ne? Ovu zemlju.

- Da. Neki su možda očekivali da ću se posvetiti stvaranju vojne karijere, poput oca. No, on se povukao iz vojske kad sam ja još bio malo dijete, pa sam ga poznao jedino kao rančera. Cijeli svoj život sam ovdje proveo. Dao sam svoje u Vijetnamu, ali sam se prijavio u vojsku u nadi da me nitko neće dovesti u vezu s mojim slavnim ocem. Vojnički život nije za mene.

- Vi se bavite rancem.

- Tako je. Posjedujem i neke nekretnine. Međutim, ovo je ono što volim - rekao je i široko zamahnuo rukama, kao da želi obuhvatiti cijeli krajolik.

- Šteta što samo vas dvojica dijelite sve ovo - izrekla je ne razmišljajući, ali je istog trenutka požalila svoje riječi. Bilo bi previše očekivati da će previdjeti njihovo značenje.

- Ako želite znati zašto se nisam oženio, zašto me niste otvoreno pitali, gospođo Malone? Nikad ne bih očekivao da ste od onih koji okolišaju.

- Nisam ...

- Ako baš želite znati - ukočeno je rekao - bio sam oženjen. Katastrofa je trajala četiri nesretne godine. Kad

53

su joj dosadili ranč, kuća, moj otac i ja, pokupila se i otišla. Nikad je više nisam vidio. Dobila je razvod braka putem poštanskih službi i zahvaljujući divnom izumu Alexandera Grahama Bella.

- A vi sada svoju mržnju prema njoj iskaljujete na ostatku ženskog dijela pučanstva. - Dotad se oslanjala na deblo jednog čempresa. Sad se ljutito uspravila.

- Ne. Morate nešto osjećati za određenu osobu prije nego je počnete mrziti. Svi moji osjećaji za nju umrli su onoga trenutka kad je otišla. Jedino možemo reći da nemam povjerenja u žensku vrstu.

- Dakle, povući ćete se s pozornice kao zadrta stari neženja?

- Sasvim sigurno.

- Valjda dame Kerrvillea neće to dopustiti - provokativno je rekla sjetivši se zanimanja službenice na recepciji kad je Lyon došao po nju. - Zar vas ne progone zahtjevima da si nađete odgovarajuću družicu?

- Točno. Opsjedala me svaka majka koja ima kćerku za udaju. S nadom su me upoznavali sa svakom razvedenom ženom u gradu. Čak su jednom sredili da na jednoj večeri sjedim za stolom u društvu mlade udovice čiji je muž umro prije manje od mjesec dana.

- Znači, prezirno odbijate sve žene.

Bio je nehajno naslonjen na jednu stijenu, a sad se uspravio i prišao joj posve blizu. - Ne, ja ne odbijam žene. Samo sam rekao da ih ne ženim. Proganjaju me, ili bolje rečeno, podareni su mi isti životinjski nagoni kakve ima svaki muškarac od svoje petnaeste godine.

Počeo je izgovarati riječi drugačijim tonom; nestali su kratki, odsječni izrazi čovjeka koji je podnosio hirove lakomislene žene. Na njihovom mjestu pojavile su

54

se duboke vibracije seksualno uzbuđenog muškarca. Andy je ovlažila svoje suhe, drhtave usne, naglo se okrenula od njega i zagledala u rijeku. - Ja... ja mislim daje ovo dobra lokacija za snimanje vanjskih prizora. Jasno, trebat će se pozabaviti bukom vode, ali... Bujica riječi se naglo prekinula kad je osjetila njegove

ruke na svojim ramenima. Velike ruke. Čvrste. Jake. Nježne. Tople. Okrenuo ju je prema sebi.

- Umirala si od znatiželje, zar ne? - Dah mu je bio poput toplog lahora na njenom licu.

- Znatiželje? - zacviljela je mrzeći samu sebe zbog nezrelog zvuka.

- Zbog čega?

- Zbog mene.

- Kako zbog tebe?

- O tome kakav je osjećaj kad te dodiruje i ljubi obični kauboj. Tako si mislila o meni kad si me prvi put vidjela, zar ne?

- Nisam - neiskreno je rekla. Muškarci poput njega bili su rijetkost u krugovima u kojima se kretala. Muškarci poput njega bili su rijetkost, točka. Bio je nešto novo, ali ona nije bila svjesna da mu je to stavila do znanja.

Nastavio je glasom kojim je mogao rastopiti maslac, a ona se baš tako osjećala. - Nisi prihvaćala svoja vraćena, neotvorena pisma kao ne, već si pomislila kako ćeš doći ovamo i slatkorječivošću nagovoriti glupog seljačinu da ti dozvoli intervjuirati svoga oca. Vjerovala si da ću se rastopiti od miline kad ugledam tvoje zlatne oči, i mliječnu put, i svilenu kosu, i puteno tijelo, zar nisi?

- Nisam! - tiho i usrdno je uzviknula. Nije bio pošten. Prepoznala je neiskrenost njegovog zagrljaja, ali je ipak

55

čeznula za bliskijim dodirom. Čak i dok joj se rugao, žudjela je za njegovim milovanjem.

- Što sam te više vrijeđao, postajala si znatiželjnija, dok te nisam posve zaokupio. Zar misliš da danas nisam bio svjestan tvog promatranja s prozora? Jesi li vidjela nešto što ti se nije svidjelo?

Na svu sreću, probudio se njen žestoki temperament pa je dobila priliku za spas. - Ti umišljani...

- Pripremi se, gospođo Malone. Upravo ću zadovoljiti tvoju radoznalost. Između ostalog.

Nadjačao ju je snagom i veličinom, te ju je gurao unatrag dok se nije ponovno leđima oslonila o deblo čempresa. Spretno i drsko joj je raskopčao prvo dugme bluze. Zatim drugo.

Zagledala mu se ravno u oči, prkosno podigavši bradu. Samo se nadala da on ne može čuti izdajničko lupanje njenog srca. - Neću

ovome pridavati veće značenje opiranjem i borbom.

- Možeš se boriti i opirati, ako baš želiš. Nećeš me zaustaviti. I živo mi se fućka koliko ti je ovo važno.

Zatim su se njegove usne spustile na njene i bitka je bila izgubljena prije samog početka. Usne su mu bile čvrste, ali neobično mekane dok su počivale na njenima. Tako ih je pomicao da su se njene otvorile prije no stoje ona shvatila što se događa.

Oklijevao je nekoliko dugih trenutaka, dišući u njena usta, natjeravši je na bolno iščekivanje, ali ne na strah. Potom je kliznuo jezikom preko njene donje usne, pa gornje, provukao se između njih, nagovarajući njena usta da prihvate vještog nasilnika ... Trijumfalno je osvojio njihovu nutrinu. No, iznenada je podigao glavu.

Probadao ju je pogledom. Njegovo isprekidano disanje

56

bilo je jednako njezinom. Dva su srca zajedno kucala. Pretraživao je njeno lice. Što li traži? Pogledala gaje s nijemom molbom u očima. Tada kao da je njihovim pokretima počeo upravljati vrhunski koreograf, te su njegove ruke obujmle njeno tijelo, a istodobno mu je ona obavila ruke oko vrata.

Kad su se njegova usta opet spustila, njezina su se rastvorila i spremno ih prihvatila. Ovaj poljubac više nije bio motiviran izazovom, već obostranom glađu koja je prijetila njihovim uništenjem ako je ne utaže. Jezikom je istraživao svaki postupni prijelaz njenih ustiju, a u poljupcu se osjećalo gorljivo očajanje, kao da je ona neuhvatljivi san koji bi mogao iznenada nestati.

Nakon beskrajno puno vremena, otkinuo je svoja usta od njezinih, a ona se bespomoćno oslonila na njega. Usne su mu nasumce lutale njenim licem, spuštajući kratke poljupce gdje god su se našle. Prste mu je provukla kroz kosu i čvrsto držala njegovu glavu uz svoj vrat.

- Lyone - dahnula je kad je pomaknuo ruke sprijeda i ovlaš dotaknuo njene dojke. Vrlo polako, razmaknuo je krajeve raskopčane bluze i posjedničkom toplinom prekrpio njene dojke.

Nježno ih je stiskao. Podigao ih je, isprobavao njihovu punoću i zadovoljno uzdahnuo. Ispod tanke bluze nosila je, reda radi, potkošulju od satena. Međutim, to joj nije pružalo nikakvu zaštitu od njegovih zamamnih milovanja, a njene bradavice su čvrsto i ponosno reagirale na kruženje njegovih palčeva.

Usta su mu bila kraj njenog uha pa joj je lijeno grickao usnu resicu.
- Tko bi to rekao? Našao sam kod tebe nešto što nije lažno.

Ne bi se više zaprepastila niti da ju je pljusnuo. Zgra-

57

bila mu je zapešća, odmaknula ruke sa svog tijela i odgurnula ga zapanjujućom snagom. - Zar ovo tebi predstavlja samo to? Pokus?! - viknula je.

- Zar je tebi nešto više? - upitao je promišljenom, posprdnom ravnodušnošću.

- Bože, kako si odvratani. - Posrćući se provukla kraj njega i bijesno popravljala odjeću, a noć je odjednom postala mračna i hladna. Naglo ju je okrenuo prema sebi uhvativši je grubo za nadlakticu. Gnjev je izvirao iz svakog djelića njegovog visokog tijela.

- Ja? Ja nisam upao ni u čiji dom u potrazi za tajnama i obiteljskim sramotama.

- Nisam ...

- Možda si uspjela nasamariti moga oca, ali mene nisi, sestro. Poznat mi je tvoj tip ...

- Prestani to govoriti - vrisnula je. - Ja nisam nikakav tip. Ne možeš li to utuviti u svoju tvrdu glavu? Došla sam ovamo radi intervjua s tvojim ocem. Znam da je bolestan. Vodim računa o tome, ali to je samo još jedan razlog više zašto želim američki narod podsjetiti na njega. Možda neće više dugo biti među nama, nažalost. Ne znam zašto si me optužio, osudio i bio me spreman objesiti čak i prije no što si me upoznao. Ali sad sam ovdje. Tebi usprkos, obaviti ću svoj posao. Sa ili bez tvoje suradnje. - Osjećala je kako je vrele suze guše u grlu i oblijevaju joj oči. Bilo joj je drago što je mračno pa ih on nije mogao vidjeti. - Još nešto, nemoj mi se više približavati. - Odgurnula je njegovu ruku koja je poput okova stiskala njenu nadlakticu.

- Možeš se kladiti - otrovno je rekao. - Jedan poljubac u mraku ne može od tebe napraviti ženu, gospođu Malone. Ambiciozna si, prepredena, tvrdoglava. Ti si

58

samo imitacija muškarca koji živi u ženskom tijelu, bez trunke mekoće, nježnosti ili ljubaznosti, što bi trebale biti osobine tvoga spola.

Riječi su je probadale. Godinama se osjećala točno poput ljuštore kakvu je opisao. Žestoko se pobunila. - Nisam. Nisam.

- Mene bi teško u to uvjerila.

- Niti ne želim. - Ali željela je, a ta ponižavajuća činjenica ispunila joj je usta bljutavim okusom dok je žurila natrag prema kući.

- Jesam li te probudila? - rekla je u telefonsku slušalicu. Kuća je bila tiha kad se vratila, a Gracie je ostavila obećanu kavu na stolu na terasi. Nitko je nije dirao. Sretna što se ne mora ni s kim susresti, pošla je na kat ne upalivši svjetla. Okupala se u dubokoj, prostranoj kadi, nadajući se da će isprati sjećanje na sat što gaje provela s Lvonom. Trebat će više od kupke za to. I dalje osjećajući sramotu i bijes, navukla je kućnu haljinu i bosa krenula u hodnik kako bi nazvala Lesa.

- Prokletstvo, nisi. Volio bih da jesi. Tek sam na pola puta do posvemašnjeg pijanstva. A to se ne računa.

- Što se dogodilo? Večeras nema izlaska?

- Moja najbolja cura nije u gradu - gundao je. Nasmijala se jer je znala da ne govori ozbiljno. - Samo želiš da te netko tetoši.

- Mogao bih dobiti Edipov kompleks zbog tebe, Andy Malone. - Uzdahnuo je, a ona gaje mogla zamisliti kako provlači prste kroz jarko crvenu kosu. - Kladam se da uživaš tamo dolje s gomilom kauboja.

Nije obratila pažnju na njegovo bockanje. Nije imao pojma koliko su njegove riječi mogle biti istinite. Lyon

59

ju je poljubio tako nježno, tako strastveno. Kako je mogao ... ? Progutala je jecaj. - Znači, ne zanima te to što sada obitavam u kući na Ratliffovom rancu?

- Ti si... - S druge strane žice začuo se glasni prasak, bogohulne riječi, a potom Lesov glas, sada puno oštiri i jasniji. Otriježnila gaje. - Pao mi je telefon. Ti si gdje? Stanuješ tamo? Sa starcem? Jesi li ga upoznala? Što je sa sinom?

- Jedno po jedno, Les. Da, stanujem ovdje na generalov poziv. Ekipa će se također ovdje smjestiti. Ponuđen im je smještaj u nastambi za osoblje.

- Svemogući Bože. Znao sam da ti to možeš izvesti, slatkice.

- General Ratliff je savršen gospodin. Pristao je na intervju, ali moramo paziti da ga ne umaramo previše. Vrlo je slabašan, Les.

- No, pristao je na intervju?

- Da.

- A sin?

Da Lesa nisu toliko uzbudile njene vijesti, možda bi zapazio podužu stanku. - Nije posebno oduševljen, ali vjerujem da nam neće smetati.

- Sjajno, fantastično, predivno. Da sam sada tamo, poljubio bih te poljupcem od kojeg bi ti u glavi zazvonilo, a prsti na nogama bi ti se okrenuli naopako.

Zadrhtala je. Večeras je jedan poljubac već imao takav učinak. To je bio prvi poljubac u njenom životu koji je na nju tako snažno djelovao. Bila je posve zaokupljena Lvonom, njegovim ustima, okusom, mirisom, dodirom, njegovim tijelom priljubljenim uz njeno. Ona i Robert su se voljeli, u početku, ali...

- Andy, dušo, jesi li još tamo?

60

- D ... da.

- Pa, ispričaj mi sve o tome, lutko.

- General je vrlo ugodan, poput djeda, ili pradjeda. Rekao je da ga mogu pitati o svemu osim o određenim borbama. Njegov...

- Hej, hej, stani malo. Stoje to s određenim borbama?

- Rekao je da neće odgovarati na pitanja što se odnose na određene borbe, samo na ona o ratu općenito.

- Sve zanimljivije i zanimljivije.

- Zašto?

- Jesi li ikad čula o nekom časniku, pogotovo o generalu, koji nije želio pričati ratne priče? Misliš li da stari čudak nešto nastoji sakriti?

Iritirala ju je njegova sumnja, a još više pogrđan izraz što gaje upotrijebio za Michaela Ratliffa. - Ne - odlučno je rekla. - Ne vjerujem. Danas sam pročitala hrpu novinskih izrezaka o njemu, od početka njegove karijere do dana kad se povukao iz vojske. Nigdje nema ni nagovještaja bilo kakvog skandala.

- Pa, isplati se razmisliti o tome.

Uopće nije htjela razmišljati o tome. Ako u prošlosti generala Ratliffa postoji nešto nedolično, ona o tome ne želi znati. - Danas sam razgledala kuću. Vrlo je lijepa i omogućit će nam nekoliko

sjajnih snimaka interijera. Intervjue ćemo snimati u prostorijama u kojima se general najugodnije osjeća. Želim snimati i vani. Reci Gillu neka donese nekakav filter za mikrofon kojim će se ukloniti buka vode.

- Vode? Kojeg vruga radiš, Andy?

- Rijeka.

- Rijeka. Dobro. Što još? Počeo sam sastavljati popis. Nastavila mu je govoriti o položajima za snimanje, te

61

što bi ekipa trebala donijeti što se tiče kablova, rasvjete, aparata i mikrofona.

- Vjerujem da je to sve - rekla je nakon što je prešla sve stavke što ih je pribilježila u svoj notes.

- Nije sasvim - kratko je rekao Les. -Što još?

- Mogla bi mi reći zašto zvučiš poput članice studentskog društva koja je otkrila da joj je ponestalo pilula za kontracepciju dan prije velikog vikenda.

- Les - zastenjala je. Nikad se neće naviknuti na njegove pogane misli i govor. - Sve je u redu. Strašno je vruće. ..

- Bilo je vruće i na Floridi kad si intervjuirala one kubanske izbjeglice. Tada si kiptila od zadovoljstva. Što se događa tamo dolje?

Posljednje što joj je trebalo bio je Lesov nos, koji je bio dugačak cijeli kilometar kad je trebalo njuškati o proturječnostima bilo koje vrste, da se zabada u njene podvojene osjećaje spram Lyona. Lesa se uvijek moglo omesti laskanjem. - Je li ti, možda, palo na pamet da me mori čežnja za domom, da mi ti nedostaješ?

- Da, da, kao što psu nedostaju buhe.

- Ne.

- Vratit ćemo se kasnije na to. Mene još uvijek muči zašto general ne želi razgovarati o tim borbama.

- Les, molim te. To nema nikakve važnosti. Vjerojatno ne želi iznova u tančine proživljavati cijeli rat, to je sve.

- Što je sa sinom? Misliš da će on govoriti?

- Neće - oštro je rekla.

- Opa! Jesam li te pogodio u živac? Kakav je, zapravo, taj sin?

- On je ... on je nikakav. Hoću reći, on je sposoban

62

poslovni čovjek, rančer, ali ga uopće ne zanimaju vojna pitanja. Sam mi je tako rekao.

- Ali ga zanima njegov otac. Ako starac nastoji nešto sakriti, onda to čini i sin. Misliš li da bi to mogla izvući iz njega?

- Ne, Les. Ne bih pokušala čak i kad bi nešto postojalo, a uvjerenam sam da nema ničega.

- Ma daj, Andy dušo, nemoj preda mnom glumiti naivku i pretjerani optimizam. Znaš isto tako dobro kao i ja da svi nešto skrivaju. Počni obrađivati sina. Bože, kad bi na meni primijenila samo desetinu svoje taktike, izbrbljao bih sve što znam.

- Ja nemam taktiku.

- Imaš, vruga nemaš, samo si previše draga da bi to shvatila. - Pustio ju je da razmisli o njegovim riječima, a potom je nastavio: - Poradi malo na sinu, Andy. Možeš toliko učiniti za mene. U redu? - Ništa nije rekla. -Vjerojatno imaš pravo glede tajni, ali stvaranje prijatelja ne može škoditi, zar ne? Reci da ćeš iskušati svoje trikove na sinu ... Lyonu, je li? Dobro?

- Dobro, dobro, vidjet ću što mogu učiniti. - Čvrsto je odlučila držati se stoje dalje moguće od Lyona Ratliffa, ali Lesu je morala reći ono što je želio čuti, radi mira u kući. - Sad moram poći.

- Ljubavi, spasila si me vraškog mamurluka što bi me sutra mučio. Da li ću ti ikad moći zahvaliti?

- Smislit ćeš nešto - suho je rekla.

- Već jesam, ali ti nikad ne bi pristala na to. Volim te. Znaš to, zar ne?

Les je večeras zasigurno u teškoj depresiji i čezne za suosjećanjem. - Da, znam da me voliš, Les, i ja tebe volim.

- U tom slučaju, laku noć.

- Laku noć. -Lijepo sanjaj. -I ti lijepo sanjaj.

Spustila je slušalicu, a osjećala se kao daju je netko provukao kroz spravu za izažimanje. Najprije Lyon, a zatim Les. Ali Lyon ju je više povrijedio. Već je bila naviknuta na brze promjene Lesovog raspoloženja, na njegove žalopojke, raskalašenost, kićene izljeve riječi, stoje zamaralo svakoga tko nije sudjelovao u tome.

Zastala je tek toliko da ugasi svjetlo kad je ušla u sobu, a zatim je pošla ravno u krevet. Srušila se na mirisne plahte i navukla lagani pokrivač preko sebe. Razmišljajući o proteklom danu, nije mogla

povjerovati da se sve to dogodilo. Je li se ponijela neodgovorno i impulzivno kad se pomoću trika uvukla u kuću i potražila generala? Daje postupila drugačije i obratila se Lyonu poput profesionalca, možda bi prema njoj gajio druge osjećaje? Vjerojatno ne bi. Jučer je pokušala na taj način. Stvorio je svoje zaključke o njoj davno prije njihovog susreta.

Očito je mane svoje supruge pripisivao svim ženama. Bila je lakoumna i sebična. Ostavila gaje radi zelenijih pašnjaka, a on nije pošao za njom. To uopće nije čudilo. Čovjek poput Lyona ne bi pošao za ženom koja gaje napustila. Njegova supruga nije bila zadovoljna domaćim ognjištem, pa je pretpostavio daje svaka žena od karijere bez srca i prevrtljiva poput nje.

- To ne mora tako biti, gospodine Ratliff - obratila se mračnim sjenkama u sobi.

Za neke ljude drugi biraju. Andrea Malone nikad nije pomišljala na karijeru van novinarstva jer je njen otac

64

žarko želio da ona pođe njegovim stopama. Nije imala braće pa je ona bila pomazanica koja će nastaviti njegovo djelo. Udala se za Roberta, a kad je njen otac umro, gotovo je s olakšanjem odahnula što će se sada moći smiriti i posvetiti vrijeme i energiju domu i obitelji.

Roberta su zabavljali i začudili njeni planovi. - Ne misliš valjda ozbiljno napustiti posao i postati kućanica. - Na licu mu se vidjela zapanjenost. Bilo je očito da njemu nikad nije pala na pamet takva ideja.

Napeto se osmjehnula. - Zar ne želiš imati djecu?

- Pa, da, svakako, Andy. Ali tek kad budemo previše stari za druge stvari. Volim gledati svoju ženu na ekranu. Dobivamo sjajna mjesta u restoranima, ulaznice za premijere, a ja se mogu hvalisati da spavam sa slavnom Andy Malone.

Andy je često osjećala daje Rbbert drži trofejem, i to takvim kojem se divi svake večeri u spavaćoj sobi. Zato što se tako osjećala, nije mu mogla odgovarati u krevetu. Trofej je počeo gubiti sjaj. Robert je objeručke prihvatio posao u jednoj televizijskoj mreži pa je gotovo stalno izbivao iz kuće, izmišljajući priče ako mu ih nisu dodijelili. Tada je poginuo.

Andy je znala da je otišao u Guatemalu zato jer ga ona nije znala usrećiti. Lyon ima pravo. Ona je na pokajničkom putovanju. Osjeća kako je dužna dokazati daje Robert bio u pravu, mora ispuniti njegova očekivanja. Nije stvorena za suprugu i majku, već za ženu od karijere. Već tri godine posvetila je isključivo radu. Svu pozornost usmjerila je na razvijanje svoje karijere. Gotovo je samu sebe uvjerila kako ne želi muškarca i njegovu ljubav, da joj to nije potrebno te može živjeti bez toga.

Međutim, iznad točionika Gabea Sandersa susrela je

65

pogled Lyona Ratliffa, i odjednom je shvatila da ipak želi muškarca. Dopro je do nje i stvorio potrebu. A sada, nakon njegovog poljupca, njeno je tijelo prenosilo stotine senzualnih poruka njenom mozgu, a govorele su o tome da bi lako mogla umrijeti ako ga ne bude mogla imati.

- Dobro jutro, Andy. Dobro ste spavali, nadam se.

- Jesam - lagala je. - Hvala vam, generale. Nisam znala treba li sići na doručak ili ne. Bojim se da sam jutros bila prilično lijena.

- Ja smijem biti lijen svakoga jutra, a to mrzim. Više bih volio ustajati u zoru, poput Lyona. Što biste željeli? - upitao ju je kad je Gracie ušla u blagovaonicu noseći pladanj s generalovim doručkom, koji je izgledao jednako nejestivo kao i svi njegovi obroci.

Gracie je donijela kavu, sok i jedan komad tosta od integralnog brašna, što je Andy zamolila, a cijelo vrijeme je s negodovanjem odmahivala glavom zbog tako slabašnog doručka.

- Kakvi su vaši planovi za danas, Andy? - upitao ju je Michael Ratliff kad je pila zadnje gutljaje svoje kave.

- Moram ponovno pregledati bilješke i preoblikovati ih u pitanja što ću ih postavljati tijekom svake emisije. Na taj način se neću ponavljati, iako sam sigurna da će me vaši odgovori potaknuti na pitanja kojih se uopće nisam dosjetila. Usput, moja ekipa večeras stiže u San Antonio, a ovamo će stići sutra rano ujutro.

- Mislim da previše radite. Lyon vas je zamolio da se nađete s njim vani kad pojedete doručak. - Starčeve oči su svjetlucale. - Vjerujem da vas želi povesti na vožnju.

4. Poglavlje

a vožnju?

-Po rancu. Voljeli biste ga razgledati, zar ne? - Andy nije imala srca razočarati generala, koji se očito ponosio svojim rancem i želio da ga ona vidi. - Da, voljela bih, ali ja sam ovdje radi posla, a ne radi zabave. Ne želim Lyonu oduzimati vrijeme. Sigurno ima boljeg posla.

- Možda ima drugog posla. Sumnjam da bi nešto držao boljim - rekao je Michael Ratliff i nasmiješio se.

Nije mogla povjerovati daje Lyon želi vidjeti nakon onoga što se dogodilo prethodne večeri, a ni ona nije željela vidjeti njega. - Jeste li sigurni da me želi vidjeti?

- To je zadnje što je rekao prije nego je izašao. Rekao je da ćete se naći blizu garaže. Sad ćete me ispričati, Andy, jer svoja jutra provodim čitajući. Ne mogu puno čitati jer mi se oči brzo umaraju. Ako želite, možemo razgovarati poslije ručka.

67

68

- Da, i odmorite se, molim vas. Idući će dani biti prilično naporni.

- Imat ću puno vremena za odmaranje, Andy - suho je rekao. - Radujem se intervjuima. - Odvezao se iz sobe.

U osami je ispila do kraja svoju kavu, pokušavajući skupiti dovoljno mentalne i tjelesne snage za susret s Lvonom. Što bi trebala odjenuti za obilazak ranca? Kako bi izbjegla novo izrugivanje, odlučila je da neće staviti traperice i zapadnjačke čizme. Zaključila je da su sasvim prikladne sportske hlače i pletena majica što ih je imala na sebi.

Neka čeka, perverzno je pomislila kad je pošla na kat provjeriti frizuru i šminku. Uzela je raspršivač svog omi-ljenog parfema, načas ga proučavala, a zatim se obilno njime poprskala. Ako iz toga izvuče nekakve zaključke, neće biti u pravu. Uvijek je stavljala miris, čak i danju.

Nikoga nije bilo na terasi i oko bazena kad je izašla kroz staklena vrata. Jutro je mirisalo svježije i bilo je prohladno. Oblaci su zastrli sunce, a lišće je treperilo na laganom južnom povjetarcu. Ako je stajala vrlo mirno i pozorno osluškivala, mogla je čuti žuborenje rijeke.

- Dobro jutro.

Poskočila je i naglo se okrenula. Posve se usredotočila na ljepotu okoliša tako da ga nije čula kad je došao iza nje. - Dobro jutro. - On

je također mirisao. Imao je isti oštri miris što gaje već povezivala s njim.

- Spremna?

- Da. - Okrenuo joj je leđa i ukočeno se zaputio prema parkiranoj džipu što ga dosad nije opazila. Nije imao vratiju. Nije imao ni krova, već samo poprečnu šipku, a po sjedalima se dalo zaključiti daje džip prošao mnogim prašnjavim stazama. Lyon je sjeo na mjesto vozača, a

69

ona se popela s druge strane. Jedva je imala vremena čvrsto se uhvatiti, a on je već krenuo, pa je džip uz trzaj pojurio naprijed. Mora još puno učiti o vještini dobre vožnje.

- Dobro si spavala?

- Jesam - lagala je već drugi put toga jutro. Nije željela gledati žilavu snagu njegove ruke dok je prebacivao mjenjač u veću brzinu. Nogama je pritiskao papučice, a mišići bedara su mu se omamljujuće stezali. Skrenula je pogled s njegovog krila jer je taj prizor izazivao uzbunu u njenim vitalnim organima.

Rukama je čvrsto stiskao upravljač. Jutros je ostavljao dojam kontrolirane žestine. Činilo se da se svaki djelić njegove odjeće napinje kako bi zadržao napetost koja je prijetila probijanjem kože.

Proučavala je njegovo lice pod obodom slamnatog kaubojskog šešira. Crte duž njegove čeljusti bile su tvrde poput željeza. Kad bi trepnuo, bilo je to nešto više od prirodnog načina vlaženja očiju. Bio je to odraz gnjeva, kao da je pokušavao razbistriti pogled zamagljen od bijesa.

Činilo se da ne želi razgovarati dok se koncentrirao na upravljanje džipom po neravnoj stazi. Andy se okrenula od njega i promatrala krajolik. Neka bude prokleta ako mu bude nametala svoju druželjubivost. Nakon sramotnog ponašanja od prethodne večeri, trebao bi biti zahvalan ako uopće bude razgovarala s njim. Ako je toliko prezire, zastoje predložio ovaj izlet?

Prokleta bila! mislio je Lyon. Ispružio je svih deset prstiju dok su mu dlanovi počivali na upravljaču. Protegnuo ih je što je više mogao, a potom ih obavio oko upravljača tako čvrsto da su ga zaboljeli.

70

Ako već mora biti ono što jest, zašto mora ovako izgledati? Ako se želi kretati u svijetu muškaraca, zašto se ne odijeva u tom stilu? Zašto mora nositi stvari poput ovih što sad ima na sebi, nekakvu košulju što ocrta svaku oblinu njenih dojki? I hlače priljubljene uz stražnjicu? I zašto su joj noge bose u sandalama tako sićušnima da ga čudi kako ih uopće drži na nogama. Na noktima je imala lak nježne boje. Poput one koja se mogla naći jedino u morskim školjkama ...

Prokletstvo, psovao je. Čuješ li ti sebe, Ratliffe? Morske školjke! Bože.

Dobro, ona sjajno izgleda. Pa? Zar se moraš ponašati kao slaboumni pubertetlija? Bio si i ranije sa zgodnim ženama, čak i s ljepšima od ove. Ali u njoj ima nečega . . .

Njene oči? Neobična boja, da, ali ... Ne, radi se o načinu na koji te gleda kad razgovaraš s njom. Kao daje ono što joj govoriš od životne važnosti za nju. Zainteresirana je. Želi znati. Tvoje joj mišljenje nešto znači.

Polako, Ratliffe. Nemoj dopustiti da te to osvoji. Zar nije baš to ono što ona treba postići? Nije li to njen posao? Tajna dobrog voditelja intervjua je sposobnost slušanja.

Dobro, njene oči su lijepe, a ona ih zna izvrsno iskoristiti. Ipak, znaš da laže svojim slatkim ustima. Ako ne riječima, onda svakako poljupcima. Priznaj, prijatelju, puno je vremena prošlo otkako ti je neki poljubac toliko značio. Neke žene glume strast u nadi da će se dokopati tvojih čekova. Većina reagira zahvaljujući uvjetnom refleksu jer znaju da te to raduje. Ali Andy... prokletstvo, da, samo ti misli na njeno ime. Andy. Andy. Ona nije glumila strast. Žudjela je za tim poljupcem iz dubine duše, isto kao i ti. Željela ga je.

71

Znala je kako se daje i kako se uzima. Osjetio si kako se kroz tebe rasprostire čežnja dok ti se nije učinilo da ćeš eksplodirati. To te je uplašilo pa si se zakleo da više nećeš imati nikakve veze s njom. A jutros si se najprije pobrinuo za sastanak.

Ona je otrov, dovraga. Zastoje onda gledaš krajičkom oka, Ratliffe? Zašto promatraš njenu šaku koja stišće rub sjedala svaki put kad automobil poskoči? Nadaš li se, zato što je ruka tako blizu tvoga bedra, da će ...

Lyon je naglo prekinuo tijek svojih misli i odjednom zaustavio džip. Oboje su najprije poletjeli naprijed, a potom natrag do naslona sjedala. Andy je pogledala preko vjetrobrana. Krajolik je bio prekrasan. Popeli su se u brda, a sad su pred sobom imali dolinu kao na dlanu. Kuća je djelovala poput igračke daleko ispod njih, smještena u šumarku kraj rijeke.

Poželjela je da on nešto kaže. Zar je čekao da ona progovori? Malo je okrenula glavu kako bi ga pogledala. Zurio je iznad poklopca motora džipa. - Krasno je ovdje gore - oprezno je rekla.

Gurnuo je kaubojski šešir na tjeme i, ne pomaknuvši tijelo, naglo okrenuo glavu kako bi je mogao probosti pogledom. - Tko je Les?

Osjećala se kao daju je netko udario šakom u trbuh, ali ne radi pitanja već radi načina na koji je postavljeno. Osjetila je sve posljedice primanja snažnog udarca od kojeg je ostala bez daha. Lakomo je udisala zrak. - On je moj šef.

- Kako pogodno.

- Što želiš time reći?

- Mislim, radite li to u uredu ili pričekate dok ne završite s poslom za taj dan? Je li mu poznato da si sinoć

72

bila u šumi i dopustila drugom muškarcu poljupce i dodire, ili ga nije briga? Možda je to jedna od onih "slobodnih veza".

Obrazi su joj se zacrvenjeli, najprije zbog njegovog aludiranja na prethodnu večer, a potom od bijesa. - Nema nikakve veze, osim prijateljstva.

- Nemoj mi lagati, dovraga, čuo sam te. 'Znam da me voliš, i ja tebe volim1.

-Prisluškivao si!?

- Cuo sam. Bila si na hodniku, znaš, a nisi baš šaptala. Ja sam dolazio gore. Jasno, čuo sam te.

Moj Bože. Koliko je čuo? Ako je čuo kako je obećala Lesu da će poraditi na sinu radi informacija ... Ne, nije ju o tome ispitivao. Želio je znati o njoj i Lesu. Ali zašto? Kad ne bi bilo toliko smiješno, pomislila bi daje ljubomoran. Zapravo, sigurno se radi o muškom ponosu. Bila je uvjerenjena daje rijetko koja žena pobjegla iz Lvonovih ruku, a potom nazvala drugog muškarca i izjavila mu ljubav. - Pravi gospodin bi dao do znanja daje nazočan.

Oporo se nasmijao. - Davno sam prestao biti gospodinom. Dakle, čekam. Pričaj mi o Lesu.

Zašto mu ne odbrusi da se to njega nimalo ne tiče i neka je odvede natrag do kuće? Zato jer joj je, iz nekog nepoznatog razloga, bilo važno da on ne shvati pogrešno njen odnos s Lesom. Nepoznati razlog će proanalizirati kasnije, kad on ne bude gledao u nju tako bijesno.

Spokojnost će biti njen protunapad. Neće podupirati njegov bijes. Samo će mu pokazati da ga tolerira, baš kao što roditelj tolerira histerične ispade tvrdoglavog djeteta. - Les Trapper je producent moje emisije. Godinama smo zajedno radili, prije, tijekom i nakon moje udaje. On mi je prijatelj. Što se tiče mojih riječi, doista

73

ga volim. Kao prijatelja. On svakoj ženi koju sretne govori daje voli, od srednjoškolki do starije žene koja nam čisti urede. To ništa ne znači. Les i ja nikad nismo bili ljubavnici.

- Zar očekuješ da ću to povjerovati?

Njena je spokojnost prsnula. - Nije me briga hoćeš li ili ne. Udario si grimizno slovo na moja prsa čim sam ti se predstavila. - Poželjela je da nije govorila o svojim prsima. Oči su mu se naglašeno spustile na taj dio njenog tijela. Neustrašivo je nastavila: -Ako nisam stvorila dom, to ne znači da sam amoralna osoba, gospodine Ratliff.

- Dobro, recimo da ti i taj Les nemate vezu. Jesi li mu ispričala sve sočne pojedinosti o našoj šetnji do rijeke? Jeste li se zajedno naslađivali tvojim uspješnim uvlačenjem u kuću i time što su ti svi, već nakon nekoliko sati, jeli iz ruke?

- Ne! - Dakle, ipak se radi samo o njegovom povrijeđenom ponosu. Zapravo ga nije briga ima li romantičnu vezu s Lesom ili nema, samo je želio znati jesu li njih dvoje radili budalu od njega. - Ne - ponovila je tiho od-mahnuvši glavom i zagledala se u ruke, čvrsto isprepletenih prstiju, što ih je držala u krilu.

Lyon je zagrizao usnu. Što ga je to kod nje tako ljutilo? Zašto mu je stalo do toga s kim ona razgovara telefonom ili što mu govori? Ipak, trgalo gaje u utrobi kad je čuo kako je drugom muškarcu zaželjela lijepe snove, a on je znao da će njega u snovima proganjati njezin lik.

Djelovala je tako tužno, tako pokajnički. A sve bi to mogla biti uloga koju igra. Nije bio siguran želi li je zadaviti ili poljubiti. Njena su usta obećavala slatko olakšanje od gorčine što ju je osjećao svake minute u danu. Njene dojke nagovještavale su kraj osamljenosti s

74

kojom je živio. Njeno je tijelo sadržavalo energiju koja će oživjeti ono što je u njemu već godinama mrtvo.

Svoje tjelesne potrebe ispunjavao je zahvaljujući velikom broju voljnih žena, ali gaje svaka takva međuigra ostavljala s osjećajem praznine i sramote. Doživljavao je samo trenutačna zadovoljstva. Zapravo je želio intimnost sa ženom u koju bi mogao unijeti cijeloga sebe, a ne samo tjelesno spajanje što je donosilo povremeno olakšanje.

Ponovno ju je pogledao i iznenadio se opazivši kako joj se niz obraz kotrlja suza. Istodobno je i ona podigla glavu. Ne, oči su joj suhe. Blistava kapljica nije suza. To je kišna kap.

- Moramo se vratiti - zlovoljno je rekao. - Počinje kiša. To je bilo blago rečeno. Tek stoje pokrenuo džip, zasuo

ih je prolom oblaka. Kiša je padala u zasljepljujućim naletima. - Drži se - viknuo je i okrenuo džip u suprotnom smjeru od kuće. Divlje je vozio po neravnoj stazi. Vjetar mu je strgnuo šešir s glave i odnio ga. Andy se grčevito držala, a vjetar joj je čupao kosu dok je kiša pljuštala po njenom licu i rukama.

Zaputio se ravno prema nečemu što se njoj činilo čvrstom stijenom. Kad su se velikom brzinom približili litici, ugledala je usjek. Lyon je pritisnuo kočnicu, a džip je polako ušao u malu pećinu. Unutra je bilo sumorno, ali ne zloslutno. Sumorno je bilo uglavnom zbog crnih oblaka na nebu.

Lyon je ugasio motor pa ih je obavila teška tišina, narušavana jedino zvukovima pljuska ispred pećine i sporim kapljicama što su se cijedile s džipa na šljunkovito tlo.

- Jesi li dobro? - napokon je upitao.

75

Drhtala je od hladnoće jer joj se mokra majica pripila uz tijelo. Od tjeskobe. Od iščekivanja. - Jesam. - Zubi su joj cvokotali. Bradavice su joj se skrutile pod utjecajem hladnog zraka i vlažne tkanine što ih je prekrivala.

Lyon je to primijetio. Silom je otrgnuo pogled. Očima je prelazio preko stijena, stropa i poda pećine, preko poklopca motora, stražnjeg sjedala, a zatim se vratio na njeno lice, blijedo i napeto.

Pratio je pogledom put kišne kapi što se od kose spuštala preko sljepoočnice, niz jagodičnu kost, duž čeljusti gdje je skrenula desno i ostala nesigurno visjeti na vrhu njene brade. Neplanirano, ispružio je kažiprst i uhvatio kapljicu, a zatim je naglo povukao ruku.

Andy je sjedila kao začarana.

Lyon je okrenuo glavu i zagledao se u kameniti zid pećine. Stegnutom šakom lagano je udarao po bedru, što je bio jedini odušak kojeg je dozvolio buri svojih osjećaja. Bio je poput čovjeka koji se grčevito drži za posljednjih nekoliko niti svijesti i kontrole, a prsti su mu počeli kliziti.

Tada se naglim pokretom okrenuo prema njoj, nagnuo preko ploče s instrumentima i obuhvatio njenu bradu dlanovima ogrubjelim od rada.

Podigao joj je glavu unatrag i prešao palcem preko donje usne. - Molim te, nemoj biti lažna. Molim te, nemoj.

Osjetila je njegove vrele i požudne usne na svojim. Jezikom ih je rastvorio i zavukao se unutra. Duboko je uronio u toplu nutrinu njenih ustiju, a iz dubine prsiju oteo mu se težak uzdah. Podigla je ruke i položila ih na njegove obraze, upivši svoja usta u njegova i odgovorivši na njegov poljubac nerazboritim žarom.

Blagost i nježnost su zaboravljene. Ovim je poljupcem

76

upravljala potreba, vladala strast, neplanirana, neosporna i neobuzdana, a plimni val želje zahvatio je oboje i nosio ih u bezumnu struju, poput vatre koju se ne može kontrolirati.

Žedno su se opijali jedno drugim. Jezikom je mazio njeno nepce, njene zube. Uspoređivao je, kušao, uživao u onome stoje osjetio. Njena je koža bila vlažna, a miris je od kiše postao još izraženiji. Otrgnuo se od njenih ustiju i zagnjurio joj lice između vrata i prsiju, kako bi udisao i upijao sve njene mirise.

Protrljao je njene ruke. - Je li ti hladno?

- Nije - uzdahnula je. - Nije. - Dok je jednom rukom nježno cupkala njegovu usnu resicu, drugom je klizila po mišićavim leđima.

- Andy, nemaš nikakav odnos s Lesom Trapperom?

- Jedino kao suradnik i prijatelj. Nemam intimnu vezu ni s kim. Nisam ni imala otkako je Robert poginuo.

Podigao je glavu i pozorno je pogledao, tražeći znakove laži skrivene u njenim očima. - Želim ti vjerovati. -Vjeruj. Istina je.

- Zašto želiš intervjuirati mog oca?

Njegovo ju je pitanje istinski zbunilo, a to se jasno vidjelo na njenom licu. - Već sam ti rekla razloge. Misliš li da imam neke skrivene motive?

- Ne. Valjda ne - polako je rekao. - Tijekom godina su mnogi pokušali narušiti njegov mir. Nije želio da nešto unese razdor u svijet što gaje stvorio za sebe, moju majku i mene. Da je davno pristao na intervju, možda ne bi bio predmetom tolikih nagađanja.

- Razlozi njegove povučenosti su osobne prirode. Dok se ti nisi pojavila, bio je odlučan u nakani da prije svoje smrti neće odgovoriti niti na jedno pitanje o sebi zato da

77

bi zadovoljio radoznalost javnosti. Sjedne strane, drago mi je što te nije izbacio. - Nasmiješio se, sagnuo glavu i poljubio njenu ključnu kost. Zatim su se sive oči uozbiljile, a on se zagledao u njenu naušnicu. - S druge pak strane, bojim se za njega.

Uklonila je pramen neposlušne tamne kose s njegovog širokog čela. - Zašto, Lyone? - Uživala je u zvuku njegovog imena izgovorenog njenim usnama, pa je ponovila pitanje samo da bi to ponovno čula: - Zašto, Lyone? Zbog njegovog zdravlja?

- To, i...- Prestala gaje zanimati njena naušnica jer su zlatne oči bile daleko intrigantnije. - Nije važno. -Poljubio ju je. - Vrlo si lijepa, Andy - mrmljao je uz njene rastvorene usne.

Na trenutak ju je obuzela panika kad je Lyon počeo iznositi svoje skrivene misli. Zar se opet potvrđuje Lesova neugodna sposobnost otkrivanja tajni? Postoji li nešto o njegovom ocu, a Lyon nije želio da se to otkrije? Ne! Molim te, Bože, nemoj dopustiti da otkrijem nešto što će se morati objaviti. Sukob interesa bio je prokletstvo svakog izvjestitelja koji je težio objektivnosti. Silom je istisnula iz glave mučne misli i usredotočila se na Lyonove usne na svojim.

Jezikom je škakljao kut njenih ustiju, a zatim je usnama kliznuo preko njenog obraza i počeo se poigravati naušnicom koja ga je ranije toliko zanimala. Jednom rukom joj je obujmio ramena i čvrsto

ih držao, a drugom ju je milovao ispod vrata. Zastao je na gornjem rubu njene majice i dlanom osluškivao ritam otkucaja njenog srca.

- Andy? - Tražio je dopuštenje. -Lyon.-Dobio gaje.

78

Šakom je obuhvatio njenu dojku. Bila je to darovita šaka, te je nepogrešivo milovala ono stoje pulsiralo od želje za dodirom. Vlažna tkanina što se priljubila uz njenu kožu samo je naglašavala trenje između njegovih znatiželjnih prstiju i krajeva njenih živaca.

- Želio sam te dodirivati još od onog trenutka kad sam te vidio kako sjediš na barskoj stolici kod Gabea. -1 sam njegov šapat bio je milovanje. - Bog te obdario u ovom području.

- Uvijek sam bila u neprilici zbog njihove veličine. Tiho se nasmijao. Istraživanje se nastavilo, postalo je

smjelije, a uzbuđenost je u njoj rasla. - Ne bi trebala biti. U pubertetu sam stalno maštao o tijelima poput tvoga.

- Baš zbog dječaka u pubertetu, koji su maštali poput tebe i bez prestanka zurili u mene, uvijek sam bila u neprilici.

- Jedan nula za tebe.

- Kakav je bio tvoj prvi dojam o meni kad si me vidio kod Gabea?

- Da imaš prekrasne oči i fantastičan par . . .

- Osim toga!

- Dakle, pitaš za drugi dojam.

- Lyone, pitam te ozbiljno.

Nasmijao se. - Ja ti ozbiljno odgovaram. - Tada se doista uozbiljio, odmaknuo šaku s njene dojke i prošao joj prstima kroz kosu, još vlažnu od kiše. - Pomislio sam da si vrlo privlačna žena koju bih rado poveo u krevet.

Teško je gutala jer su joj se u grlu nakupili osjećaji. - A sada?

- Sad mislim da si vrlo privlačna žena koju bih rado bolje upoznao, a zatim poveo u krevet. Prvi poriv temeljio se isključivo na požudi. Drugi na nečemu što još ne mogu

79

imenovati, ali krajnji cilj je isti. Palcem i kažiprstom joj je čvrsto držao bradu, a očima je pokušavao prodrijeti do njenog mozga. - Razumiješ li što ti govorim?

- Čini mi se - rekla je drhtavo, gotovo plašljivo.

- Ne bih želio da dođe do nesporazuma - mirno je rekao. Kako može biti tako miran, a cijelo njeno tijelo je uzdrhtalo? - Želim s tobom voditi ljubav. Polako i ležerno, brzo i divlje, na svaki zamislivi način, a i na nekoliko nezamislivih.

Nijedan muškarac se nikad nije usudio ovako drsko razgovarati s njom, osim možda Les. Ali, on ju je uvijek zadirkivao, a Lyon je smrtno ozbiljan. Zbunjenost ju je natjerala na odgovor. - Kako me vidiš? Kao trofej za okvir kamina? Izazov što ga treba svladati? Pogađaj dalje, Lyone. Nisam i nikad neću biti tako laka lovina.

- Nisam htio reći da bi ti predstavljala nekakvu moju pobjedu. Ne bih te ni želio da si laka lovina. Samo sam mislio daje pošteno reći ti točno kako se osjećam. Kad doista budemo vodili ljubav, to će biti stoga jer oboje tako želimo, a predstavljat će zajedničko zadovoljstvo.

Svi susreti što ih je imala otkako je odrasla, nisu je pripremili za ovo. Nije znala što misliti o ovom muškarcu, što o svojim osjećajima prema njemu, a što o svemu ovome što joj upravo govori. Možda je samo pokušava smesti kako bi minirao njen projekt? Je li u tom pravcu vodila sva ova strast?

Ne, nije mogao glumiti strastvenost onog poljupca. Ako jest, promašio je svoj poziv i trebao je biti najveći svjetski glumac. Ako misli pomoću seksa spriječiti njene intervjuje, bolje da mu to odmah izbije iz glave.

- Obavit ću svoj posao, Lyone, bez obzira što će se dogoditi među nama. Ti... ovo neće utjecati na razloge

80

mojeg boravka ovdje. Nikad ne bih nikome i ničemu dopustila miješanje u moju objektivnost. Ni u snu nisam očekivala da ću imati bilo kakve veze s tobom.

- Ni ja baš nisam predvidio da ću se toliko zagrijati za tebe, isto tako. Što se tiče intervjuja, i dalje sam svim srcem protiv.

- Mene se nemaš zbog čega bojati.

- Ti ćeš imati razloga za strah ako otkrijem da ti motivi nisu čisti kao suza.

Uz tu zloslutnu tvrdnju, Lyon se osvrnuo preko ramena i vidio daje pljusak prestao i da kišica samo sipi. - Morali bismo se vratiti. Tata i Gracie će brinuti.

Nisu bili zabrinuti, već ih je uvelike zabavljao prizor kad su Andy i Lyon upali u kuhinju, mokri do kože i smijući se proklizavanju njenih nogu u sandalama.

- Budući da se niste pojavili na ručku, general je jeo u kuhinji. - Gracie je to spomenula kako bi objasnila zašto su invalidska kolica Michaela Ratliffa zauzimala jedan kraj kuhinjskog radnog stola.

- Juha je izvrsna - rekao je general. - Pođite se vas dvoje osušiti i dođite natrag nešto pojesti.

Tako su i učinili, susrevši se na vrhu stubišta nakon što su se presvukli. Andy je zapazila koja je soba Lyonova, a odmah ju je obuzela tipično ženska radoznalost i želja saznati što se nalazi iza vratiju.

- Izgledaš poput šiparice - rekao je i nestašno povukao njen vlažni konjski rep. - Barem neki dijelovi tebe. - Oči su govorile umjesto njega kad je spustio pogled na njena prsa. - Samo da se zna, više mi se sviđala ona majica od ranije. - Odjenula je grubu pamučnu košulju s epoletama na ramenima i zavrnutim rukavima.

81

- To je i slično raskalašenim muškim šovinistima poput tebe.

Razvukao je lice u požudnu, ali privlačnu grimasu. - Točno tako.

Tijekom jela prevladavalo je njegovo dobro raspoloženje, a ručali su u kuhinji u društvu Gracie i generala. Kad je završio, Lyon je izašao rekavši da kiša ne može zaustaviti radove što se moraju obavljati na rancu. Navukao je plastičnu pelerinu, što je visjela na kuki uz stražnja vrata, i nabio drugi slamnati šešir na glavu.

- Vidjet ćemo se na večeri. - Nije se obratio nikome posebno, ali je gledao Andy. Zatim joj je namignuo i izašao. Napravila je cijelu predstavu od pažljivog brisanja ustiju ubrusom, ali je znala da su i general i Gracie vidjeli Lyonov pokret.

- Malo ću odspavati, Andy. Tada ću vam biti na raspolaganju do večere, ako želite obaviti neke preliminarne razgovore.

- To će biti posve u redu, generale.

- Vrlo dobra juha, Gracie - ponovio je i odvezao se kolicima iz kuhinje.

- Siroti dragi starac, jedva da nešto može jesti. Ponekad mi je zlo od stvari što ih moram kuhati za njega.

Gracie se nije pobunila kad joj je Andy bez riječi počela pomagati pri raščišćavanju stola. - Teško je bolestan, zar ne? - tiho je upitala.

- Da, jest - bez uvijanja je rekla Gracie. - Pokušavam se pripremiti, ali znam da će mi biti jako teško onog dana kad ode s ovoga svijeta. On je velik čovjek, Andy.

- Tek sam ga upoznala, a to mi je već postalo jasno. Vi godinama radite za njega.

- Gotovo četrdeset godina. Bila sam mlada djevojka s

82

83

tek navršenih dvadeset godina kad su me on i gospoda Ratliff uposlili. Ona je bila prava dama. Nježna poput cvijeta i odana njemu i Lyonu. General se uopće nije zanimao za žene nakon Rosemarvne smrti, iako sam ja držala daje Lyonu potrebna majka. Mislim daje general podsvjesno tu odgovornost dodijelio meni.

- Lyon mi je ispričao kako ste vodili brigu o njemu umjesto njegove majke.

Gracie je načas prestala brisati stol. - On je to rekao? Znači da sam mu donekle uspjela zamijeniti majku. Brinem za tog momka. Nagriza ga gorčina koja me plaši.

- Rekao mi je daje bio oženjen.

- Jednom od najljepših djevojaka što sam ih ikad vidjela. - Gracie je pomirisala zrak kao da njuši nešto pokvareno. - Šteta stoje njena ljepota bila tako površna. Svakog dana tog prokletog braka tjerala je Lyona plesati po užarenom ugljeglju. Nije mu dala ni trenutka mira. Ovo ne valja ili je ono loše. Cviljela je, žalila se. 'Uludo trati život u ovoj zabiti', znala je govoriti. Željela je 'više od života'.

- Uvijek je zamišljala da će postati model ili stvoriti karijeru u svijetu mode. I tako se jednog dana pokupila i otišla u New York. Nikad se nije vratila, a general i ja smo odahnuli od olakšanja. Međutim, Lyon je to teško primio. Ne zato što mu je nedostajala. Iskreno rečeno, mislim daje i njemu laknulo kad je otišla. Ali, ostavila je duboke rane u njegovoj nutrini.

- U sebi nosi puno srdžbe prema ženama od karijere. Gracie je uzdigla svoju izražajnu obrvu. - Prema vama također?

- Prema meni posebno.

- Ah, pa, mogu shvatiti da gaje naljutio način na koji ste ga jučer zaobišli. Meni se to činilo prilično lukavim i smiješnim - dodala je nasmijavši se. - No, imate pravo. Sumnjičav je kad se radi o ženama.

- Kako se zvala?

- Tko? Njegova žena? Jerri.

- Jerri - odsutnim glasom je ponovila Andy. Gracie je zauzela isti položaj iz kojeg je dan ranije

proučavala Andy. Ruke je prekrížila na golemom trbuhu, a glavu nakrivila na jednu stranu. - Je li se tamo vani, na kiši, dogodilo još nešto, osim što ste pokisli? - otvoreno je upitala.

Andy je osjetila kako joj rumenilo oblijeva obraze. - Is ... ispričajte me. Moram pregledati neke bilješke.

Dok je smušeno izlazila iz kuhinje, čula je kako se Gracie smijulji i govori: - Tako sam i mislila!

- Dakle, tako je pobjednik Wimbledona sjedio u mojoj hotelskoj sobi u Londonu. Još uvijek je za sobom vukao onaj golemi trofej.

Sve su oči bile okrenute prema Andy dok je pričala o događaju. Čak je i Gracie prestala posluživati kavu kako bi mogla slušati. Oči generala Ratliffa bile su napola sklopljene, ali je Andy znala da i on sluša jer se smješкао. Lyon se nagnuo unatrag, a među prstima je vrtio čašu vina.

- Kao što možete i zamisliti, bila sam polaskana i ushićena stoje pristao na intervju. To je bio veliki uspjeh. Njegov trener i menadžer postavio je samo jedan uvjet, da intervju ne smije trajati duže od deset minuta. Sigurno možete zamisliti koliko je drugih izvjestitelja čekalo na nekoliko riječi s njim.

- Članovi ekipe motali su se naokolo te nastojali što

84

brže postaviti rasvjetu i mikrofone. Tada je došlo do katastrofe. Jedan od tehničara je postao previše revan pa se spotaknuo preko postolja jednog rasvjetnog tijela. S užasom sam gledala kako se reflektor naginje i počinje padati. Bilo je kao u snu kad se sve odvija usporeno, a ipak ne možete ništa učiniti kako biste spriječili tragediju. Reflektor je pao točno na glavu novog pobjednika Wimbledona.

Gracie je pokrila rukom usta. Lyon se glasno nasmijao. Generalov smiješak se proširio.

- Drago mi je što svi ovo držite smiješnim - rekla je Andy glumeći ljutnju. - Iako nije bio ozbiljnije povrijeđen, ja sam već vidjela kraj svoje karijere.

- Sto se tada dogodilo? - pitao je Lyon.

- Budući da nije poznat po ljubaznosti, a zapravo je posve suprotno, zadržala sam dah. No, poput pravog šampiona, samosvjesno je izdržao intervju do kraja. Nekoliko trenutaka je bio ošamućen, ali kad se oporavio, mirno je obrisao krv ...

- Krv! - uzviknula je Gracie.

- Zar nisam spomenula krv? - bezazleno je upitala Andy. Tada su se svi nasmijali. - Doista, nije bio povrijeđen, ali dok je svjetlo padalo, ja sam već vidjela naslove: POBJEDNIK WIMBLEDONA UMIRE U RUKAMA AMERIČKE NOVINARKE.

- Koga ste još intervjuirali? - pitala je Gracie i prekinula tradiciju kad je sjela za stol u blagovaonici. Više se čak nije ni pretvarala da poslužuje kavu.

- Da vidimo - zamišljeno je rekla Andy. - Neki su bili važne osobe, a neki malo manje važne, dok su drugi bili obični ljudi koji su, iz ovog ili onog razloga, dospjeli u vijesti.

85

- Imenujte neke od važnih - poticala ju je domaćica. Andy je dobacila zabrinuti pogled Michaelu Ratliffu,

ali se činilo daje opušten i ne previše umoran. Tog pos-lijepodneva su dugo razgovarali, a on ju je opskrbio datumima i relevantnim podacima što će joj koristiti tijekom intervjua. - Bob Hope, Neil Armstrong, Reggie Jackson, John Denver, engleski princ Andrew, Mikhail Baryshnikov.

- Ahhh - s udivljenjem je dahnila Gracie.

- Sve muškarci? - svadljivo je pitao Lyon.

- Ne. - Andy se nasmiješila. - Bilo je i žena kao što su Lauren Bacali, sutkinja Sandra Day O'Connor, Carol Burnett, Farrah Fawcett i Diana Ross. To je samo nekolicina - vragolasto je dodala dok je na prste nabrajala imena.

- Koga bi željela intervjuirati, a još nisi? - pitao je Lyon.

- Generala Michaela Ratliffa - rekla je uz smiješak, a on je podigao ruku poput svećenika koji blagoslivlja mnoštvo. -1 - zakolotala je očima prema gore - Roberta Redforda.

Gracie je ciknula. - Taj je pravi.

General se glasno nasmijao. - Drago mi je što sam u tako slavnom društvu.

Lyon se također nasmijao, a Andy je obožavala zdravi i duboki zvuk njegovog smijeha. - Tata - rekao je kad su se svi smirili - trebao bi poći u krevet.

- Imaš pravo, naravno, iako uopće nisam primijetio koliko sam umoran. Društvo je bilo tako čarobno i zabavno. - Andy mu je prišla, kao što je i prije učinila, i poljubila ga u obraz.

- Laku noć. Dobro se odmorite.

86

- Laku noć. - Izašao je iz blagovaonice u svojim invalidskim kolicima.

Lyon se obratio Gracie: - Je li jutros bio liječnik?

- Da, dok ste vi bili na kiši. -I?

Položila mu je utješnu ruku na rame. - Sve je u Božjim rukama, Lyone.

Potapšao ju je po ruci i ozbiljan pogled podigao prema njoj. Nakon nekoliko trenutaka, odmahnuo je glavom kako bi odvratio pozornost od tmurne teme i ustao.

- Andy, žao mi je što te moram napustiti, ali večeras imam sastanak Društva stočara. Hoće li ti biti dobro?

Preplavilo ju je razočaranje, ali se hrabro osmjehnula.

- Svakako. Ionako moram proučavati materijale.

- U tom slučaju, laku noć.

- Laku noć. - Još je dugo sjedila nakon što je čula zatvaranje ulaznih vratiju za njim, i tek je tada ustala i otišla iz blagovaonice.

Nikad nije mogla sa sigurnošću reći što ju je probudilo. Odjednom se posve razbudila i uspravila u krevetu. Prema svijetlećim kazaljka sata na noćnom ormariću, bilo je malo iza četiri sata. Odbacila je pokrivače i prišla prozoru, a iz nekog razloga je to učinila kradomice.

Sve je bilo mirno. Tada je čula nekakve zvukove. Pozorno je osluškivala pa joj se učinilo da dopiru iz pravca rijeke. Srce joj je

poskočilo kad je vidjela micanje baterijskih svjetiljki čiji su snopovi probijali tminu. Dvije svjetiljke su se nepravilno kretale između stabala. Najprije je jedna ugašena, a potom i druga.

Tko bi to mogao biti? Zaposleni na rancu? Osvrnula se prema nastambi za osoblje. Sve je bilo tiho. Uljezi?

87

Ali tko? Jesu li drugi izvjestitelji saznali daje ona ovdje pa su i sami došli okušati sreću?

Bez obzira o kome se radilo, Lyona treba obavijestiti.

Pojurila je preko sobe, širom otvorila vrata i poletjela hodnikom. Čak nije ni pokucala, već je odmah pritislula kvaku Lyonovih vratiju i otvorila ih. Zastala je trenutak, kako bi joj se oči priviknule na mrak njegove sobe kamo nije dopirala mjesečina, a zatim se prišuljala masivnom krevetu što se nalazio uz obližnji zid.

Ležao je na trbuhu. Ruku je prebacio preko jastuka. Nos je zavukao pod ruku. Gola leđa bila su široka i tamna među plahtama. Nagnula se nad njega i lagano mu dodirnula rame.

- Lyone.

5. Poglavlje

Naglo je sjeo i zamalo udario glavom u njenu bradu. Brzo je treptao i usredotočio pogled na nju. - Što ... ? Andy? Što? - Nešto se događa dolje kraj rijeke - žurno je rekla. Nije znala koji je razlog lupanja njenog srca, mogućnost opasnosti ili pogled izbliza na Lvonova gola prsa. - Baterijske svjetiljke, nekakvi zvukovi. Prebacio je noge preko ruba kreveta. - Kraj rijeke? - Da. Probudila sam se i...

Prekinula je kad je ustao. Bio je posve nag. Okrznuo ju je kad se u mraku provukao kraj nje, a na trenutak je osjetila dlake s njegovih prsiju na svojoj nadlaktici. Zgrabio je traperice koje su bile prebačene preko stolice i brzo ih navukao. - Kakvi zvukovi? - Traperice su mu bile zapadnjačkog tipa, s dugmadi umjesto patentnog zatvarača. Upravo ih je zakopčavao.

89

90

- Ovaj... - Andy je mucala. - Ovaj, poput smijeha, ili tako nekako ... - Nesigurno je zašutjela kad je u tihoj kući glasno odjeknulo zatvaranje kopče na njegovim hlačama.

- Koliko baterijskih svjetiljki? - Zaputio se do komode i otvorio gornju ladicu.

- Dvije, čini mi se. Što misliš ... Je li to revolver?

- Da. Hvala što si me probudila. Vjerojatno nije ništa, ali treba pogledati. - Gurnuo je pištolj za pojas traperica i opet posegnuo u ladicu, ovoga puta radi baterijske svjetiljke.

-I ja idem.

- Vraga ideš.

- Idem, a ako ne idem s tobom, jednostavno ću te slijediti. Zaustavio se na vratima i okrenuo se prema njoj. Čak

i u mraku, jer nisu palili svjetlo kako ne bi upozorili one kraj rijeke, mogao je vidjeti njenu tvrdoglavo uzdignutu bradu.

- Hajde onda - razdraženo je rekao. Slijedila je njegov visoki lik hodnikom do stuba. Bez problema su stigli do stražnjeg ulaza, i očito nikoga nisu probudili. - Drži se uz mene - šapnuo je, otvorivši jednu stranu kliznih staklenih vrata što su vodila do bazena i terase.

Krećući se poput opreznih provalnika, prešli su terasu, zaobišli bazen, a potom pošli popločanom stazom prema rijeci. Kad su stigli do staze, Lyon se osvrnuo preko ramena i upitao: - Još si tu?

-Da.

Posrnuo je u mraku kad je bolje pogledao prikazu iza sebe. - Što to, dovraga, imaš na sebi?

- Spavaćicu.

- Vrlo bijelu spavaćicu. Izgledaš kao Lady Macbeth.

91

Može te se vidjeti na kilometar. Imaš li štogod ispod nje?

- Gaćice.

- Hvala Bogu - progundao je. - Prokletstvo! - iznenada je žestoko opsovao. - Imaš li cipele? - prosiktao je.

- Nemam.

- Pazi na kamenčiće. Tiho se nasmijala.

Na pola puta do rijeke, Lyon je naglo stao. Andy se zaletjela u njegova leđa. Činilo se posve prirodnim da zadrži svoje ruke na njegovom struku, kamo ih je refleksno položila kad je nastojala spriječiti svoj pad. - Tamo je svjetlo - tiho je rekao.

Snop svjetlosti šarao je kroz drveće poput pijane krijesnice. Buka rijeke prigušila je većinu drugih zvukova, ali se ipak čulo mrmljanje

glasova. Netko je naglasio jednu riječ, a odmah je uslijedilo nekoliko shhhh.

- Tiho koračaj - rekao je Lyon i krenuo naprijed. Udarala je stopalima o njegova jer je brzala za njim, a još uvijek se držala za pojas njegovih traperica.

Kroz guste donje grane stabala naziralo se nekoliko mračnih silueta na pozadini mjesečinom osvjetljenog neba i rijeke, koja je izgledala poput tekućeg srebra. Likovi su se micali na čudan način, posrćući preko stijena i prirodnih otpadaka ispod stabala. Netko je ispod glasa opsovao. Uslijedilo je prigušeno smijuljenje. Andy je laknulo jer su uljezi djelovali bezopasno. Sigurno nisu nikakvi kriminalci.

- Dakle, neka sam proklet - tiho je šapnuo Lyon. Okrenuo se k njoj.

- Malo ćemo se zabaviti. Surađuj.

- Ali što...

- S amo surađuj. Vidj et ćeš.

92

Stvorio je buku poput krda podivljalih slonova kad je jurnuo između zadnjih nekoliko stabala što su ih dijelila od obale rijeke. Andy je poskočila kad se pro-derao: - Što se, dovraga, ovdje događa? - Tek je tada upalio svoju snažnu svjetiljku. Vidjela je kako jedan ili dva uljeza hitro traže zaklon u velikom gumenjaku koji uopće nije opazila prije nego gaje Lyon osvjetlio.

Tri mladica, od svojih osamnaest godina, stajali su poput divljači koju su paralizirala automobilska svjetla na autoputu, ukočeni od užasa kad je Lyon jurnuo na njih s izvučenim revolverom i jarkim svjetlom. Približio se na nekoliko koraka prvom liku, koji se polako uspravio iz obrambenog čučnja. - Nećete pucati na nas ili tako nešto, je li?

- Ne znam još - Lyon je prijeteći rekao. - Tko ste vi i zašto se šuljate po mojem posjedu usred noći?

Mladi čovjek se tjeskobno osvrnuo preko ramena, tražeći pojačanje, ali su se njegovi pajdaši držali u pozadini. Nešto je počelo šušcati u gumenoj splavi. - Mi... mi smo studenti. Splavarili smo niz rijeku. Tip koji nam je iznajmio gumenjak je rekao da rančerima ne smeta što ovuda prolazimo ako se ne zaustavljamo.

- Dakle? - Rekao je Lyon i nestrpljivo prebacivao težinu sjedne noge na drugu, istodobno zamahnuvši revolverom. - Zaustavili ste

se.

Krivac je progutao slinu. - Mi... ovaj, mi smo malo popili piva i, ovaj... nekako nam se prevrnuo gumenjak kad smo prolazili one brzace, nekoliko metara uzvodno. Ovdje smo se zaustavili kako bismo sve ocijedili i oporavili se. Tako nekako.

Iz gumenjaka se opet začulo prigušeno smijuljenje, a mladić se kriomice osvrnuo preko ramena. Ponovno je

93

sa strepnjom pogledao Lyona. - Strašno nam je žao, gospodine. Nismo namjeravali počinuti nikakvu štetu. Kunem se Bogom da nismo.

Lyon je, naizgled nevoljko, vratio revolver za pojas traperica, a mladićeva ramena su se opustila od olakšanja, kao i ona njegovih prijatelja. Obujmivši joj rukom ramena, Lyon je privukao Andy uza se.

- Smrtno ste uplašili moju ženu. Upravo smo vodili ljubav kad je ona nešto načula i pošla do prozora. Opazila je vaše baterijske svjetiljke ovdje dolje. Pomislila je da se radi o njenom bivšem mužu koji se došao osvetiti. On se nalazi u zavodu za umno poremećene zločince i sklon je nasilju.

Andy je zurila u njega u nijemoj konsternaciji, ali joj je bilo vrlo teško zadržati ozbiljan izraz lica. Kad je spomenuo njihovo vođenje ljubavi, zbog čega se šest parova osamnaestogodišnjih očiju s pohotnim zanimanjem okrenulo prema njoj, svom snagom mu je petom nagazila na nožne prste. Nije reagirao, osim što mu se ukočila čeljust.

- Doista nam je žao što smo vas uznemirili dok ste ... hoću reći, nismo htjeli prekinuti vaš ... žao nam je što smo vam smetali - konačno je uspio izgovoriti glasnogovornik mokre grupe.

- Andy, pođi vidjeti je li sve u redu s onim budalastim djevojkama koje se skrivaju u gumenjaku, kao i to jesu li ovdje svojom voljom.

- Jesu, gospodine. Samo su se prestrašile.

Pazeći na oštro kamenje i grančice, Andy je na bosim prstima prišla splavi i virnula unutra. Tri djevojke su se stisnule jedna uz drugu. S njihove kose i odjeće cijedila se voda. Ozlojeđeno su ju pogledale, uspravile se i izašle iz gumene splavi. Nakon letimičnog pogleda, Andy je

94

zaključila da su sa sobom ponijeli jedino limenke piva. - Je li vam dobro? - upitala je neurednu trojku.

- Da, gospođo -jednoglasno su rekle, a Andy se čudila iznenadnoj pristojnosti. Vjerojatno nisu rekle 'gospođo' još od prvog razreda osnovne škole.

- Ima li tamo još piva, Andy? - pitao je Lyon.

- Ima.

Prišao joj je i uzeo dvije limenke, a jednu je pružio njoj. Držala ju je jednom rukom, a drugom se nastojala što bolje pokriti spavaćicom. Znala je da se kroz tanku tkaninu na mjeseci jasno ocrtavaju obrisi njenog tijela.

- Svanut će za otprilike jedan sat - govorio je Lyon. -Ako vas tada vidim, vratit ću se ovamo. Ako nađem jedan papirić, jedan opušak, ili bilo kakvo smeće iza vas, pozvat ću šerifa neka vas uhiti radi ometanja posjeda. Je li to jasno?

Andy bi potvrdno odgovorila na bilo koju zapovijed izdanu takvim tonom. Očito je od oca naslijedio sposobnost poticanja na poslušnost.

- Da, gospodine. - Lyon je pričekao dok nije čuo šest odgovora.

- Dobro, dakle. Savjetovao bih vam da odsad nadalje pričekate dok se ne usidrite, a tek tada otvorite limenke piva. Rijeka može biti opasna i vrlo je neodgovorno piti dok pokušavate njome splavariti.

- Da, gospodine. - Još jedan krotki zbor.

- Hajde, Andy, sad se možemo vratiti u krevet. Dobacila mu je ubojit pogled, a zatim je ispred njega

krenula stazom uzbrdo. Iza njih su se čuli prigušeni glasovi kad je grupa počela skupljati stvari što su ih ranije izvukli iz splavi. Ako ih nije otriježnilo kupanje u rijeci, Lyon sigurno jest.

|

- Ubit ću te - dobacila je preko ramena dok se zadihano penjala blagom uzbrdicom.

- Zašto? - nevino je upitao.

- Žena] S bivšim mužem koji je umobolnik, ni manje ni više. Kako si se samo toga sjetio?

- Zar bi više voljela da sam rekao 'Ovo je moja gošća, gospođa Malone'? Što misliš do kakvih bi zaključaka došli da sam te tako

predstavio? Pogotovo kad se motaš za mnom po vanjskim prostorima, i to polugola, usred noći?

- Motam se za tobom usred noći jer sam mislila da nam svima prijete opasnost. I nisam polugola.

- Praktički gola.

- To je bolje. - Tiho su se nasmijali. - Ali nisi im morao reći da smo ... ovaj...

- Vodili ljubav?

- Da - rekla je, zadovoljna što mu je okrenuta leđima. Svako toliko bi osjetila toplinu njegovog tijela jer je hodao tik iza nje. - Mogao si reći da smo spavali.

- Mogao sam, ali nešto tako obično ne bi ni izbliza toliko privuklo njihovu pozornost. Ionako su se skamenili kad su te ugledali.

- Oni su se skamenili kad su vidjeli tebe s revolverom i jarkim svjetlom.

- Ovo je, zapravo, pištolj - ispravio ju je. - Možda su se u početku usredotočili na to, ali sam vidio kuda su im oči lutale. Da te nisam predstavio kao svoju suprugu i nagovijestio da smo sretno oženjeni, možda bi me pokušali svladati i uzeti te.

- Nemoj zaboraviti djevojke koje su bile s njima.

- Izgledale su poput tri pokisla miša. Ne, mislim da bi radije uzeli tebe. - Stigli su do stražnjeg ulaza, a on je

96

97

odložio zaplijenjeno pivo na jedan od stolova na terasi.

- Dobro izgledaš, znaš, raščupana od spavanja i praktički gola.

Kad se malo odmaknuo u stranu, kliznula je kraj njega u kuću. - Hvala - promrmljala je. Hvala? Zašto li je samo rekla "hvala", a zapravo mu je trebala opaliti pljusku?

- Na trenutak - prošaptao je - kad si me probudila, ponadao sam se da si došla u moju sobu iz nekog drugog razloga.

Spotaknula se preko prvih nekoliko stuba, a njena nespretnost nije imala nikakve veze s dužinom spavaćice. Nije se udostojila shvatiti njegov prikriveni prijedlog, već je upitala: - Koliko si dugo spavao? Kad si se vratio kući?

- Otprilike pola sata prije ponoći. Nakon sastanka je nas nekoliko otišlo na piće.

Nekoliko? Tko? Žene? Zasigurno nije dugo bez žene.

- Čitala sam neko vrijeme, pripremajući se za sutra. Oko jedanaest sam pošla na spavanje. Nisam te čula kad si došao.

- Oh. - Zvučao je razočarano. - Kako si čula naše noćne goste?

Stigli su do vratiju njene sobe. Oslonila se na dovrat-nik. - Ne znam. Odjednom sam se probudila i instinktivno znala da nešto nije kako treba.

- Nisi se istinski uplašila, zar ne?

- Nisam, dok ti nisi počeo stvarati napetost! Nisam se bojala dok nisi uzeo onaj revolver.

-Pištolj.

- Pištolj. Zar su mislili da nećemo čuti smijuljenje onih djevojaka?

Lvonova ramena su podrhtavala od prigušenog smijeha. - Vraški smo ih prestrašili.

u

- Događa li se to često? Mislim, da ljudi splavare po rijeci.

Izvukao je pištolj iz pojasa i odložio ga na ormarić u hodniku, zajedno s baterijskom svjetiljkom. Oslonio se ramenom na zid.

- Često tijekom proljeća i ljeta. Guadalupe obiluje brzacima. Ljudi unajmljuju gumene splavi, obično za jedan dan. Većina putovanja traje samo nekoliko sati. Međutim, ponekad treba prenoćiti na rijeci. Jasno, spla-vari bi trebali podići logor na javnom dobru, a ne na privatnom posjedu. Ponekad nam domahuju kad ovuda prolaze. To je sve. Guadalupe presijeca samo jedan kut našeg imanja.

Voljela je slušati smirujući zvuk njegovoga glasa. Sinulo joj je da su na cijeli sat zaboravili međusobnu antipatiju. Smijali su se, podijelili nezaboravno iskustvo, a neprijateljstvo je ustupilo mjesto drugarstvu. Žalila je za onim stoje moglo biti da su se upoznali u drukčijim okolnostima. Ne bi bio sumnjičav prema njenim motivima. Ona u njemu ne bi gledala prepreku, neprijatelja, već samo muškarca.

Nebo je postajalo sivo jer se bližilo svanuće, a tmina u hodniku se toliko raspršila da je mogla jasno vidjeti crte njegovog lica. Usta su mu bila opuštena, bez tvrdoće što ih je često činila napetima. Bore smijeha oko očiju bolje su se vidjele kad se smiješio. Na njegovom preplanulom licu, stvarale su finu mrežicu po kojoj bi rado prešla prstom. Napeli su mu se mišići na rukama kad ih je prekrižio na prsima, tako zamamno obraslima tamnim dlakama.

- Hoćeš li se vratiti na spavanje? - tiho je upitao. Gleda li njena usta? - Ne. Vjerojatno neću. Samo bi

98

99

me počela boljeti glava ako bih sada zadrijemala, a uskoro moram ustati. A ti?

Nevoljko je otrgnuo oči s njenih usana i podigao glavu, a pogledi su im se sreli. - Ovaj, ne. Ionako obično ustajem u zoru.

Klimnula je glavom, pogledala niz hodnik, u pod, u svoje bose noge tako blizu njegovima. Provela je s njim više od jednog sata, odjevena samo u tanku spavaćicu i sićušne gaćice. Tek je sada, u tišini kuće u praskozorje, osjetila nelagodu zbog svoje oskudne opreme. - Pa, hvala na pustolovini - nestašno je rekla, iako je u grlu osjećala težinu. U cijelom je tijelu osjećala težinu, opterećenu potrebom.

- Bilo mi je drago. Vidjet ćemo se kasnije.

-Da.

Više se nije imalo što reći, osim možda, "Zašto ne uđeš?", ili "Možemo nastaviti ovaj razgovor u mojoj sobi", ili "Čeznem za tobom. Molim te, poljubi me." Ali nije mogla reći ništa od toga. Bojeći se da ne kaže nešto nepotrebno, ušla je u svoju sobu i tiho zatvorila vrata za sobom.

Osluškiivala je ne bi li čula njegove korake, ali se sjetila da je bos pa se konačno udaljila od vratiju. Nije znala što bi sa sobom pa je odlučila istuširati se i oprati kosu. Zatim će proučavati bilješke do dolaska svoje ekipe.

Godila joj je voda, a nakon tuširanja se osjećala osvježenom i posve budnom. Iako joj, zapravo, nije trebalo ništa za razbuđivanje. Sva su joj osjetila bila naglašeno aktivna. Živci su joj titrali. Osjećala je svaki pojedini dok se brisala, a potom nanijela mlijeko za tijelo po rukama i nogama.

Nije ponijela donje rublje u kupaonicu, pa je ponovno

navukla spavaćicu od batista. Mekani, tanki materijal obavio ju je poput oblaka. Bila je nabrana u gornjem dijelu, s dvije vrlo tanke naramenice, a sad je svojom svježinom milovala njeno čisto tijelo.

Vratila se u spavaću sobu i sjela ni prozorsko sjedalo kako bi osušila kosu. Budući da je njena kosa imala vlastitu volju, davno je odustala od pokušaja nametanja strogih frizura. Sada, dok se sušila,

Andy je mahala četkom za kosu poput krotitelja koji pokušava bičem ukrotiti zvijer, ali mu to nikad u cijelosti ne polazi za rukom. Zabavljalo ju je što su je često pitali tko je njezin frizer.

Iznad najudaljenijeg brda pojavilo se sunce, prelivši krajolik zlatasto ružičastim sjajem. Ljepota prizora, pastoralna i spokojna, oduzimala je dah. Bilo je lako shvatiti i opravdati Lvonovu ljubav prema ovoj zemlji. Nesigurno kucanje na vratima odvušlo je njenu pozornost s prizora. - Da?

Shvativši to kao odobrenje, Lyon je otvorio vrata i pojavio se s pladnjem što gaje držao visoko u zraku. - Skuhao sam kavu pa sam pomislio ...

Još nikad nije vidio nešto tako lijepo, niti se sjećao da je ikad više žudio za nekom ženom. Ruka joj je lebdjela iznad glave, držeći četku za kosu i tamo zastala kad ju je on iznenadio otvorivši vrata. Kosa boje meda obavijala joj je glavu poput aureole, a izlazeće sunce ju je obasjavalo zlatom. Na blagoj svjetlosti, njena je koža djelovala prozirno. Ispod spavačice nazirale su se tamne bradavice, obećavajuće, zamamno isturene sjenke.

Lyon je odložio pladanj na mali stol i zaboravio na njega. Zatvorio je vrata i prešao sobu, pogledom je primoravajući da se ne miče i ne govori. Nikad se još nije ovako

100

101

osjećao. Otkako je izašao iz puberteta, dobro se snalazio u ženskoj anatomiji, i nikad mu nije manjkalo partnerica za uvježbavanje stečenog znanja.

Kad ga je Jerri napustila, neko vrijeme nije bio susretljiv, već je svakoj ženi prilazio sebično, ne vodeći računa o njoj. Samo je želio ono što je osjećao da mu duguju zbog svih poniženja što ih je propatio uz svoju ženu. Takvo bi se držanje brzo promijenilo, pa nijedna žena koja je upoznala njegovu ljubav, u kratkom vremenu što joj ga je dodijelio, nikad neće zaboraviti njegovu milovanja. Ponovno je uspostavljen njegov muški ponos.

Sad se osjećao neiskusnim poput dječaka. Jedino se nadao da Andy neće osjetiti njegovu nesigurnost kad je stigao do udubljenja u prozoru i sjeo kraj nje.

- Nisam te želio uznemiravati. - Glas mu je uvijek bio promukao, a sad je bio još hrapaviji.

- Nisi.

Najprije ju je obujmio pogledom. Sive šarenice, koje je upoznala kao tvrde i hladne poput čelika, postale su tople od osjećaja dok je proučavao njeno lice. Pamtio je svaku crtu, a zatim spustio pogled na njen vrat i glatko proširenje prema prsima. Sve stoje obuhvatio pogledom, bilo je bez mane.

- Lijepo mirišeš.

-! Upravo sam se istuširala.

Njihove besmislene riječi bile su samo odušak za napetost koja ih je oboje okovala, isprika za oslobađanje viška energije što se u njima nakupila, razlog za izbacivanje daha što im je zastao u grlu.

Ispružio je ruku i provukao joj prste kroz kosu, a potom je odmaknuo od glave puštajući da mu svaki pramen miluje dlan, zatim se opet spustio na njeno rame.

Prstima je nježno prelazio po njenom licu, milujući joj čelo, kapke, nos, obraze. Kažiprstima je prelazio preko njenih usana dok nije napamet znao njihov oblik i kakvoću. Po boji, svakako. Možda i po okusu.

Tada je poželjela da je poljubi, ali on to nije učinio. Nastavio je rukama lutati po njenom vratu, preko ključnih kostiju, pažljivo prateći udubinu između njih i ramena. Zatim je stigao do ukrasne vrpce koje obrubljivala gornji dio njene spavaćice.

Zagledao joj se duboko u oči hipnotizirajućim pogledom, a ona ih je poslušno zatvorila. Prešao je prstima njene bradavice i nježno ih pomilovao. Trenutačno su nabubrile i tako ga nagradile.

- Andy - dahnuo je. Provukao je palčeve ispod tankih naramenica, a spavaćica se poput pjene omotala oko njenog struka. Oslobodila je ruke i obavila ih oko njegovog vrata, milujući mu palčevima obraze.

Pogledao je njene dojke. Obuhvatio ih je s donje strane i malo ih podigao. Palčevima je nježno milovao vrhove nalik malim breskvama. - Nikad nisi imala dijete? -hrapavo je upitao.

- Nisam. - Odgovorila je sličnim glasom. -Zašto?

- Moj muž nije želio dijete. - Nije željela izgovoriti Robertovo ime, nije htjela da ih netko treći ometa u ovakvom trenutku.

- Kakva šteta. - Spustio je glavu i poljubio gornji dio bujne obline, potom je polako pomicao usne nadalje i spuštao vlažne poljupce na toplu kožu, sve dok nije dospio do bradavice. Andy je začula svoj vlastiti jecaj žudnje. I on gaje čuo, pa ju je obuhvatio ustima. Osjetila je slatko, žudno potezanje, a jezikom ju je nježno gurkao.

102

103

To je bilo najerotičnije milovanje što gaje ikad iskusila.

- Lyone. - Njegovo je ime dijelom zvučalo poput uzdaha, a dijelom kao krik ekstaze. Zgrabila je njegovu glavu objema rukama i čvrsto je držala uza se.

- Imaš okus po gustom, slatkom vrhnju - mrmljao je dok je klizio usnama s jedne dojke na drugu. Njegovi vatreni poljupci trajali su sve dok joj živci nisu drhtali poput žica na harfi.

Podigao je glavu i vidio da su njegove usne ostavile blistav trag na njenoj, ionako sjajnoj koži. Nasmiješio se. Obujmio ju je rukama i privukao je bliže, sve dok se vrhovi njenih dojki nisu izgubili u kovrčavim dlakama njegovih prsiju, a oni su to oboje promatrali kao opčinjeni.

Podigli su oči, svjesni simultanih otkucaja svojih srca, i osmjehnuli se. - Ti si vrhnje - spustio je usne na njezine - i med.

Posjednički je priljubio svoja usta uz njezina. Jezikom joj je pretraživao usta, kao da doista skuplja med.

Istegnula se prema gore i prema naprijed dok se nije sasvim priljubila uz njega, koliko god su to njihova tijela dopuštala. Ne vjerujući da koža može biti tako glatka, njegovi su dlanovi bez prestanka putovali od njenih ramena do struka. Zastalo joj je srce kad su njegove ruke s oklijevanjem zastale na usjeku između oblina. Potom su, osokoljene, kliznule ispod spavaćice, obuhvatile njene bokove i podigle je.

Zajedno su ustali. Spavaćica je neopaženo kliznula na pod. Ostala je tamo kad ju je podigao i odnio dublje u sjenu sobe, prema nenamještenom krevetu koji ih je otvoreno pozivao.

Položio ju je na krevet i legao kraj nje. Njegovo je tijelo

bilo čvrsto, teško i grubo, u usporedbi s njezinom glatkom mekoćom. Obožavala gaje, ali se ipak borila protiv burne žudnje što ju je preplavila. - Ovo nije u redu, Lyone.

- Bože, zar misliš da ja to ne znam? - Gladno ju je poljubio. Nestrpljivo je nastojao raskopčati svoje hlače. Otkinuo je usta od njezinih. - Ali, želiš li se zaustaviti? Možeš li se zaustaviti?

Lutao je rukama po njenom tijelu, pronalazeći erogene zone za čije postojanje nije ni znala. Ne, ne mogu se zaustaviti, maglovito je pomislila s ono malo umnih sposobnosti što su joj preostale. Prepustila se intuitivnim milovanjima njegovih ruku koja su je odnijela u vrtlog čežnje. - Nismo ovo planirali, zar ne? - upitala je, izvivši se prema njemu. - Nismo ... ah, Lyone, Lyone.

Podigao je glavu tek toliko da vidi što dodiruje. - Mekano. Tako mekano. Tako zlatna djevojka - promuklo je šaptao. - Prekrasna zlatna djevojka.

Bila je prava muka čekati kad se on ponovno uhvatio u koštac s dugmadi na svojim trapericama. Tiho su se smijali zajedničkoj frustraciji kad se na vratima začulo uporno kucanje.

Smijeh je naglo prestao, a na krevetu se sve ukočilo.

- Andy? - zvala je Gracie, a glas se jedva čuo jer su, srećom, vrata bila prilično debela. - Andy, jeste li se probudili, dušo?

Andy je pročistila grlo i pokušala zvučati kao da se upravo probudila. - Da, Gracie. Što je? - Nije skidala pogleda s Lyona koji je i dalje bio nagnut nad njom. Prsa su mu se poput mijeha širila od isprekidanog, teškog disanja.

- Vaši momci su ovdje. Četvorica su maločas stigla u

104

kombiju. Poslužila sam im kavu i rekla neka vas dolje pričekaju.

Lvonove tihe, ali obilne kletve ošinule su joj uši. - Odmah ću sići - rekla je Andy.

- Ne morate žuriti - odgovorila joj je Gracie. - Pripremit ću im doručak.

- Hvala vam - žalosno je rekla Andy.

Nekoliko dugih trenutaka, ležali su nepomično, a zatim se Lyon polako odmaknuo. Ustao je s kreveta i spretno zakopčao dugmad s kojom je prije jedva nekoliko minuta imao toliko problema. Andy je posegnula za plahtom i pokrila se.

- Čednost ovako kasno, gospođo Malone? Njegov je sarkazam rastjerao ostatke njene strasti ili

žaljenja što su prekinuti. - Ne. - Odbacila je plahtu, skočila s kreveta, prešla preko sobe i navukla laganu kućnu haljinu.

Podrugljivo ju je promatrao. - Dakle, ipak se stidiš.

Okrenula se prema njemu. - U redu. Da! Da, stidim se. Nisam ti smjela dopustiti nikakve intimnosti.

- Tako sam i mislio - prezirno je rekao. - Mrzila bi kad bi te optužili da surađuješ s neprijateljem. Ili se bojiš da će Les saznati o tvom ljubakanju?

- Rekla sam ti da Les i ja... Ma, nije važno. Vjerovat ćeš samo ono što si već sam sebi utuvio u glavu. Zašto se ljutiš na mene? Nisam nimalo veći krivac od tebe. Nisam znala da će ekipa baš sada stići. Misliš li da sam ovo organizirala kako bih te ponizila?

- Mislim da ti je, gospođo Malone, laknulo što si u zadnjem trenu spašena.

- Mislim da je i tebi laknulo - uzvratila mu je istom mjerom.

105

- Vraški si u pravu. Ovo je bio vrhunac gluposti - rekao je i udario šakom o dlan. - Znao sam bolje, znam bolje, nego da...

Šetkao je i razgovarao sam sa sobom, a ne s njom, ali ju je svaka njegova riječ pogađala u srce. Naglo se okrenuo i opet je pogledao. - Zašto moraš izgledati poput vražje boginje, ako si nedodirljiva? Je li? - Njegov je bijes bio zastrašujući, a ona je ustuknula. - Izluđuješ me od onog časa kad sam te prvi put ugledao, ali odsad se drži podalje od mene.

- Što! - viknula je i odgurnula se od sigurnosti zida kamo se ranije povukla. Podbočila se rukama. - Ja? Da se držim podalje od tebe? Kako se usuđuješ insinuirati da sam ja ovo započela. Nisam ja tebe jutros jurila po ovoj sobi.

- Nisi, ali si se usred noći ušuljala u moju sobu, a na sebi si imala nešto što se uopće ne može nazvati spava-ćicom.

-Ti si bio gol!

- U vlastitom krevetu. Ja se nisam na taj način uvukao u tvoju sobu.

- Ja sam se uvukla u tvoju samo zato jer sam mislila da bi mi, posebno tvoj otac, mogli biti u opasnosti. Ako ne mi osobno, onda tvoja imovina. Oprosti što sam te upozorila! - vikala je.

- Mogla si malo ranije navući tu kućnu haljinu! - viknuo je i on.

- U žurbi se nisam sjetila.

- Pa, drugi put se sjeti.
- Neće biti drugog puta.
- Tu imaš pravo. Ti se meni kloni s puta, a ja ću se držati podalje od tvoga.

106

- Dobro! - vrisnula je, ali nije znala da li ju je čuo. Već je tresnuo vratima iza sebe.

Nekoliko minuta je stajala nasred sobe i zurila u vrata, pritisnuvši stisnute šake na usta. Teško je dolazila do zraka, koji kao daje nestao iz sobe kad je Lyon bijesno izašao, i pitala se kako će svojoj ekipi objasniti od suza crvene oči.

6. Poglavlje

Ekipa ju je toplo pozdravila kad im se pridružila u kuhinji, dobrih pola sata nakon stoje Gracie pokucala na njena vrata. Toliko joj je trebalo dok se nije oporavila od Lyonovog napada riječima.

- Oprostite - rekla je i svakoga zagrlila - ali nešto mi je upalo u oko pa mi je trebala cijela vječnost dok to nisam izvadila. - Bilo je moguće, ali vrlo malo vjerojatno, da su prihvatili njeno objašnjenje o crvenim, natečenim očima. - Misliš li da ćeš to uspjeti prikriti na snimci, Jeffe?

- Tako si prekrasna, pa tko će uopće opaziti zakrvavljene oči?

Lyon je odabrao baš taj trenutak da se pojavi na pomičnim vratima. Nastojala se ponašati normalno, kako ljudi ne bi opazili napetost između Lyona i nje, pa gaje svima ukočeno predstavila.

107

108

- Ovo je Jeff, naš snimatelj. - Andy nije ozbiljno shvatila Jeffov maloprijašnji kompliment. On je bio nepopravljivi ženskaroš, a kamera mu je to dopuštala. Do maksimuma je koristio tajnovitost filmske kamere. Andy je žalila njegovu zgodnu, bezbojnu ženu, koja je kod kuće strpljivo čekala dok je on odlazio na česta zaduženja. Jeff nikad nije propustio priliku da joj bude nevjeran, ali mu je Andy odmah u početku stavila do znanja kako nije zainteresirana. Njegovo udvaranje bilo je samo za publiku.

Pitala se jesu li i nju ljudi žalili kad je Robert odlazio na putovanja, kao što ona žali Jeffovu ženu. Vrlo vjerojatno. Tijekom posljednje

godine njihovog braka, Roberta je obuzelo nezadovoljstvo pa je drugdje tražio utjehu.

- Jeffe - rekao je Lyon rukujući se sa snimateljem. -Lyon Ratliff.

- Ovo je Gil, naš ton majstor.

- Gospodine Ratliff. - Gil je smjerno pružio ruku Lyonu. Bio je drag momak koji nikome nije smetao i dobro je obavljao svoj posao pa su ga često ignorirali. Andy gaje zavoljela zbog njegove skromnosti, a on bi za nju pokušao skinuti mjesec s neba ako bi to zatražila.

- Tony je majstor rasvjete. - Andy ga je predstavila Lyonu. Tony je često bio svadljiv, vjerojatno stoga stoji imao šestero djece koju je trebalo hraniti i odijevati. No, bio je pravi stručnjak u rasvjetljivanju, zasjenjivanju i filtriranju svjetlosti.

Posljednji član ekipe bio je asistent producenta. On je obavljao poslove koji su se morali obaviti, a za koje nitko drugi nije imao ni vremena ni volje. Warren je sličio kosturu s nategnutom kožom, ali je imao snagu vola i

109

spretnost majmuna. Zna se da se penjao na stabla, gazio preko rijeke, probijao se kroz šikaru, ili visio u opasnim položajima kako bi pomogao stručnjacima da dobiju pravu sliku ili zvuk.

- Vidim da vam je Gracie već poslužila doručak - rekao je Lyon, a četiri muškarca su zastenjala. Nasmijao se.

- Vjerojatno obilniji no što ste očekivali.

Andy se čudila njegovoj srdačnosti. Zar će samo ona morati podnositi napade njegovog neprijateljstva?

- Raskomotite se. Kad dođe vrijeme, Gracie će telefonirati u nastambu i netko će vas odvesti tamo. Ako vam nešto treba, recite gospođi Malone, a ona će prenijeti meni.

Gospođi Malone.

Činilo se daje ekipa, čak i Jeff, impresionirana Lyonom Ratliff om, a Andy se osjećala izdanom. Mrzila je gostoljubivost i ljubaznost što ih je njima pružio. Kad je izašao sa samozadovoljnim izrazom na licu, znala je daje namjerno bio pretjerano srdačan. To je bio njegov način kojim joj je pokazao kako može biti ljubazan kad hoće, ali da nije želio biti ljubazan prema njoj. Zaboljela ju je čeljust pa je tek tada shvatila koliko je čvrsto stiskala zube.

Prva katastrofa zbila se kad je Gil otkrio da mu jedan zvučni kabel ne radi. - Ne znam što ne valja, Jeffe - tiho je rekao kad se temperamentni snimatelj okosio na njega.

- Jednostavno ne reagira.

- Gile, vjeruješ li da bi to mogao naći ovdje, u Kerrvilleu? - upitala je Andy glasom posrednika.

- Ne znam. Mogu pokušati. Ako ne nađem, morat ću poći u San Antonio.

Andy nije obraćala pozornost na Jeffove progundane psovke.

110

- U tom slučaju, uzmi kombi. Dok tebe nema, mi ćemo sve pripremiti za prvo snimanje. Počet ćemo čim se vratiš.

Na kraju se sve sredilo, iako Andy nije brinula za ekipu nego za generala. Imao je na sebi odijelo i kravatu i već je ujutro bio spreman za intervju, kako mu je Andy rekla. Držala je kako je bolje početi što ranije. Tako će imati poslijepodneva i večeri za odmaranje prije snimanja idućega dana. Sve zajedno će trajati duže ako budu snimali samo jednu emisiju dnevno, ali je obećala sebi, da i ne spominje Lyona, kako će učiniti sve da generala poštedi umaranja.

Razočarala se jer nije odjenuo svoju vojničku odoru, ali kad mu je oprezno predložila da razmisli o tome, on se vidno zbunio.

- Nikad nisam naručio novu nakon što sam se povukao. One koje imam stare su četrdesetak godina i pojeli su ih moljci., Radije ne bih, hvala.

Bila je zbunjena i razočarana, ali se osmjehnula i položila mu ruku na rame. - Ako radije ne biste, to je u redu. Osim toga, ako biste bili još privlačniji, možda ne bih uspjela misliti na svoja pitanja.

Gil se vratio kad su jeli sendviče što ih je Gracie pripremila za ručak. Dok je on postavljao ozvučenje, Andy je pošla na kat kako bi se našminkala "za kameru", stegnula kosu u mekanu punđu, i odjenula lanenu haljinu boje bjelokosti. Nije nosila nikakav nakit, osim bisernih naušnica.

Ekipa ju je dočekala uobičajenim zvižducima divljenja dok je silazila stubama s bilješkama u ruci. Naklonila im se poput kazališne primadone i polako se zavrtjela. Kad se okrenula, našla se oči u oči s Lvonom koji je nje-

111

nu predstavu gledao optužujućim pogledom i ukočena lica.

- Vidim da ste u svom elementu, gospođo Malone. -Osuda u njegovom glasu iritirala ju je više od povlačenja noktiju po školskoj ploči. Zagrizla je mamac.

- Da, jesam.

- Dobro. Bilo bi mi žao kad biste izgubili svoje umijeće. -1 meni, gospodine Ratliff.

- Nikad to ne biste dozvolili, zar ne?

- Možete se kladiti o život - prkosno je rekla. Stišao je glas do šapta. - O tvom životu govorimo. -

Pogledao ju je s izrazom beskompromisnog negodovanja, a zatim pošao k ocu.

General Michael Ratliff je poput kralja sjedio u naslonjaču u dnevnoj sobi. Gil mu je pričvrstio mikrofon, ali je pažljivo prikrio sve kablove. Samo mu je mali mikrofon virio ispod kravate. Andy je zadovoljno primijetila da se ekipa prema njemu odnosi s najvećim poštovanjem.

Zauzela je svoje mjesto na kraju kauča uz njegov naslonjač, a Gil je pričvrstio mikrofon na diskretno mjesto njene haljine. Krajčkom oka opazila je kako Lyon pažljivo motri dok je Gil prčkao po tkanini blizu njene dojke. Vidjela je manje opasne izraze na licima uvrijeđenih silnika.

- Malo više boje na obraze - bezlično je rekao Jeff dok ju je gledao kroz objektiv. - Zašto nisi iskoristila tekstaško sunce, Andy? Blijeda si.

- Jučer je padala kiša - odsutno je rekla, a Warren je skočio po njenu torbicu sa šminkom što ju je donijela odozgo. Iako to nije željela, njene su oči potražile Lyonove, pa su načas zurili jedno u drugo iznad opreme koja je udobnu dnevnu sobu pretvorila u televizijski stu-

112

dio. Silom je otrgnula pogled, a ogledalce je podrhtavalo u njenim rukama dok je nanosila rumenilo na obraze.

- Na licu generala Ratliffa je nekakav odsjaj - rekao je Jeff.

Warren je namjestio zavjesu na prozoru.

- Doooooobrooooo, svi lijepo izgledaju. Spremni smo na tvoj znak, Andy - rekao je Jeff. - Gile, jesu li ti izjednačeni mikrofoni?

- Jesu. Dobro zvuči.

- U redu. Andy?

- Spremna - rekla je oblizavši usne.

- Kamera ... ide.

Jednom je pogriješila tijekom uvodnih rečenica, pa su morali početi iznova. Činilo ju je nevjerovatno nervoznom ono što je radila već stotinama puta. Zapravo, i nije bilo toliko nevjerovatno. Lyon. Kad ne bi znala daje on u sobi, slušajući i odmjeravajući svaku njenu riječ, motreći i kritizirajući svaki njen pokret, bila bi savršeno opuštena.

Michaela Ratliffa je bilo vrlo lako i ugodno intervjuirati. Opširno je odgovarao na njena pitanja i proširivao temu bez njenog poticanja. Njen osobni stav u intervjuiranju bio je navesti sugovornika da govori otvoreno, a ona je postavljala vrlo malo pitanja. Osjećala je da publika želi vidjeti i čuti gosta emisije, a ne nju. Andy Malone je bila samo službenica koja je uvodila slavne osobe u njihove dnevne sobe.

Za prvi intervju ograničila je pitanja na generalovu osobnu prošlost, njegovo djetinjstvo, školovanje, prve godine u vojsci.

- Niste rođeni Tekšašarin, iako ovdje živite otkako ste se povukli iz vojske.

- Ne, rođen sam u Missouriju, a tamo sam i odrastao.

113

Moj je otac bio dobavljač leda. - Ispričao je nekoliko anegdota o svojim roditeljima i jedinom bratu, koji je umro tridesetih godina.

- Kako to da ste odlučili živjeti u Teksasu?

- Pa, ispričat ću vam o tome, Andy. - Uopće mu nije smetala kamera te je razgovarao s njom kao da su sami. Njeni sugovornici su se uvijek tako opušteno osjećali jer se ni ona nikad nije obazirala na kameru. Samo je treptajem primala na znanje jedva zamjetljive Warrenove upute o vremenu. Sugovornik to uopće nije primjećivao.

General je pričao o tome kako je u brdovite predjele Teksasa prvi put došao s jednim prijateljem u lov na jelene. Zaljubio se u brežuljke, prošarane vapnenačkim stijenama, i bistre rijeke koje su

vodu dobivale iz podzemnih izvora, te je tada odlučio da će ovamo doći živjeti kad se povuče iz vojske.

- Jeste li ulovili kojeg jelena?

Nasmijao se. - Nisam. Nikad nisam dobro gađao. Možete pitati moga sina, Lyona. U vojsci se nikad nisam uvrstio među dobre strijelce. Moji suvremenici su me nemilosrdno zadirkivali zbog toga. Govorili su kako nikad ne bismo dobili rat da vojnici pod mojim zapovjedništvom ne pucaju bolje od svoga generala.

Tom je primjedbom Andy zaključila prvi intervju.

- Sjajno! - rekao je Jeff, isključio kameru i skinuo je s tronožnog postolja.

Lyon je počeo gurati invalidska kolica kroz labirint rasvjetnih tijela i kablova. - Trebat će nam još otprilike pet minuta, Lyone - rekla je Andy. - Moramo snimiti pitanja s druge strane.

-Što je to?

Objasnila je kako u slučajevima kad se koristi samo

114

115

jedna kamera, nakon intervjua snimatelj premješta opremu iza sugovornika i tada snima nju. Ona će ponoviti neka od pitanja što ih je postavila, ali general neće odgovarati nego samo mirno sjediti. Potom će se dvije vrpce montirati tako da se najprije vidi Andy kako postavlja pitanje, a zatim generalov, prethodno snimljeni odgovor.

- To je trik što ga koristimo kako bi izgledalo da smo imali više od jedne kamere. Prijelazi su tako vješto napravljeni da publika uopće ne primjećuje razliku.

General je poslušao Jeffove upute, a on je držao kameru na ramenu i snimao Andy mimo generalove glave.

- Tata, jesi li dobro?

- Jesam, sine. Odavno se nisam ovako zabavljao. Kad su me tijekom rata intervjurali, uvijek je bila sva sila izvjestitelja koji su u rukama imali fotoaparate s blice-vima. S vremena na vrijeme, obavio sam intervju za radio, ali ovo je posve drukčije.

Andy je bilo drago stoje general uživao, ali joj se nije sviđala boja njegovih obraza, kao ni Lyonu. Izgovorila je predviđena pitanja brzo i bez greške. Završili su za samo nekoliko minuta. Tony je ugasio vruće reflektore.

- Prava si profesionalka, zlato - oduševio se Jeff, a zatim ju je zagrlio i bučno poljubio u obraz. Gil je pažljivo uklonio mikrofon s generala, a sad je skidao njen, pazeći da joj ne ošteti haljinu. Lyon je pomagao ocu pri premještanju u invalidska kolica, ali mu nije promaknuo Jeffov izljev osjećaja. Opet ju je probio oštrim pogledom.

Iz obzira prema generalovom zdravlju, članovi ekipe nisu pušili. Sad su svi nagnuli kroz glavni izlaz kako bi zadovoljili svoju potrebu za nikotinom.

Andy je kleknula ispred stolice generala Ratliffa. Podigla je pogled prema izboranom, staračkom licu. - Hvala vam. Bili ste divni.

- Uživao sam. Mislio sam da ćete se možda promijeniti kad kamera bude snimala, da ćete postati tvrdi, oštri i zahtjevni. Trebao sam znati da ćete ostati dražesna dama kakva i jeste.

Ustala je i poljubila ga u obraz. - Morate se odmoriti. Sutra ćemo nastaviti.

Budući da su kasno počeli, već je bilo gotovo vrijeme večere kad su pospremili svu opremu. Poput većine snimatelja, Jeff se prema svojoj kameri odnosio kao prema djetetu i nježno ju je mazio. Tony je svoja rasvjetna tijela spremio na sigurno, u metalne kutije. Gilovi mikrofoni vraćeni su u svoje podstavljene kutijice.

Poput desetogodišnjih dječaka, veselili su se boravku u nastambi među pravim kaubojima, pa su požurili tamo na večeru. General je večerao u osami svoje spavaće sobe. Andy je morala izdržati šutljivu večeru sama s Lvonom.

- Jesi li zadovoljna današnjim intervjuom? - upitao je. Već su gotovo pojeli glavno jelo kad je on prekinuo tešku, obeshrabrujuću tišinu.

- Jesam. Tvoj se otac prirodno ponaša pred kamerom. Često moramo sugovornike podsjećati da razgovaraju sa mnom, a ne s kamerom. Instinktivno pogledavaju prema njoj. Međutim, tvoj otac uopće nije obraćao pozornost na kameru ili rasvjetu. On je san svakog voditelja intervjuja.

- Čini se da si omiljena u svojoj ekipi.

Andy je znala da tvrdnja nije samo površno zapažanje. - Već godinama dobro surađujemo. Ponekad mi dodijele druge tehničare. Nisu uvijek isti, ali je ovo moja najdraža ekipa. Pravi su profesionalci.

- Ha... hm.

Voda je pljusnula iz njene čaše kad je njome udarila o stol prekriven lanenim stolnjakom. - Što bi to trebalo značiti?

- Što? - nedužno je upitao.

- To 'ha ... hm1 koje je puno skrivenog značenja.

- Nema nikakvog skrivenog značenja - rekao je naglašeno hinjenom iskrenošću daje ona poželjela vrisnuti. - Ako si ga ti otkrila, onda to djeluje tvoja nečista savjest.

- Ja nemam nečistu savjest!

- Zašto onda višeš? - spokojno je upitao, stoje nju još više razbjesnilo.

- Reci Gracie da ću večeras preskočiti desert - rekla je i odgurnula svoju stolicu od stola.

Kad je stigla do vratiju, do nje je dopro njegov glas s prizvukom ruganja. - Lijepo spavaj, Andy.

Oponašanje onoga što je čuo kad je razgovarala s Lesom, oslobodilo je bijes stoje u njoj kiptio. Naglo se okrenula. - Idi dovraga, Lyone - rekla je slatkim glasom. Potom je izjurila iz sobe.

Idući danje glatko prošao, uz nekoliko manjih problema s kojima su brzo izašli na kraj. Članovi ekipe su se borili s mamurlukom što gaje izazvala pretjerana količina piva Lone star, ali Andy nije suosjećala s njima, niti ju je to brinulo. Znali su snimiti neke od najboljih emisija nakon cijele noći opijanja.

General Ratliff je bio opušten i govorljiv kao i prethodnog dana. Ovoga puta intervju se odvijao u vrtnoj sobi gdje gaje prvi put srela. Jeff je snimao uz sunčevu svjetlost, a Tony je dodavao umjetnu rasvjetu samo kad je to bilo nužno. Čak je radio i ventilator na stropu

i
117

lagano pomicao Andynu kosu te listove biljaka iza nje i generala.

Već sredinom jutra, Jeff je isključio svoju kameru. - Hej, to je bilo savršeno. Šteta što ova emisija ne može biti duža. Čini se kao da ste se tek počeli zagrijavati.

- Ja sam spreman nastaviti ako želite, Andy - general ju je iznenadio svojim riječima.

- Ne bih željela da se umarate.

- Tata, bilo bi bolje prestati prije nego se previše umoriš.

- Dobro mi je, Lyone. Doista - rekao je starac, neznatno se okrenuvši kako bi se mogao obratiti sinu koji je stražario na drugom kraju prostorije. - Nastavimo.

- Jeffe? - pitala je Andy.

- Spreman sam. Sviđa mi se ovaj ambijent. Snimili su još jednu emisiju i završili s radom prije ručka.

Lyon je otpratio oca do njegove spavaće sobe gdje će pojesti ručak s pladnja. Gracie je za Andy i ekipu postavila stol u blagovaonici. Sjedili su uz čaše ledenog čaja i razgovarali o planovima za idući dan, kao i o već snimljenim vrpcama.

- Nisam očekivao da će biti tako oštrouman - rekao je Jeff ispljunuvši košticu masline. - Kad mi je Les rekao daje starac blizu devedesete, pomislio sam, zaboga, što ćemo učiniti ako nam zadrijema ili tako nešto?

Andy se nakostriješila. - On je jako daleko od senilnosti, Jeffe.

- Nemoj se odmah uzbuđivati, Andy. Nisam mislio ništa loše.

- Nisam očekivao da će imati takav smisao za humor. Kao kad je jučer priznao da loše gađa - diplomatski je rekao Gil.

118

- Ni u paklu nije ovako vruće kao ovdje - gundao je Tony. Nitko se nije obazirao na njegovu žalbu.

- Samo se pitam što starac skriva - neusiljeno je rekao Jeff.

Riječi su mogle biti bomba, sudeći po utjecaju što su ga imale na Andy. - Što želiš time reći? - prasnula je i naglo se okrenula prema njemu. - Zašto misliš da nešto krije?

Jeff je slegnuo ramenima. - Les je rekao kako ne želi razgovarati o ratu, i da možda ima nekakvu tajnu koju želi sakriti od javnosti.

- Les je šašav. Znaš kako mu padaju na pamet divlje ideje.

- Koje se obično pokažu točnima - rekao je Jeff.

- Ovoga puta nije tako.

- Jesi li sigurna? Les je rekao da ćeš se sprijateljiti s njegovim sinom i vidjeti možeš li nešto izvući iz njega. Što je s tim? Jesi li otkrila kakve sočne tajne?

Privukao im je pažnju zvuk iza njih. Lyon je stajao na ulazu u hodnik. Oči su mu postale gotovo crne dok je bijesno zurio u Andy.

Objema rukama je čvrsto stiskao slamnati šešir. Svi su mu zglobovi pobijelili.

- Želio sam vam ponuditi bazen na korištenje za poslijepodne - rekao je. Činilo se da mu riječi jedva izlaze kroz stisnute usne. - U kabini imate kupaće kostime, ručnike i sve što vam treba. - Stavio je šešir na glavu i povukao ga prema dolje, skrivajući svoj optužujući pogled od Andy. Izašao je kroz glavni izlaz, a njegovi koraci su po pločicama odjekivali poput pogrebne zvonjave.

Tony je tiho zazviždao kroza zube. Gil se nelagodno promeškolio i zagledao u svoj prazan tanjur.

119

Warren je pročistio grlo.

Jeff se počeo tiho smijuljiti. - Vidi, vidi, vidi. Čini se da smo razljutili kauboja.

- Umukni, Jeffe - prasnula je Andy.

- Uh, što smo osjetljivi. Stojte to između vas dvoje? Samo mirno, Andy, i da se nisi slučajno rasplakala

pred njima. Nemoj misliti o mržnji na Lyonovom licu. Nemoj razmišljati o poljupcima čovjeka koji te sada prezire. Nemoj uopće misliti!

- Čini se daje prijateljski raspoložen - rekao je Gil, kao da nije primijetio kako Andy nije odgovorila na Jeffovo pitanje. - Ali imam osjećaj kako bi više volio da nismo ovdje.

- U početku se zdušno protivio svemu ovome, ali kao što vidite, predomislio se. - Otpila je gutljaj čaja stoje nonšalantnije mogla.

- Jesi li nešto saznala od njega?

- Ne. Nisam se niti sprijateljila. Les je ovoga puta na pogrešnom tragu.

- Je li?

- Da! - gotovo je kriknula. Po drugi put za samo nekoliko sati, ljutito je odgurnula svoju stolicu od stola. - Zašto svi ne počete plivati? Pridružiti ću vam se za otprilike sat vremena, nakon što pročitam bilješke za sutra. Warren, je li sve namješteno da mogu pregledati snimke?

- Da, Andy. U dnevnoj sobi.

- Hvala. Vidjet ćemo se kasnije.

Navodno je pošla u sobu pregledati bilješke, ali se zapravo prepustila mračnim mislima. Pod prozorom je čula smijeh i zapljuskivanje vode, ali nije imala volje pridružiti im se u bazenu.

rrr r

120

Lyon je čuo Jeffove riječi. Nikad neće povjerovati kako je njihova intimnost nešto više od njenog pokušaja da ga navede pričati o njegovom ocu. Nikad joj nije vjerovao. Ono što je Jeff rekao samo će potvrditi Lvonovo mišljenje da je ona smutljivica, bezobzirni oportunist kojeg nije briga koga će povrijediti, samo da dobije priču.

Ležala je na krevetu rukom prekrivši oči, te je zaste-njala kad je Gracie pokucala na vrata i rekla: - Andy, telefonom vas traži neki gospodin Trapper. Želite li razgovarati s njim?

Ne. - Da. Recite mu da ću odmah doći. Mogu li preuzeti poziv u hodniku?

- Svakako. Ja ću spustiti slušalicu kad vas čujem.

- Hvala, Gracie. - S naporom je ustala i pokušala se riješiti apatije koja je prijetila da će je prikovati za krevet. Bosa je otapkala u hodnik i podigla telefonsku slušalicu. - Halo, Les. - Čula je kako je Gracie prekinula vezu.

- Zdravo, lutkice. Kako ide?

- Dobro.

- Ekipa je stigla bez problema?

- Da, stigli su vrlo rano jučer ujutro. - Prerano. Zašto nisu mogli doći sat kasnije? Tada bi, možda, Lyon ...

- Kako ide snimanje?

- Fino. Već smo snimili tri emisije. General je divan.

- Nema teškoća s opremom?

- Ne. Jučer je Gil imao problema s jednim kabelom, ali se odvezao u San Antonio i nabavio novi. Sad je sve u redu.

Zavladala je tišina dok je Les probavljao sve što mu je rekla. Pitala se gdje je Lyon, što radi.

- Andy, dušo, postajem vraški nervozan kad je baš sve 'u redu1.

121

- Ne znam što time misliš. - Točno je znala što misli. Obično je kiptjela od uzbuđenja zbog onoga što radi, ili bjesnjela radi lošeg

vremena, ili brinula zbog tehničkog kvara, ili se smijala nečemu što se dogodilo članovima ekipe. Ali nikad nije bila apatična.

- Volim male katastrofe s vremena na vrijeme, tek toliko da svi ostanu budni. Znaš što mislim? Zvučiš kao da bi ti dobro došlo malo stimulansa. Kad je sve tako prokleta 'u redu¹, postajem razdražljiv. Što se, dovraga, događa tamo dolje?

Više nije gospodin Simpatični. Odbacio je naočale na stol. Nogama je snažno udario o pod. Jednom rukom je orao kroz svoju gustu crvenu kosu. Očima je probadao vrata ureda, umjesto njene kože. U drukčijim okolnostima, sad bi sjedila nasuprot njegovom pisaćem stolu. Činjenica što je više od tisuću kilometara udaljena od Lesovog gnjeva, imala je iznimnih prednosti.

- Les, smiri se. Ništa se ne događa, osim intervjua, koji su vrlo uspješni. Ekipa misli o generalu isto što i ja, a začudila ih je njegova oštroumnost. Ako me nešto osobno muči, onda je to vrućina. Iscrpljuje.

- Sto je s opasnim Lyonom? Dlanovi su joj se oznojili. - Što s njim?

- Jesi li štogod saznala od njega?

Uzdahnula je od očajanja, nadajući se da neće čuti drhtaj u njenom glasu ako bude zvučala iznervirano. - Les, po stoti put, nema se što otkriti.

- Vidio sam njegovu fotografiju.

- Čiju?

- Lyona Ratliffa. Njegova fotografija iz Vijetnama, zahvaljujući Associated Pressu. Pravi je komad.

- Zapravo, nisam primijetila.

122

123

- Da sam ja žena, to mi ne bi promaknulo.

- Pa, kao što nas previše često podsjećaš, ti si iznimno virilan muškarac, pa se tvoje mišljenje ne računa. A sada, Les, ako je to sve, dečki me zovu da im se pridružim u bazenu. - Nisu je zvali, ali je to nekako više bilo nalik njoj.

- Nisu tamo dolje radi odmora. Zar nemaju pametnijeg posla?

- Nemaju, za danas smo gotovi.

- Dobro, dobro - gundao je. - Andy, ti ne bi ništa važno skrivala od svog starog prijatelja Lesa, je li?

Odmah se probudio njen oprez. Nasmijala se i pokušala smisliti neki duhoviti odgovor. - Ne bih, jasno. Mislim da si razočaran i ljubomorani jer se mi ovdje tako dobro zabavljamo. - Opet se nasmijala, ali joj se on nije priključio, pa je njen smijeh zvučao prazno i neiskreno. - Nazvat ću te sutra i javiti što se događa. U redu?

- U redu. Ćao, dušo. Volim te. Veza se prekinula.

Znala je da bi Les vrlo lako mogao nazvati jednog od članova ekipe kako bi provjerio što se s njom događa i saznao je li mu rekla istinu, pa je shvatila da joj ne bi bilo pametno zavući se u svoju sobu. Iako je svim srcem željela izbjegavati društvo, navukla je kostim od frotira i sišla do bazena. Sjela je u hlad suncobrana uz jedan stol od kovanog željeza. Povremeno im je nanosila losion za sunčanje na mjesta do kojih sami nisu mogli doprijeti, donosila im ručnike i dijelila neželjene savjete o skakanju u vodu.

Kasno poslijepodne, Gracie je donijela vrč rashlađenog koktela i laganu zakusku od meksičkih jela. Jeff ju je, posve mokar, privukao k sebi i poljubio u obraz. Andy

nikad nije vidjela rumenilo na njegovim obrazima, ali je sad obilno pocrvenio kad gaje Gracie bučno pljesnula po stražnjici nakon što se okrenuo od nje.

Lyon se dovezao u svom pohabanom džipu. Okretno je skočio s kola i došetao do bazena. - Kakva je voda?

- Sjajna - doviknuo mu je Jeff. - Pridružite nam se.

- Žao mi je. Imam sastanak.

Andy nije micala pogleda s knjige što ju je donijela sa sobom, ali su joj se riječi rasplinule pred očima. Srce joj je poput kamena pritiskivalo želudac.

- Gracie mi je rekla da vam je poslužila meksička jela na terasi. Uživajte. Vidjet ćemo se ujutro.

Svi su mu doviknuli pozdrave, uključujući i Andy. Željela mu je pokazati kako je nije briga da li i s kim ima sastanak, pa gaje pogledala kroz velika stakla svojih naočala za sunce. Iako mu je lice bilo posve zasjenjeno obodom šešira, znala je da je njegov pogled uperen u nju. - Dobro se zabavi - vedro mu je dobacila, stoje bilo namijenjeno i članovima ekipe, a ne samo njemu.

- Hoću - odlučno je rekao i podrugljivo joj se nacerio, a ona je bila sigurna da zna kakvu će zabavu potražiti. Zatim joj je okrenuo leđa.

U prsima je osjetila strahovitu bol, pa je počela disati tek kad su se njegovi koraci izgubili u kući.

Gracie je pripremila enchilade, taco i guacamole, i sve je bilo izvrsno, ali Andy nije ništa jela. Brzo nakon što su počistili svu hranu, članovi ekipe su joj poželjeli laku noć i zaputili se prema nastambi za osoblje, gdje je bila zakazana uzbudljiva partija pokera. Lutala je kućom nakon što je Gracie odbila njenu ponudu za pomoć u kuhinji. General je već satima bio u krevetu. Nastojala je ne misliti na Lyona, s kirnje sada i što radi.

124

Je li redovito izlazio? S nekim određenim? Je li danas nekoga nazvao i ugovorio sastanak samo za večeras? Zar bi žene izašle s njim ako ih samo tako nazove? Da. Ona bi. Zašto nije nju pozvao?

Odgovor na to bio je bolno jednostavan. Posve jasno joj je dao do znanja da mu se ne sviđa. Nježnost kojom ju je tog jutra ljubio u njenoj spavaćoj sobi bila je posljedica raspoloženja kakvo se više nikad neće ponoviti. Čim se sjetio tko je ona i što radi u njegovoj kući, ispunilo ga je gađenje prema samome sebi i gorčina. Ako je odlučio vjerovati u njeno spletkarenje i grabežljivost, u ovom trenutku ona ne može ništa učiniti kako bi mu dokazala da griješi. Neobično, ali nije imala snage niti za pokušaj.

Oko jedanaest sati, nakon što je duge sate provela u sanjarenju o onome što ne može biti, beznadno se uspela stubama do svoje sobe.

U ponoć je još uvijek bila posve budna kad je ipak odlučila iskoristiti blizinu bazena. Nadala se da će je malo žustrog plivanja iscrpiti i da će uspjeti zaspati.

Odjenula je svoj bikini, koji je provokativno djelovao na njenim bujnim oblinama, zaputila se niza stube, izašla kroz stražnja vrata i ušla u bazen. Sve je bilo mračno, a ona nije palila svjetla.

Voda joj je milovala gležnjeve, listove i bedra. Zatim je zaronila i roneći prešla cijelu dužinu bazena. Izronila je, odgurnula se od zida i ujednačenim zamasima tri puta preplivala bazen. Ponovno je zagnjurila glavu u vodu i izronila tako da joj voda zagladi kosu

unatrag. Naslonila je glavu na pločice iznad ruba vode i duboko disala.

Tek je tada opazila Lyona, a njeno srce, koje je ionako ubrzano tuklo od napora, još je više ubrzalo. Stajao je na suprotnoj strani bazena. Sportsku jaknu, što ju je

125

kažiprstom držao prebačenu preko ramena, odbacio je na obližnju ležaljku. Naglim pokretom je razvezao kravatu, a potom je počeo raskopčavati košulju. - Što radiš? - upitala je visokim glasom, bez daha.

7. Poglavlje

Kako ti izgleda ovo što radim? - Izvukao je raskopčanu košulju iz hlača. Odbacio je elegantne cipele i podigao jednu pa drugu nogu kako bi skinuo čarape. Potom je stigao na red pojas od krokodilske kože; naglo gaje potegnuo i dodao sve većoj hrpi na ležaljci. Njegove oči ni na trenutak nisu skretale s njezinih. Čak i u mraku je osjećala njihovu moć.

Hitro je otkopčao i skinuo hlače. Andy je zapanjeno, ne vjerujući vlastitim očima, gledala njegove postupke, a njeno se disanje pretvorilo u brzo dahtanje.

Složio je hlače i položio ih na uzglavlje ležaljke. Zavukao je palčeve s obje strane gaćica.

- Neću vriskati, znaš - nabusito je rekla. Pretpostavila je da je cijelu scenu priredio i izveo kako bije iznervirao. -1 ranije sam vidjela golog muškarca.

127

128

Nije se pokolebao, već je umiljato rekao: -1 mene si već vidjela golog. Mislim da ti se to sviđalo. Vjerujem da nemaš ništa protiv drugog pogleda. - Odbacio je donje rublje.

Točno je nagađao. Drugi pogled bio je bolji od prvog. Široka ramena tek su se malo sužavala prema prsima, a zatim je uslijedio dugački, mišićavi trup koji je prelazio u vitke bokove. Imao je ravne i čvrste noge, obrasle istom tamnom dlakom kao i njegova prsa, a svaki mišić i tetiva bili su savršeno oblikovani zahvaljujući stalnoj, napornoj uporabi.

Izveo je vratolomni skok u plitki dio bazena, a zatim je brzo ronio prema njoj dok nije polako izronio na samo nekoliko centimetara od njenog lica. Kosa mu se priljepila uz glavu poput tijesne crne kape.

Širio je oko sebe opasni, seksualni magnetizam, pa se Andy osjetila primoranom na povlačenje. Savila je koljeno u namjeri da se odgurne od zida i zaobiđe ga. Položio je ruke s obje strane njenog tijela i tako je zarobio između zida bazena i svog, jednako nepomičnog tijela.

- Ne, ne, gospođo Malone. Malo ćemo popričati.

- Rano si se vratio kući. Zar te ona s kojom si imao sastanak nije pozvala na kavu? - zlobno je upitala.

- Zapravo, jest.

- Kladam se.

- Ali sam odbio drugu kavu. -Šteta.

- Baš i nije - otegnuto je rekao. Približio je svoje noge njezinima. Osjetila je kako joj dlaka golica kožu, poput nagovještaja budućih milovanja, tren prije no što su njegova bedra pritisnula njezina. - Zaključio sam kako se nema smisla toliko truditi kad pod vlastitim krovom

129

imam nekoga tko je spreman sve učiniti u korist istraživanja.

Govorio je tiho, ali su mu oči blistale oštrim sjajem. Andy Malone se rijetko kada bojala. Njeno samopouzdanje nije ostavljalo mjesta tako nesigurnom osjećaju. Oprez, da. Strah, ne. Sada, uz Lvonovo čvrsto tijelo koje je isijavalo gnjev poput užarene peći, osjetila je strah. \ - Griješiš. Nisam ni na što spremna s tobom.

Neveselo se nasmijao. - O, da, jesi. - Spustio je pogled na njene dojke koje su se senzualno nadimale iznad gornjeg dijela bikinija. - Već danima mašeš crvenom krpom ispred bika. Vrijeme je za ispunjenje prikrivenih obećanja. - Prije nego gaje uspjela zaustaviti, zavukao je ruku u tkaninu i oslobodio njenu dojku.

- Lyone, ne - tiho je uzviknula.

- Da. - Spustio je usta na njene usne, čvrsto, divlje, bijesno. Jezik mu je bio poput biča, udarao je i pekao gdje god je dospio. Pokušala se osloboditi, ali joj to nije dozvoljavala njegova ruka zavučena u njenu mokru kosu. Njegova su je usta nastavila ljubiti poljupcem koji je kažnjavao i nanosio bol, a ruka na njenoj dojci ju je vrijeđala. Za

razliku od jutrošnjih milovanja, ispunjenih obožavanjem, sada ju je dodirivao s prezirnim omalovažavanjem.

Njegovo je tijelo prešlo i ono malo prostora stoje ostalo između njih, te ju je prikovao uza zid bazena. Silom joj je raširio bedra. Požudno ju je stisnuo uza se, od prsiju do koljena.

- Moraš se malo više potruditi, gospođo Malone. Želiš saznati sve moje skrivene, mračne tajne, zar ne? Valjda ti vrijede više od jednog nevoljkog poljupca. Je li?

Oskvrnuće je ponovno počelo. Poljubac je bio grublji. Pustio joj je kosu i kliznuo rukom niz njena leđa do

130

bokova. Priljubio je dlanove uz njene obline i čvrsto je privukao k sebi. Osjetila je njegov napeti ravni trbuh uz svoj. Isprekidano disanje bilo je jednako njenom. A uz njen središnji dio ... o, Bože ... čvrsti i uporni pritisak koji je govorio daje on muškarac, a ona žena.

Unatoč grubosti zagrljaja, unatoč njegovom bijesu i njenoj povrijeđenoj duši, osjetila je kako se u njoj budi žudnja i širi se njenim tijelom. Borila se protiv nje, pro-klinjala svoje izdajničko tijelo, proklinjala njega jer je razbudio njenu slabost. Ipak, čak i dok ga je mislima odbijala, njeno se tijelo smekšalo i postalo povodljivo.

Naglo je podigao glavu kad se prestala opirati. Prolazili su dugi, teški trenuci dok ju je gledao i bez riječi postavljao milijun pitanja, a ona je odgovarala iskrenošću izraženom suzama što su tekle iz zlatnih očiju kraj mokrih, gustih trepavica. Položio je ruke na rub bazena i udaljio se od nje do dužine svojih ruku, dopuštajući joj bijeg, ako ga želi.

Nije pobjegla. Svu je pozornost usmjerila na njega. Polako je primaknuo glavu do nje. Poljubio ju je, dodirujući joj samo usne. Nestala je brutalnost. Ovoga puta ju je svladao, ali ne silom, već nježnošću, a njegov je jezik postao instrument zadovoljstva kojim je zapalio duboko zakopane vatre, milujući nutrinu njenih ustiju u simboličnom prodiranju.

Podigla je ruke poput slijepca i prelazila prstima po oštrim crtama njegovog lica, nadajući se da će naći blagi izraz što gaje ranije upoznala. Sklopio je oči i dopustio vršcima njenih prstiju lutati kuda žele, istraživati, pregledavati ... voljeti.

Slijedila je luk njegovih mekih crnih obrva, hrbat nosa, senzualna usta. Rastvorio je usne i uhvatio smjeli

131

vršak prsta između njih. Grickao gaje zubima, a potom mazio jezikom. Zadržala je dah kad je jezikom prešao cijelom dužinom, a zatim kliznuo između dva prsta i milovao osjetljivu kožu. Tiho je jaukula, a njeno se tijelo refleksno izvilo prema njemu. Naglo je otvorio oči.

Zatim ju je opet ljubio, ali je sada njegovu glad ublažavala nježnost. Rukom je ponovno našao njene dojke, gole jer joj je hitro i pažljivo skinuo gornji dio bikinija. Bradavice su postale tvrde i isturene kad ih je prekrpio dlanovima. Milovanjem ih je nagradio za tako spreman odgovor. Nježno, nježno.

Nije se pobunila kad je njegova ruka kliznula ispod donjeg dijela bikinija i polako ga spustila niz njene bokove. Sporim i skladnim pokretima njenih nogu između njegovih, bikini je otplutao u bazen. Priljubio je uza se njenu golotinju. Načas su zaboravili žudnju dok su uživali u osjećaju dodira svojih tijela, uspoređujući građu i oblike.

Pustio ju je i podigao se na rub bazena, a zatim je ispružio ruku i pomogao joj izaći iz vode. Dok se s njih cijedila voda, poveo ju je prema zamračenoj kabini. Nisu govorili kako ne bi nekoga upozorili na svoj ponoćni sastanak. Nisu se stidjeli onoga što će se dogoditi, ali to je bilo previše dragocjeno i previše osobno da bi se s nekim dijelilo.

Stisnuo joj je ruku, a zatim ju je pustio. Usprkos mraku, našao je velike ručnike za kupanje spremljene u ormaru. Uzeo je jednoga i brzo ga raširio na prostranu ležaljku u mračnoj prostoriji. Prišla mu je. Sjeo je na ležaljku, ponovno uzeo njenu ruku i privukao je k sebi.

Dok ju je milovao, mjesečina je bila njena jedina odjeća. Obožavao je i divio se punini njenih dojki i

132

133

njihovim nadraženim vrhovima. Obujmio ju je rukama iznad struka i palčevima masirao udubine između rebara.

- Operacija slijepog crijeva? - upitao je, stigavši do tankog ožiljka na njenom trbuhu.

- Da.

Okrenuo ju je i nježno zagrizao iznad njenog boka. Dalje ju je zavrtio i poljubio u dnu križa. Položio je otvorena usta na kožu lagano posutu svijetlim pahuljastim dlačicama. Prošao je jezikom između njih.

- Lyone - dahnula je.

Okrenuo ju je prema sebi i nagnuo se naprijed, a usta su mu zastala iznad pupka. Zavukao je jezik unutra i našao nekoliko kapljica vode.

Pogledao je prema njenom licu i nasmiješio se. - Klor nikad nije imao ovako dobar okus.

Tiho se nasmijala i zamrsila mu kosu, već gotovo suhu. Njen se smijeh pretvorio u kratko, isprekidano disanje kad je nastavio nizati poljupce preko njenog trbuha do bedara. Ovakvo pomanjkanje suzdržljivosti je za nju bilo nešto novo. Robert ju je vidio голу, jasno, ali se nije mogla sjetiti daje ikad ovako stajala i gledala kako on obožava njenu golotinju. Nikad je njegove ruke nisu milovale, ni njegove usne ljubile, ovako kako to čine Lvonove. Niti bi ona rado prihvatila takvu intimnost.

U tom slučaju, zašto ovdje stoji sva uzdrhtala od uzbuđenja i dopušta mu sve to? Zašto joj se srce širi od ponosa na njeno tijelo, a uvijek je njena ženstvenost izazivala osjećaj nelagode u njoj? Kad se ispružio na ležaljci i pozvao je da mu se pridruži, nije se opirala, već se posve prirodno spustila do njega.

- Gledao sam te dok si plivala - rekao je i vršcima prstiju lijeno milovao njena leđa.

- Nisam te vidjela. - Raširila je dlanove na njegovim prsima i polako ga masirala.

- Nisi me ni trebala vidjeti. - Grickao joj je usnu resicu zarobivši je usnama, a potom ju je lickao hirovitim jezikom. - Posve sam mirno sjedio kad si se pojavila. - Zastenjao je kad je noktom prešla preko jedne smeđe bradavice. - Između ostaloga - zaškripao je zubima kad je nastavila svoje blaženo mučenje - jako dobro plivaš.

- Hvala ti.

Poljubio ju je dok se rukom divio njenom bedru. Usta su mu bila vrela i zahtjevna, a jezik radoznao. Stegnula gaje usnama i nježno sisala. Ponovno je zastenjao. - Bože, Andy. - Podigao je usta tek toliko da joj može razigranim poljupcima milovati kuteve usana. Iako

nije željela zaustaviti razbuktavanje žudnje, htjela je među njima srušiti sve ograde, ukloniti svako nerazumijevanje. - Lyone . . . ah ... što radiš? Zar mi... dodiruješ ...

- Tako je lijepo milovati te - promrmljao je uz njen vrat.

Njegovi nježni pokreti učili su je razini senzualnosti kakvu dosad nije poznavala. Odbacivši svako sustezanje, pomicala se uz njegovu ruku. - Lyone, molim te ... čekaj. Želim ti objasniti... ah, Lyone.

- Kasnije, Andy. To može čekati. - Usnama je milovao njenu bradavicu, a potom ju je jezikom nježno gurkao. Počeo ju je maziti u erotiĉnom ritmu što su ga uspostavili njegovi prsti na portalu njene ženskosti, a to joj je oduzelo sposobnost logiĉnog razmišljanja te su njena osjetila preuzela upravljanje njenim umom. - Tako treba. Posve se prepusti osjećajima - šapnuo joj je u uho kad se nadvio nad nju.

Nagon ju je vodio, iako je voljela Lyonove nježne

134

135

zapovijedi. Robert je bio brz i šutljiv ljubavnik. U jednom trenutku ju je obuzela panika da bi mogla razočarati Lyona kao što je razočarala Roberta. Ono o čemu je razgovarala u intervjuima sa stručnjacima u području ljudske seksualnosti, nikad nije mogla primijeniti na sebe. U svakom slučaju, u praksi nikad nije pokušala primijeniti ono o čemu je tako otvoreno i iskreno diskutirala. Možda nije potpuna žena. Možda ne može ...

Međutim, kad je Lvonovo tijelo uronilo u njeno, a ona je osjetila njegov drhtaj zadovoljstva, sve njene brige izbrisao je ushit što ga ima u sebi.

- Andy - uzdisao je - tako mi je dobro u tebi. - Posve je umirio svoje tijelo i podigao glavu s njenog ramena kako bi je mogao pogledati. Očima je putovao preko njenog lica, stoje i ranije često ĉinio. Podigao se na jednu ruku, a drugom je polako potražio njenu dojku. - Tako me lijepo primaš - tiho je rekao.

Izvila je vrat i zabacila glavu unazad dok se on poigravao oteklim pupoljkom, koji je još više nabujao među njegovim prstima. Sagnuo je glavu kako bi ga nagradio. Njenim tijelom naglo se proširio odgovor na njegova milovanja, a on se počeo micati. Milovao ju je kao nitko do sada. Ne samo tjelesno, već i duhovno, a ona mu se posve predala.

Shvatila je. Unatoč njihovom zlosretnom upoznavanju, usprkos njegovom nepovjerenju, sarkazmu, izazovnom podrugivanju, te bijesu što gaje sve to u njoj izazvalo, ona voli ovog muškarca. Da ga ne voli, mogla bi ignorirati njegove uvrede. Ne bi se obazirala na njegove prijete glave intervju s njegovim ocem. Ali, zato što ga voli, njegove su uvrede bile poput smrtonosnih rana.

1

Uzalud je prijetio, jer ionako ne bi učinila ništa što bi ga moglo povrijediti. Bilo bi kao da sebi nanosi bol.

Sad ne bi bila s njim u uzvišenom obredu ljubavi, da ga ne voli. Les ju je često pitao za koga se čuva. Sad zna. Otkako je Robert umro, imala je dovoljno prilika za uspostavljanje veze s muškarcem, ali nikad nije osjetila ljubav pa veza nije bilo. Sad postoji ljubav. Voli Lyona Ratliffa.

Napokon je definirala osjećaj što ju je burno zahvaćao svaki put kad bi ga vidjela, i zabolio kad god bi povrijedili jedno drugo. Sad može s ljubavlju odgovarati na svaki pokret njegovog tijela.

- Da, da, ljubavi. - Njegov je dah poput povjetarca milovao njeno uho. Čvršće gaje zagrlila rukama i obuhvatila bedrima. - Andy, Andy, da... da. Podigni... O, Bože, da. Tako lijepo.

U njoj je raslo vrelo, bučno i pjenušavo, poput onih koji su rijeci davali vodu. Takav joj je vodoskok bio nepoznat. Nikad ga još nije osjetila, pa ju je obuzela plahost. Vrelo je prijetilo utapanjem, ali se nije mogla boriti protiv snažne struje. Zahvatilo je njeno srce, grlo, mozak, a tren prije no što ju je preplavilo, čula je kako Lyon uzvikuje njeno ime. Čvrsto gaje zgrabila i zajedno su zaronili u nepoznate dubine.

Nakon dugih minuta još uvijek su ležali isprepleteni i duboko udisali zajednički zrak, a on je ponovio: - Andy . . . ?

Ovoga puta mu je mogla odgovoriti. - Da, Lyone. Da.

- Zadovoljna?

- Da - ukočeno je rekla i uzela bikini iz njegove ruke. Gornji dio su odmah našli blizu filtra bazena. S donjim

136

dijelom su imali problema, a Lyon je nekoliko puta morao zaroniti dok ga nije našao. - Sad ću puno bolje zaspati.

- Nemoj se kladiti u to - progundao je, uhvatio je odostrag i privukao na svoja prsa.

- U što da se ne kladim? - provokativno je upitala i prešla prstima uz njegova rebra.

- Nemoj se kladiti da ćeš spavati. - Zvučno ju je poljubio, a zatim odgurnuo. - Pođi unutra. Smrznut ćeš se. - Umotali su se u goleme ručnike, što su ih našli u kabini, i sad su se šuljali kroz mračnu kuću i penjali stubištem. Lyon je u jednoj ruci nosio svoju odjeću, a drugu je prebacio preko njenih golih ramena.

Oklijevala je pred vratima svoje sobe, ali ju je on poveo dalje hodnikom, do svoje sobe. Zatvorio je vrata za njima, pošao do kreveta i upalio noćnu svjetiljku.

- Konačno. Sad te mogu vidjeti na svjetlu.

Prišao joj je i posegnuo za ručnikom što gaje učvrstila na svojim prsima. Zaustavila je njegove ruke uhvativši mu zglavke. - Lyone, čekaj. Molim te.

Otkako je spoznala da ga voli, mučila ju je više od ičega mogućnost njegovog nepovjerenja. Nije mogla podnijeti pomisao da on razlogom njene predaje drži nešto drugo, a ne ljubav. Svaki drugi motiv bio bi posve apsurdan i nije mogla vjerovati da bi on tako mislio, pogotovo nakon žestine njihovog ljubavnog čina od prije jedva pola sata. No, morala je biti sigurna.

- Zašto? - blago je upitao.

- Jer želim razgovarati s tobom. - Trenutno sumnjičavo spuštanje njegovih obrva potvrdilo je njenu brigu da joj on još uvijek ne vjeruje u potpunosti. Uхватила gaje za ruku, povelа do kreveta i sjela. Sjedila je skupljenih

137

koljena i spuštene glave, zagledavši se u prste koji su se poigrali rubom ručnika. - Griješiš.

- U čemu? - Sjedio je uz rub kreveta, oslonivši se leđima na uzglavlje.

- U onome što misliš o meni. Znam da si danas poslijepodne čuo Jeffa.

- Misliš na ono da bi se trebala sprijateljiti sa mnom kako bi došla do informacija?

- Da. Ali nije tako.

- Les ti nije rekao neka tako postupiš?

Progutala je slinu i pogledala ga, a zatim se brzo okrenula na drugu stranu. - Da. Rekao mi je. No, ja njega ne poslušam uvijek. Čak više ni onako često kao ranije -dodala je, više za sebe.

Pogledala je ravno u Lyona, lagano se okrenuvši prema njemu. - Nikad se nisam morala prodavati za priču. U prvom redu, imam previše samopoštovanja za takvo što. Odgojena sam tako da poštujem svoje tijelo. Nikad ga nisam držala materijalom za trgovanje.

- Međutim, čak i kad bismo zanemarili moral, nikad nisam morala posegnuti za tako očajničkim mjerama. Ja sam profesionalac. Neki od mojih sugovornika nisu željeli razotkrivati dušu pred kamerom, ali sam ih obično uspijevala nagovoriti da to ipak učine, i to bez ikakve prinude.

- Dobro obavljam svoj posao. Ambiciozna sam, iako sada . . . nije važno. U svakom slučaju, volim doći do priče ili zanimljivog intervjua koji nitko drugi nije uspio dobiti, ali nemam bezobzirnost i nisam poput Lesa koji ni od čega ne preza. Možda zvuči sladunjava, ali uvijek sam se držala izreke o octu i medu. Koliko znam, nikad nikome nisam ozbiljno naškodila putem

138

mojih intervjua, niti sam ikad zloupotrijebila nečije povjerenje.

Mirno je sjedila i čekala. Prije no što je završila svoj monolog, Lyon je ustao i počeo šetkati sobom. Sada je zastao i ponovno sjeo. - Moraš priznati da te dokazi prilično terete. Nedugo nakon razgovora s Lesom, posebno si se zagrijala za mene.

- Znam. To nije imalo nikakve veze s Lesom. Na Lesa sam pomislila samo jedanput kad sam bila s tobom, i to onda kad si me pitao tko je on. Do tog trenutka, nije mi bio ni nakraj pameti. - Usrdno gaje pogledala. - Lyone, zar doista vjeruješ da bih pokušala iskoristiti ono što se među nama dogodilo? Zar ne znaš koliko mi je to značilo?

Osjetila je kako joj u očima podrhtavaju suze. - Znam da nemaš povjerenja u žene, nakon svega što ti je učinila Jerri, ali nemoj me bez razloga osuđivati. Izvela sam neozbiljni trik kako bih se uvukla u ovu kuću. To priznajem. Ali se nisam poigrala tvojim osjećajima.

Promatrao je suzu što se odlijepila od donjeg kapka i otkotrljala niz njen obraz. Uhvatio ju je prstom, prinio usnama i stavio u usta. -

Hoćeš li sada skinuti taj ručnik?

Uzviknula je od olakšanja i, još uvijek na granici između suza i smijeha, bacila mu se u zagrljaj. Uspjeli su se riješiti ručnika, ukloniti pokrivač s kreveta i zavući se među plahte, a sve bez prekidanja poljupca.

Obujmio ju je snažnim rukama. Ubrzano bilo i isprekidani dah ponovno su je obuzeli, ali sad joj je to već bilo poznato. Ona i Lyon su se bacili jedno na drugo kao što se izgladnjene životinje bacaju na plijen. Kotrljali su se s jedne strane kreveta na drugu, čvrsto spojenih ustiju i tijela.

139

Kad su se napokon razdvojili, on se zadovoljio poslušnim ležanjem, a njoj je prepustio ulogu agresora. Utiskivala je vrele poljupce na njegov vrat. Zavodnički se pomicala naniže dok nije ustima stigla do njegovih prsiju. Pomicala je glavu sjedne na drugu stranu pa joj je dlaka s njegovih prsiju milovala lice. Ljubila gaje po prsima. Malo je podigla glavu i proučavala njegovu bradavicu dok ju je dodirivala prstom. Zatim je jezikom zamijenila prst. U početku gaje nježno lickala, a zatim ju je novostečena hrabrost navela na pojačavanje pritiska.

- Andy - promuklo je izustio, obujmio je rukama i privukao na sebe. Ostavio je užareni trag požudnih poljubaca s gornje strane njenih dojki, na putu prema ustima. - Stvaraš čudovište, Andy Malone - rekao je u njena usta dok je usnama izbjegavao njezine, zadirkujući je. - Seksom opsjednuto čudovište.

- Što rade seksom opsjednuta čudovišta? - Nagnula se naprijed kako bi mu omogućila pristup svojim nadraženim bradavicama.

- Oskvrnjuju prekrasne žene. - Rukama je prešao preko njenih bokova i zadržao ih na stražnjoj strani njenih bedara.

- Jesam li ja prekrasna?

- Jesi.

- Dakle, što čekaš?

Spavali su neko vrijeme, dubokim, zadovoljnim snom bez snova. Probudio ju je jedva nekoliko sati kasnije, kad je sunčeva svjetlost obasjala široki krevet.

- Trebala bi poći u svoju sobu. Moramo zadržati privid pristojnosti.

- Ne želim poći - rekla je i priljubila se uz njega, pritisnuvši dojke o njegovu rebra.

140

* Zastenjaio je. - Andy, prestani, dovraga.

Nasmijala se i oslobodila svoje isprepletene ruke i noge iz njegovih.

- Ti, staro čangrizalo.

Skočila je s kreveta, ali ju je on ipak uspio pljesnuti po stražnjici. - Vidjet ćemo se dolje na doručku, zar ne? - pitala je, umotavši se u ručnik i pokupivši svoj bikini.

- Ako još uvijek mogu hodati.

Nestašno mu je namignula i zavodnički lelujavim hodom krenula prema vratima. Dobacila mu je poljubac, provjerila ima li koga u hodniku i požurila u svoju sobu.

Posebnu je pozornost posvetila svom dotjerivanju. Okupala se u mirisnoj kupki, oprala kosu i počešljala je u ležernijem stilu. Kasnije će se presvući za snimanje intervjua. Za doručak je odjenula šarenu pamučnu haljinu jarkih boja. Osjećala se potpunom ženom te je cijelom svijetu željela objaviti svoju ženstvenost, koja se u cijelosti rascvjetala tek pod Lvonovom pažljivom njegom.

Pjevušila je zarazni napjev kad je izašla u hodnik i sudarila se s Lvonom koji ju je čekao. Obujmio ju je oko struka i poljubio posesivnim poljupcem od kojeg joj je zastao dah.

- Ideš li na doručak? - upitala je kad ju je napokon pustio.

- Moglo bi me se nagovoriti da ga preskočim.

- Mene ne bi. Umirem od gladi.

Priljubili su glave jednu uz drugu, a bokovi su im se sudarali kad su se zagrlili oko struka i zaputili niz stubište. Na pola puta, vidjeli su da Gracie razgovara s nekim na ulaznim vratima. Andvno ushićenje je usahnulo. Lagani koraci postali su teški poput olova. Panika joj je zaustavila srce i stegnula grlo.

Nije mogla vidjeti čovjeka. Od pogleda gaje skrivalo

141

bujno tijelo domaćice. No, mogla je vidjeti vrh njegove glave. Samo je jedna osoba imala kosu takve crvene boje. Les Trapper.

8. Poglavlje

S potaknula se o Lyona i uhvatila za rukohvat. Ako Les otkrije vezu između nje i Lyona, stotinu puta će se uvećati njegove sumnje.

Odmah će zaključiti da je njena objektivnost došla u pitanje. To nije točno, ali neće biti moguće u to uvjeriti Lesa.

Nije imao nikakva prava nad njezinim životom. Bila je slobodna i mogla je voljeti koga je htjela, ali to stoje noć provela s Lvonom dovelo je u pitanje njenu vjerodostojnost. Morat će izigravati savršenog profesionalca kako Les ništa ne bi posumnjao. Sad nema vremena sve to objašnjavati Lyonu. Sigurno će razumjeti.

Prije nego je pravo razmislila, odgurnula je Lyona i potrčala niz nekoliko posljednjih stuba. - Les! - viknula je.

Opazio ju je iznad širokog ramena domaćice te je zaobišao Gracie kako bi pošao u susret Andy. Poletjela

143

144

je u njegov topli zagrljaj. Bučno ju je poljubio u usta. Hoće li osjetiti okus Lyona, uspaničeno je pomislila.

- Andy dušo, Bože, kako si mi nedostajala - uskliknuo je i čvršće je zagrio.

-1 ti si meni nedostajao. - U posljednje vrijeme jako često laže. U nadi da neće pobuditi njegovu sumnju, polako se oslobodila Lesovih ruku. - Što radiš ovdje? I ovako rano ujutro?

- Uhvatio sam kasni let iz Nashillea, pa sam već sinoć stigao u San Antonio. Jutros sam prešao ostatak puta.

- Pretpostavljam da će svi htjeti kavu. - Gracie još nikad nije zvučala tako neljubazno. Buljila je u Lesa s neprikrivenim neprijateljstvom.

- Molim te, Gracie. - Duboki glas začuo se sa stubišta iznad njih.

Les je podigao svoju crvenokosu glavu i prvi put ugledao Lyona. Andyno se srce nadimalo od ponosa dok ga je gledala kako silazi stubama, neusiljenošću i otmje-nošću ponosnog muškarca. Čovjek u trodijelnom poslovnom odijelu ne bi mogao djelovati dostojanstvenije od Lyona u izbljedjelim trapericama i pamučnoj košulji. Rukave je zavrnuo do laktova, otkrivajući snažne ruke kojima ju je noćas grlio. Tamna kosa blistala je na svjetlosti sunca što se probijala kroz prozore. Počešljao se, ali je ona već bila van kontrole.

Andy je čula kako Gracie odlazi skuhati kavu, ali je svoju pozornost usredotočila na dvojicu muškaraca koji su se prvi put suočili. Način na koji su se odmjeravali mogao bi se definirati jedino kao

konfrontacija. Lyon je bio viši, vitkiji i snažniji, ali je iz Lesa izbijala pre-predenost uličnog borca.

Međusobna antipatija bila je trenutačna i snažna, kao

145

daje pucketala u zraku. Bila je tako opipljiva daje Andy morala pročitati grlo u neočekivano napetom ugođaju, i tek je tada rekla: - Ly .. . gospodine Ratliff, ovo je Les Trapper, moj producent. Les, Lyon Ratliff.

Lyon je sišao s posljednje stube, ali nije ispružio ruku. - Gospodine Trapper - rekao je umjesto pozdrava.

- Lyone. - Nemarno korištenje Lyonovog imena imalo je za cilj uvredu, a Lyon gaje tako i prihvatio. Andy je vidjela kako kipti od bijesa, iako se očito trudio da to sakrije od njih. - Hvala vam što ste vodili brigu o Andy umjesto mene - rekao je Les i položio zaštitničku, posesivnu ruku oko njenih ramena.

Probadao ju je Lvonov čelični pogled, a ona je poželjela krikom protestirati protiv optužbe u njegovim očima. Ne, ne, Lyone, ovo nema nikakve veze s onim što se noćas događalo.

- Gospođa Malone je na mene ostavila dojam žene koja se zna brinuti o sebi.

- Zna, vrlo dobro - srdačno je rekao Les. - Na kraju krajeva, uvjerala je vas i vašeg oca da joj odobrite intervju što su ga drugi bezuspješno pokušavali ugovoriti. Kad smo već kod toga, imam dobre vijesti. Jedna televizijska mreža je saznala za naš projekt te je ponudila da će otkupiti cijeli komplet.

Andy se iznenađeno okrenula k njemu. - Šališ se?

- Ne - nasmijao se Les. Njegove su plave oči blistale iza stakala naočala. - Žele pogledati intervju prije čvrste ponude, ali su jako zainteresirani. Uprava kablovske televizije ih je voljna prodati, ako će se njima pripisati zasluga.

Andy se pitala zašto ne pleše od veselja. Njezin se san ostvario. Za ovo je radila, ovome se nadala, godinama. Zastoje samo umjereno zadovoljna? Les ju je upitno

146

promatrao. Igraj ulogu, Andy. Bacila mu je ruke oko vrata i čvrsto ga zagrlila. - Les, to je divno! - uzviknula je i nadala se da njene riječi u njegovim ušima ne zvuče onako prazno kao u njenima.

- Ispričajte me - rekao je Lyon, a sve gnušanje i prezir svijeta unio je u te dvije riječi. Žustro se zaputio prema vratima što su vodila u kuhinju. Andy je znala kako Les i dalje pažljivo motri, pa se oduprla porivu da žalosno pogleda za njim. Svi nagoni njenog tijela tjerali su je da potrči k njemu. Kasnije, kad sve ovo završi, natjerat ću ga da shvati.

Les joj je zapucketao prstima ispred nosa. - Hej, sjećaš se mene?

Podigla je pogled uz osmijeh od kojeg joj se stezalo lice. - Spreman za kavu? - vedro je rekla i okrenula se prema istim vratima kroz koja je Lyon prošao.

- Ne tako brzo - rekao je Les, zgrabio je za ruku i okrenuo prema sebi. - Što se ovdje događa?

- Š ... što time misliš? - Nadala se da zbunjeni izraz njenog lica djeluje iskrenije od njenih riječi.

- Mislim da ovdje nešto smrdi, a ja želim znati o čemu se radi.

- Les, pucaš naslijepo - pokušala je svoju paniku prikazati kao nestrpljivost. Les ne smije saznati, ne smije pogoditi. - Što bi moglo biti loše?

- Ne znam - polako je rekao, odmjeravajući je sumnjičavo. - Ali, namjeravam saznati. Na primjer, zašto si izgledala kao da si ugledala duha kad si se sjurila niza stube? To, samo po sebi, nije nalik tebi. Oduševljen sam što se raduješ mojem dolasku, ali nešto

...

- Les, doista, postaješ slabouman. Otkako sam stigla ovamo, ponašaš se šašavo, tražiš nešto čega nema.

147

- Jest, vraška slučajnost, zar ne? Ja sam se počeo ponašati poput budale istog trenutka kad si ti stigla u Teksas.

Od odgovora ju je spasio Jeff koji je baš tada ušao kroz kuhinjska vrata. - Hej, Les! Gracie je rekla da si ovdje. To je posebna prilika kad se ti odvučeš od one hrpe smeća stoje zoveš pisaćim stolom.

Les je počeo obrazlagati zašto se tako neočekivano pojavio, ali je Andy znala da je sve izmišljao. Došao je iz jednog jedinog razloga. Provjeriti stoje s njom.

Olakšano je odahnula kad je saznala da Lyon neće doručkovati s njima. Već je otišao obavljati svoje poslove na rancu kad su se ona, Les i Jeff pridružili ostalim članovima ekipe u blagovaonici. Gracie je

pripremila izvrstan doručak uz kojega su razgovarali o snimanju emisije predviđene za taj dan.

- Morali bismo biti gotovi do sutra poslijepodne - rekla je Andy. - Sutra ujutro ćemo obaviti intervju kraj rijeke. To će biti posljednji. Jeffe, imaš li dosta B vrpce?

Les je iznio nekoliko prijedloga i poželio pogledati već obrađene snimke. Dok su ispijali zadnje gutljaje kave, stigao je general Ratliff u invalidskim kolicima. Doručkovao je u svojoj sobi. Kao i uvijek, bio je besprijekorno odjeven, ali se Andy nije sviđala boja njegovog lica. Put mu je imala voštani sjaj, a to ju je brinulo.

Predstavila mu je Lesa, koji je odgovarao pristojno i tiho. Ostavila ih je da se upoznaju dok je ekipa namještala opremu u dnevnoj sobi, a ona je otišla na kat kako bi se odjenula i našminkala.

Pola sata kasnije, bili su spremni za početak. Već je gotovo završila s uvodnim rečenicama kad ju je Les prekinuo. - Čekaj malo, čekaj malo - rekao je. Jeff je opsovao i podigao glavu s kamere. - Generale, oprostite

148

149

mi, ali ne izgledate poput vojnika - rekao je Les. - Zar nemate časničku odoru, ili tako nešto?

- Već smo o tome razgovarali s generalom, Les - mirno je rekla Andy. - On se ugodnije osjeća bez uniforme.

- Zašto? - Pomanjkanje taktičnosti bila je jedna od Lesovih vrlina, ili mana.

- Zato jer su, kao prvo, stare četrdeset godina, a on ih nije imao na sebi otkako se povukao iz vojske.

- Zar ne bi mogao držati jednu, ili neka jedna visi iza njega, ili nešto slično?

- Generale? - tiho je upitala Andy. - Imate li nešto protiv toga?

- Mislim da nemam - odgovorio je. Umorno joj se osmjehnuo i potapšao je po ruci. - Ako želite iza mene objesiti uniformu, meni to ne smeta.

- Sjajno! - rekao je Les i pljesnuo rukama. - Gdje je Gracie?

- Ja ću donijeti odoru. - Andy je laknulo kad je vidjela da Lyona nema u sobi kad su počeli snimati. Nije ni znala daje stigao dok nije

progovorio. Gledala je kako ljutito izlazi iz prostorije i odlazi tražiti odoru, a ona je proklinjala Lesa zato što ju je spomenuo.

Gil je iskoristio priliku i premjestio mikrofon malo više gore na generalovom suvratku. Danas mu glas nije bio onako snažan kao inače. Gil se odmaknuo od generala kad je ušao Lyon s generalskom odorom u rukama. Pomalo je mirisala na kuglice protiv moljaca, ali je bila izglačana i u besprijekornom stanju.

Uhvatila je Lyonov pogled dok je namještao odoru prema Lesovim uputama. Šutke ga je molila da shvati razloge svega što je učinila od trenutka kad je iz njegovih ruku poletjela k Lesu. No, pogled u njegove oči bio je

kao pogled u zrcalo. Mogla je vidjeti jedino svoj nesretni odraz, a ne dušu čovjeka kojeg je voljela.

Je li mu rekla da ga voli? Tijekom svih onih strastvenih noćnih sati, je li mu govorila o ljubavi? Da mu je govorila o onome što joj je u srcu, možda je sad ne bi gledao s toliko mržnje u očima.

Trgnuo je glavom prema Lesu. - Pazi da ne gnjavi tatu. Razumiješ, gospodo Malone? - zarežao je. Zatim se odmaknuo unatrag, a Les je govorio kako sad sve puno bolje izgleda jer je odora unijela određeni ugođaj. Andy je nekako uspjela obaviti intervju.

Čim su završili, pošla je u svoju sobu i presvukla se u haljinu od ranije. Počeo joj se gaditi i stezati je laneni kostim što ga je imala na sebi tijekom intervjuja. Ipak, kad se presvukla, shvatila je da pritisak dolazi iznutra, a ne izvana. Osjećala se kao da joj se svi organi nalaze u čeljustima neke ogromne zvijeri koja polako istiskuje život iz njih.

Stala je kraj prozora i zagledala se u prekrasni krajolik. Osjećala je da nema ničeg zajedničkog sa ženom koja je prije nekoliko dana stigla u ovu kuću i tada prvi put stajala pred ovim prozorom. Ona više ne postoji.

Na njenom je nijestu Andy Malone, žena rođena tek prije nekoliko sati. Nije željela natrag svoj stari život. Osamljeni život, prazne motelske sobe, samotni obroci. Njen san o postizanju uspjeha u televizijskoj mreži izbljedio je u usporedbi s toplinom Lyonove ljubavi. Ambicija joj se više nije činila korisnom osobinom, već teretom što gaje željela odbaciti.

- Novčić za tvoje misli. - Les je nenajavljeno ušao u sobu, prišao prozoru, uzeo je za ruku i poveo do kreveta. Sjela je na rub i ravnodušno mu dopustila da joj velikim rukama masira vrat. - Vrijede više od novčića?

150

151

- Puno više.

- Sigurno su dobre.

- Nisu, ne tako dobre.

- Želiš li mi ispričati?

- Možda jednom. Ne sad.

- Slomila si mi srce, znaš.

Okrenula je glavu i pogledala ga jer nije mogla zamisliti da bi nešto moglo Lesu slomiti srce. - Zašto sam ti slomila srca?

- Zato jer mi se više ne povjeravaš. Prokletstvo, Andy, mislio sam da smo ekipa. Nakon svega što smo zajedno proživjeli. Robertovu smrt. Sve. - Masirao joj je vrat hipno-tičkim pokretima, a ona je spustila bradu na prsa i sklopila oči. - Radi li se o Robertu? Zar ti još uvijek nedostaje?

Odmahnula je glavom. - Ne, ništa slično tome, Les. -Postavila je pitanje na koje se nikad ranije nije mogla odlučiti. - Jesi li znao da me je varao?

Ruke na njenom vratu su nekoliko dugih časaka mirovale, a zatim su je opet počele masirati. - Jesam. Nisam znao da i ti znaš. To je jedino oko čega smo se Robert i ja ikad posvađali. Napravio sam cijelu gužvu kad sam saznao.

- Nisi trebao samo njega okriviti. Nije on snosio svu krivicu. Zapravo - progutala je slinu - nikad nije bilo naročito dobro.

- Možda je on bio pogrešan tip. - Ruke su se ponovno umirile.

Podigla je glavu i pogledala ga. U plavim očima naziralo se pitanje, a ona je odmahнула glavom.

- Ne, Les.

Slegnuo je ramenima i nastavio palčevima prelaziti preko kralježaka na njenom zatiljku. - Vrijedilo je poku-

šati. Uvijek sam bio slab prema tebi, znaš. No, možda si u krevetu loša poput grijeha. Nasmijala se. - Hvala, prijatelju.

- Jasno, ti se ne bi razočarala. Pogotovo ako bi počeli s kupkom od želea.

Opet se tiho nasmijala, zadovoljna što su prešli na neutralnije područje razgovora. Ovo je poznavala, ovakvo zadirkivanje. S ovim se sada može nositi, a o bolovima u srcu i o Lyonu će misliti kasnije.

- Kupka od želea?

- Nemoj mi reći da to nikad nisi iskušala! - Položio joj je ruke na ramena i sagnuo se kako bje mogao nosom draškati po vratu. - Ispričat ću ti sve o tome.

- Toga sam se i bojala - suho je rekla.

- Svi se skinu goli, znaš? Zatim se kada napuni litrama želea. - Svim se srcem smijala njegovim riječima, kao i usnama što su je škakljale po vratu. - Osobno najviše volim zeleni, jer ta boja najviše odgovara mojoj crvenoj kosi, ali neki više vole ...

Naglo se prekinuo, a ruke su mu se ukočile. Njezin je smijeh zamro, pa je otvorila oči i podigla glavu. Slijedila je njegov pogled prema vratima gdje je stajao Lyon, nalik prijetećem divu.

Svi mišići njegovog tijela su se napeli dok se polako ljuljao naprijed-natrag, poput životinje sputane lancem koji bi svakog trena mogao puknuti. Rukama se oslonio o do vratke, a činilo se da bi svakoga časa mogao iščupati drvo iz zida.

- Oprostite na smetnji - ukočeno je rekao. - Gracie me je zamolila da pozovem ljude na ručak. Idem po ostale. - Okrenuo se i otišao, a Andy je tupo zurila u vrata.

Les je jurnuo oko kreveta, položio kažiprst ispod njene

152

153

brade, podigao joj glavu i zagledao se u njeno lice. - Dakle, u tom grmu leži zec - rekao je. - Zagrijao se za našu malu Andy, a ona se rastapa od miline kad god je on pogleda. -Ne!

- O, da, Andrea Malone. Nemoj mi lagati. Imam oči, dovraga, i mogu prepoznati ljubomoru kad je vidim. Bio sam tako siguran da će me ubiti pa mi je cijeli život u trenu prošao pred očima. - Počeo je šetkati sobom na način što su ga svi zvali Lesovi "koraci razmišljanja". - Trebao sam znati daje nešto ovako. Dobre su one vrpce što sam ih jutros pogledao, ali podsjećaju na filmove Walta Disneva.

- Onim intervjuima ništa ne nedostaje - uzbuđeno je rekla.

- Niti su po bilo čemu sjajni - uzvratilo je istom mjerom. - Sudeći po informacijama što smo ih dobili o njegovoj vojničkoj karijeri, isto je kao da intervjuiraš cirkuskog klauna. Postala si mekana, Andy, izgubila si svoju objektivnost, a sve to jer se želiš zavući u krevet s Lvonom.

Imala je jedno sitno zadovoljstvo u činjenici da on nije znao kako je već bila s Lvonom. - Ne znam kako ti takve stvari padaju na pamet. Sukobljavamo se otkako sam mu se prvi put približila. On prema meni osjeća samo prezir.

- U tom slučaju, dokaži da nemam pravo. Sutra ujutro napadni starca iz svih oružja. Prokletstvo, Andy, ti bi mogla izvući informacije iz repe, a da ona uopće toga ne bi bila svjesna. Vidio sam te na djelu stotinama puta.

- General je bolestan, Les ...

-1 nešto krije. Osjećam to u želucu. Čemu cijela ona predstava oko odijevanja odore? Ha? To nije normalno, a kad nešto nije normalno, ja dobijem osip.

- Neću ga gnjaviti - rekla je i odlučno odmahнула glavom. Les ju je grubo zgrabio za ramena. - U tom slučaju ću

to učiniti ja, Andy. Navesti generala Michaela Ratliffa na otkrivanje razloga za svoje rano povlačenje i povučeni život svih ovih godina, moglo bi nam otvoriti vrata u televizijsku mrežu. Ili ćeš ti snimiti priču godine, ili ću to učiniti ja.

Odozdo se čulo kako ostali odlaze u blagovaonicu. Les ju je oslobodio svojih ruku, ali ne i svoga pogleda. Osjećala gaje na sebi dok su silazili stubištem i zauzimali svoja mjesta za stolom. Lyon je sjedio najednom kraju stola, i bilo je očito da će general jesti u svojoj sobi.

Gracie je žurno iznijela hranu na stol, a ekipa je zahvalno prionula jelu. Andy je stavila zalogaj u usta, ali se njenom tijelu gadila pomisao na hranu.

- Vaš je otac rano otišao u mirovinu, zar ne, Lyone? -pitao je Les između zalogaja hladne salate od piletine.

Lyon je prožvakao i progutao prije no što je rekao: -Da.

- Iz nekog posebnog razloga?

Andy je dobacila Lesu prijeteći pogled, ali ga on nije vidio. On i Lyon su zurili jedan u drugoga poput boksača koji se odmjeravaju preko ringa.

- Gospođa Malone ga je to pitala - mirno je odgovorio Lyon. - Rekao je da je poželio iskušati drukčiji način života, da se umorio od vojske. Želio je živjeti sporije, provoditi više vremena s mojom majkom.

- Ali, još je bio prilično mlad - uporno je nastavljao Les. Svi su za stolom utihnuli, slušajući razgovor što je

odisao mnogim neizrečenim značenjima. Članovi ekipe vidjeli su kako se Les uspješno nosi s brojnim moćnicima, ali su pomislili daje ovoga puta zagrizao u previše tvrd orah. Prema svačijoj procjeni, Lyon Ratliff nije bio muškarac kojeg je mudro provocirati.

154

155

- Možda je baš to razlog za njegovo rano povlačenje. Želio je imati dovoljno vremena za bavljenje rancem. -Lyon je uzeo još jedan zalogaj svog jela, ne pridajući nikakvu važnost Lesovim pitanjima.

- Možda - rekao je Les tonom koji je obilovao sumnji-čavošću. Andy je zapazila kako se Lvonova šaka stegnula oko čaše za vodu. - S druge strane, razlozi su mogli biti posve drukčiji. Moglo je postojati nešto sa čime nije želio upoznati ostatak svijeta. Možda o vašoj majci, ili o ratu...

Lvonova stolica je poletjela unatrag i uz tresak pala na pod. Srebrnina, kristal i porculan su zveckali na stolu kad gaje koljenom zahvatio s donje strane. Andy je čula kad je Jeff tiho šapnuo: - Isuse. - Gracie je dotrčala iz kuhinje.

Lyon je podsjećao na ljubomorno božanstvo koje je čvrsto odlučilo provesti svoju osvetu. Žestina njegovog bijesa okruživala gaje poput aure. Iz očiju su mu sijevale munje. - Želim da se izgubite odavde do večeri. Jasno? Gubite se. - Prebacio je pogled na Andy. - Svi. Snimate posljednji intervju danas poslijepodne, čim se moj otac odmori, a zatim nestanite. - Prišao je prevrutoj stolici i podigao je. - Oprosti zbog nereda, Gracie. - Zatim je bijesno izjurio iz prostorije.

Tišina je vladala čak i nakon što se Gracie taktično povukla u kuhinju.

Jeff je pročistio grlo. Odjednom se i on prestao kočoperiti. - Večeras smo namjeravali napuniti sve baterije, Andy. Ne znam hoćemo li

imati dovoljno struje za snimanje...

- Daj sve od sebe, Jeffe - neodređeno je rekla.

- U redu. Svakako. - Ustao je, a ostali su slijedili njegov primjer. - Poći ćemo dolje i sve namjestiti kraj rijeke, tamo gdje si nam pokazala. - Otišli su.

Vrlo je pažljivo savila svoj ubrus. Činilo se nadasve važnim da bude savršeno složen prije no što ga položi uza svoj, jedva dodirnuti tanjur. Ustala je.

- Andy ...

- Umukni, Les. Mislim da si dosta rekao.

Andy je za vanjsko snimanje planirala odjenuti nešto mekše i ležernije, za razliku od odjeće što ju je nosila u drugim emisijama. Isto tako, zamolila je generala neka ne stavlja sako ni kravatu. Više se radovala ovom snimanju nego svima ostalima zajedno. Obala rijeke predstavljala je krasnu pozadinu.

Sad će to biti oproštajni intervju, a to mu je davalo i nostalgичnu notu. Nikad nije pomišljala na trenutak kad će morati otići. Znala je da će to vrijeme neminovno doći, ali nije razmišljala o tome.

- Priznaj, Andy - rekla je svom odrazu u zrcalu. - Nadala si se da ćeš i nadalje viđati Lyona.

Shvatila je zabludu takvog građenja kula u zraku. On ima svoj život. Ona ima svoj. Pravci u kojima su se kretali nikad neće ići usporedo. Možda je bolje otići i ostaviti ga da misli sve najgore o njoj. U suprotnom, ne bi se mogla samo tako odvojiti od njega.

Odjenula je tamnosmeđe hlače i žutu bluzu. Zvali su je pjesničkom košuljom radi punih rukava s velikim manšetama, otvorenog vrata i širokog kroja. Skupila je kosu u mekani konjski rep na zatiljku, što je uvećalo njen romantični izgled.

Svi su je čekali na terasi. General Ratliff je sjedio u invalidskim kolicima u hladu kabine. Skrenula je pogled s građevine. Izazivala je previše bolnih uspomena. Morat će se u potpunosti osloniti na profesionalnu objektivnost

156

i indiferentnost. Suze su prijetile izbijanjem. Uz najmanju naznaku ohrabrenja, bacila bi se u Lvonov naručaj, ali je on ukočeno i nepristupačno stajao sa strane, promatrajući sve, ne govoreći ništa.

- Mislio sam da bi bilo dobro snimiti malo B vrpce dok vas dvoje šetate stazom. Krajolik je prekrasan - rekao je Jeff.

- U redu - rekla je Andy. - Što želiš od nas?

- Samo hodaj uz kolica generala Ratliffa i razgovaraj s njim. Ja ću obaviti ostalo.

- Dobro.

General je čuo Jeff ove upute te je okrenuo kolica prema popločanoj stazi. Andy je krenula uz njega. Namjeravala je mimikom prikazati razgovor, ali ju je general iznenadio kad je počeo govoriti.

- Andy, ne izgledate dobro.

- Drago mi je što nismo priključeni na mikrofone -vedro je rekla, nadajući se da kamera neće zabilježiti neiskrenost i drhtavost njenog osmijeha.

- Nisam mislio u fizičkom smislu - nastavio je Michael Ratliff. - Znae da vas smatram lijepom. Nesretni ste zbog nečega. Lyon mi je rekao da danas poslijepodne odlazite.

Krajičkom oka vidjela je kako se Jeff probija između stabala kako bi ih mogao slijediti. Nije pogledala u kameru što ju je nosio na ramenu jer su je godine vježbe naučile da to nikad ne smije učiniti. Ova šetnja kroz šumu trebala je djelovati spontano i nepripremljeno. Razgovor je doista i bio takav.

- Je li vam rekao kako nam je naredio da odemo?

- Mislim da mu se ne sviđa gospodin Trapper.

- To je vrlo blago rečeno, rekla bih. Ne sviđa mu se nitko od nas.

157

- Vi mu se sviđate. - Andy se spotaknula te je jedva uspjela spriječiti svoj pad. General je nastavio, ne obraćajući pažnju na njenu zapanjenost, kao ni na kameru. - Lyon se čudno ponaša u posljednje vrijeme. Rijetko ga viđamo tijekom dana. Ustaje i odlazi u zoru, a obično se ne vraća prije večere. Često dolazi još i kasnije. Otkako ste vi došli, mota se po kući poput psića koji čeka na ostatke iz kuhinje.

- Samo nastoji zaštititi vas. Upozorio me da vas ne smijem zamarati ili zabadati nos u vaše osobne stvari.

- Mislim daje to najveći problem s Lyonom. Previše se bavi brigom o mom životu, a svoj zanemaruje. Ako mene pitate, on je u gorem stanju nego ja.

Stigli su do čistine gdje su Tony i Warren stajali uz Gila koji se poput kvočke vrzmao oko svojih mikrofona. Smjestili su stolicu za Andy uz invalidska kolica. Čim su provjerili usklađenost mikrofona i filtrirali zvukove rijeke što su bolje mogli, Jeff je počeo snimati posljednji intervju.

Tony se naslonio na jedno stablo i zaspao, budući da nije morao brinuti o rasvjeti. Warren je žurno zapisivao Andyna pitanja. Trebat će im kasnije za snimanje s druge strane. Gil je prekriženih nogu sjedio na tlu i slušao intervju kroz slušalice na ušima. Les se motao iza Jeffa i slušao lupkajući noktom po zubima. Lyon se naslonio na deblo čempresa, prekriženih ruku i gležnjeva, i namršteno zurio u sve njih.

Andy nije mogla odrediti u kojem je trenutku intervjua izgubila kontrolu. U jednom času je postavljala pitanja o ratu, pridržavajući se neodređenih tema kako je zahtijevao general, a u narednom se smijala priči o francuskom farmeru i njegovoj ženi koji su cijeli vod američkih vojnika sakrili u plastu sijena.

158

Od tog trenutka nadalje, general Michael Ratliff je prepričavao doživljaj za doživljajem. Svoje je pričanje začinio riječima "Ike je rekao" ili "George je odlučio". Tony se trgnuo iz drijemeža i slušao. Uskoro su se svi smijali. Gil uopće nije ni pokušao izbaciti zvuk smijeha. Andy je čak primijetila kako se Lyon smiješi jednoj od slikovitijih priča.

General je bio veseo i živahan, uživajući u svojim sjećanjima. Kad je Andy opazila kako Warren mahnito pokazuje na vrijeme, vješto je zaustavila generala prije nego je krenuo s novom pričom i zaključila intervju.

- O, generale Ratliff, ovo je bilo predivno - rekla je Andy, skinula mikrofona i pružila ga Gilu. Nagnula se nad starca te uklonila i njegov mikrofona, a zatim ga je srdačno zagrlila.

- Malo sam se zanio, bojim se.

- Bili ste neprocjenjivi.

- Što ti se čini, Les? - uzbuđeno je upitao Jeff.

- Bilo je u redu.

- Mislim da nam uopće ne trebaju snimke pitanja - rekao je Jeff.

- To prepuštam tebi - rekao je Les.

- Tata, osjećaš li se dobro? - Lyon je upitao, pojavivši se iza Andynih leđa.

- Godinama se nisam ovako zabavljao. Na neke od ovih doživljaja sam posve zaboravio dok ih nisam počeo prepričavati. Zamisli, sjetio sam se svega toga nakon tolikih godina. - Ponovno se tiho nasmijao, izgubljen u svojim mislima. Zatim su mu se oči zamaglile pa je uhvatio sina za ruke. Podigao je oči prema Lyonu i tiho rekao: - Nije baš sve bilo loše, Lyone. Sad kad o tome razmišljam, nije sve bilo loše.

159

- Trebao bi se vratiti u kuću - rekao je Lyon i pokrenuo motor invalidskih kolica. Hodao je uz njih položivši zaštitničku ruku na krhko rame svoga oca.

- Što misliš, što je time mislio? - Les je upitao Andy dok su slijedili ostale uzbrdo.

- Čime?

- Nemoj mi se praviti blesava, za Boga miloga, Andy. Što je mislio riječima 'Nije sve bilo loše'?

- Vjerojatno baš ono stoje rekao. Prepričavao je smiješne doživljaje. Želio je reći da nisu sva ratna iskustva stravična.

- Bilo je više od toga, i ti to znaš - bijesno je prosiktao.

- Jedino znam da ti nisi zadovoljan dok ne poteče krv. Pa, ja jesam. Mislim da su intervjui sjajni. Ako si tražio nekakvu duboku, mračnu tajnu kojom bi bacio sjenu na starčev ugled, onda mi je žao. Morat ćeš proći bez toga, barem ovaj put.

Ubrzala je korak i udaljila se od njega te je na terasu stigla istodobno kad i general u svojim kolicima. Lyon mu je otvorio vrata, ali ga je general zadržao. - Samo trenutak, Lyone. Želim razgovarati s Andy. Možda je neću više vidjeti prije odlaska.

Očima je od Lyona zamolila dopuštenje, a on se nevoljko odmaknuo u stranu. Poražavale su je okrutne crte oko njegovih ustiju. Otići će, a on joj neće oprostiti ono stoje držao njenom dvoličnošću.

Kleknula je kraj Michaela Ratliffa. Uzeo je njenu ruku među svoje i čvrsto je stisnuo. - Znam da ćete ovo držati čeznutljivim sanjarenjem jednog starca, ali imao sam predosjećaj s vama u vezi, čak i prije

nego sam vas onoga dana čuo kako se šuljate pred vratima. Postali ste mi vrlo stvarni one večeri kad je Lyon trabunjao o vašoj

160

upornosti i drskosti. Iako je o vama govorio ljutito i pogrdno, vjerujem daje susret s vama na njega ostavio dubok dojam, Andy. Vjerujem da je sudbina odredila vaš dolazak u naš život.

- Otvoreno vas pitam. Starci nemaju vremena za taktičnost. Volite li moga sina?

Položila je glavu na njegovo koščato koljeno i čvrsto stisnula oči kako bi zaustavila suze što su se tamo nakupile. Klimnula je, a zatim podigla glavu kako bi ga pogledala. - Da, da, volim ga.

Drhtavom rukom ju je pomilovao od tjemena do obraza. - Tome sam se nadao. Za to sam se molio. Bit ćete dobri za njega. Nemojte brinuti zbog sadašnjosti. Mislite na budućnost. Ako je vaša ljubav prema njemu iskrena, stvari će se srediti. Vjerujte mi.

Znala je da nije u pravu, ali nije željela umanjiti njegov optimizam. Ustala je, a potom se sagnula i nježno ga poljubila u obraz. Nisu se pozdravili, već su zamišljeno zurili jedno u drugo dok nije došao Lyon i pomogao ocu pri ulasku u kuću.

Unaprijed je dogovoreno da će članovi ekipe odvesti kombi do nastambe za osoblje, ukrcati opremu, zatim voziti ispred Lesa do motela Haven in the Hills, a on će ih slijediti u automobilu što gaje unajmio u San Antoniju. Andy će poći za njima u svom unajmljenom automobilu čim spakira svoje stvari.

Brzo je pregledala sobu, provjeravajući nije li štogod zaboravila. Nije željela misliti o tome što je značio odlazak. Ako bude o tome razmišljala, umrijet će. Zato će pričekati dok ne ostane sama, a tada se može utopiti u svojoj boli.

161

Znala je da je previše odgađala ovaj odlazak, pa je pošla k vratima svoje sobe i otvorila ih. Lyon je stajao na pragu. Lice mu je bilo bezizražajno. Nikakve ljutnje. Nikakvog pobjedničkog izraza. Nikakve ljubavi. Praznina i pustoš, isto stoje ona osjećala u svojoj nutrini.

- Spremila sam torbe. Upravo sam krenula dolje -žurno je rekla, pomislivši daju je došao izbaciti.

Ništa nije rekao, već ju je gurnuo natraške u sobu i zatvorio vrata za sobom. Učinila je još dva koraka unatrag. - Tvoj otac? Kako mu je?

- Vrlo je umoran. Pozvao sam liječnika da dođe ovamo i pregleda ga. Sad je kod njega.

- Nadam se da mu današnji dan nije bio previše naporan, ali... - Glas joj je zamro. Zašto joj nije ništa padalo na pamet? Nikako nije željela uvećati Lyonov bijes podsjećajući ga kako je on insistirao da se intervju obavi danas poslijepodne.

Koraknuo je prema njoj dok joj se nije približio na samo nekoliko centimetara. Uhvatio ju je za zglavke i okrenuo je tako da se leđima naslonila na vrata. Pritisnuo joj je ruke na vrata u visini ramena.

- Izgleda da ti je otvoren put u veliku televizijsku mrežu, gospođo Malone. Šteta što nisi naišla na veliki skandal kojem si se nadala. Žao mi je što si se toliko trudila, a moraš otići praznih ruku. Evo ti nešto što možeš ponijeti sa sobom.

Očekivala je da će njegova usta biti tvrda i uvredljiva, ali bila su mekana i uvjerljiva. Koristio se najstarijom taktikom u priručniku strategije: Smiri neprijatelja, usadi mu povjerenje, budi ljubazan, a zatim zamahni nožem. Iako je znala što namjerava, nije imala snage za obranu.

Njena su se usta poput cvijeta rastvorila pod njego-

162

vima, a on je to objeručke prihvatio. Polako ju je upijao. Popustio je pritisak na njenim zglavcima pa je svojim dlanovima prekrpio njene. Prsti su im se isprepleli i stegnuli.

Jezikom je istraživao između njenih gipkih, popustljivih usana. Priljubio je svoje bokove uz njene i pritisnuo je o vrata. Našao je zadovoljavajući položaj i ritmički udario o njene bokove dok je jezikom prodirao u njena usta.

To je trebao biti ponižavajući i uvredljivi zagrljaj, ali se u jednom trenutku promijenio. Više se nije s prezirom gurao o nju, već je njenu blizinu tražio iz potrebe. Pomicanje njegovog tijela uz njeno više nije bilo brzo i brutalno, već suzdržano i senzualno. Šapnuo je njeno ime, a njoj se učinilo kao da ga je neka viša sila istrgnula iz njegovoga grla.

Kružila je u vrtlogu emocija, mrzeći ga jer ju je dodirom pretvarao u bezumno stvorenje, a ipak ga je željela, žudjela za njim, voljela ga. Posve ju je zaokupio. Znala je i željela jedino Lyona. Lyon. Lyon. Lyon.

Oslobodio ju je isto onako nenadano kao što ju je maločas zgrabio, odgurnuvši je od sebe kao daje ona nešto odvratno. Disao je poput čovjeka koji je puno trčao. - Sad možeš Lesu ispričati sve pojedinosti o ovome. Siguran sam da čeka na potpuni izvještaj.

Poniženje i očajnička bol izbili su u obliku krajnjeg bijesa. - Ti ... - Nastojala je doći do daha. - Ti zaslijepljena, tvrdoglava budalo. Ti misliš ...

- Lyone! Lyone!

Osjetili su paniku u Gracienom glasu, pa su pojurili u hodnik. Gracie je zadihano trčala uza stube. - Lyone, dr. Baker kaže da brzo dođeš. Tvoj otac ...

9. Poglavlje

Vjetar joj je čupao kosu i sušio suze čim bi se spustile na njene obraze. Vozila je s otvorenim prozorom i molila se da priroda nađe neki način kojim će umrtviti njenu bol. Sa samo nekoliko djelića jasnog sjećanja, Andy je pokušavala shvatiti smućenost i očaj proteklog sata.

Ona i Lyon su pojurili u prizemlje. On je ušao u spavaću sobu svoga oca, a ona je smirivala uplakanu Gracie. Liječnik je izašao iz sobe i žalosno odmahnuo glavom umjesto odgovora na pitanja u njihovim očima. Nakon otprilike pola sata, iz sobe je izašao Lyon, suhih očiju, ali potišten. Nije pogledao prema njoj. Ništa nije vidio dok je tiho razgovarao s liječnikom. Ambulantna kola su stigla ubrzo nakon toga, a Andy je užasnuto promatrala kako pokriveno tijelo generala Michaela Ratliffa ukrcavaju u sterilni prostor. Lyon je svojim kolima pošao za njima niz zavojiti prilaz.

163

164

Andy je iza sebe ostavila žalosnu Gracie, ali ona je već počela obavljati stotine poslova što će se morati obaviti. Ona će Lyonu pružiti podršku i ljubav. To je dobro.

Stigla je u motel kad je nebo postalo tamne plavo-ljubičaste boje. Pretpostavila je da su Les i ostali otišli na večeru. Prijavila se na recepciji i otišla u sobu što su je za nju rezervirali. Bila je žalosno slična onoj prethodnoj u kojoj je boravila.

Zaključala je vrata, isključila telefon i sklupčala se u krevetu. Sljedećih osam sati se pretvarala da spava.

- General Ratliff, posljednji živi general s pet zvjezdica iz Drugog svjetskog rata, povučeno je živio na svom rancu blizu Kerrvillea, u Teksasu, od svog ranog odlaska u mirovinu 1946. godine. General je mirno umro u svojem domu, nakon duge bolesti. Posljednji ispraćaj obaviti će se sutra na rancu, u krugu obitelji.

Andy je gledala voditelja jutarnjeg programa vijesti koji je mirno čitao komentar. Pitala se kad je Lyon službeno obavijestio medije o smrti svoga oca.

- Saznavši o smrti generala Ratliffa, Predsjednik je dao sljedeću izjavu.

Andy je slušala Predsjednika Sjedinjenih Država kako veliča umirovljenog generala, ali osoba o čijim je junaštvima i odlikovanjima on govorio nije imala nikakve veze sa starim gospodinom kojeg je ona poznavala. Jučer je s njim razgovarala o njegovom sinu i o svojoj ljubavi prema njemu. Uzeo je njenu ruku i čvrsto je držao svojim krhkim šakama, a pogledom joj je govorio da svim srcem podržava njenu ljubav prema Lyonu.

- Otvori mi vrata. - Andy je poskočila kad je Les počeo lupati na vrata.

165

- Samo ... trenutak.

Nije imalo nikakvog smisla odgađati ono što se mora dogoditi. Našla je svoju kućnu haljinu u dnu kreveta i navukla je, poželjevši da se radi o oklopu. Pošla je k vratima i otvorila ih.

- Kad si saznala? - pitao je bez ikakvog uvoda.

- Sinoć. - Laganje je ne bi spasilo. - Umro je baš kad sam odlazila.

-1 nisi držala potrebnim javiti meni? - zagrmio je Les.

- Kakve koristi od toga?

- Kakve koristi? Prokletstvo, volio bih te dobro prodr-mati, možda bi došla k pameti.

Ignorirala je njegovu srdžbu. Zaputila se do naslonjača i sjela, sklupčavši se tako da je na uzdignuta koljena položila čelo. Mislila je na to kako ju je general Ratliff posljednji put pogledao. Znao je da će uskoro umrijeti. Pogledom se tiho oprostio od nje.

- Andy, što se, dovraga, događa s tobom?

Kad je Lesovo oštro i bezosjećajno pitanje prodrlo do njene svijesti, podigla je prema njemu prazne oči. Nakon nekoliko sekundi, pogled

joj se razbistrio pa ga je jasno vidjela. - Les, umro je čovjek kojem sam se divila. Kako uopće možeš pitati što se događa sa mnom?

Okrenuo je pogled prema zastrtom prozoru kroz koji nije dopirala sunčeva svjetlost. - Znam da si mu se divila, ali on je ipak vijest dana, a mi smo izvjestitelji. Nisi vidjela da onaj voditelj maločas plače, jesi li? Andy, je li ti palo na pamet da sjedimo na zlatnom rudniku?

Odmahnula je glavom. Les je prišao prozoru i žustro razgrnuo zavjese. Svjetlost sunca ju je pogodila izravno u lice. Rukom je zaklonila oči. - Što ti... zlatni rudnik?

- Misli, Andrea, za Boga miloga! Imamo jedine inter-

166

vjue što ih je general Ratliff dao otkako je postao pustinjač. Sad je umro, a mi imamo sate i sate vrpce s njim. Znaš li što bi to moglo značiti?

Spustila je koljena, ustala, pošla do prozora i zagledala se u prekrasan dan. Za Lyona neće biti prekrasan. Morat će organizirati pogreb.

-Andy?

-Što?

- Slušaš li me?

Prošla je rukom kroz raskuštranu kosu. - Pitao si me znam li što bi mogle značiti naše snimke generala Ratliffa.

Les je opsovao sebi u bradu. - Onda ti moram nacrtati. Možda si iz osobnih razloga zadržala za sebe vijest o generalovoj smrti, i ja ti to vjerojatno nikad neću oprostiti. Ali namjeravam prodati one vrpce televizijskoj mreži, i to po puno većoj cijeni od one o kojoj smo razgovarali. To je naša ulaznica i ja ću je iskoristiti, s tobom ili bez tebe.

- Čekaj, Les. - Podigla je jednu ruku, a drugom je masirala svoju bolnu glavu. Zašto se sada time opterećuje? - Još nisu ni montirane. Nema glazbe ...

- Kojeg vruga se to nas tiče? Neka ih produciraju kako god žele. Žele ih za večerašnje vijesti. Već sam stupio u vezu s jednim producentom. Zamalo se upiškiio u gaće od uzbuđenja. Trebali bismo avionom poslati vrpce u New York, odmah. Vjerojatno moramo

automobilom do San Antonia, zato požuri. - Već je položio ruku na kvaku vratiju.

- Les, molim te, uspori i pusti me misliti. - Vratila se do kreveta i sjela. - Nikad nisam pomišljala da će se intervjui emitirati nakon generalove smrti. Nisam ih namjeravala prikazati kao nekrolog.

167

- Znam to. - Znala je po hrapavom tonu Lesovog glasa da brzo gubi strpljenje, ali se trudi zadržati kontrolu nad sobom. - Tako je ispalo, Andy. Znala si da će stari, ovaj, general uskoro umrijeti.

- Uskoro, da, ali ne dok sam ja tamo. - Pokrila je lice rukama. - Nekako mi se čini hladnim i proračunatim sada objaviti intervjue. Kao da nemamo poštovanja.

- Ne vjerujem vlastitim ušima - viknuo je Les i lupio se po bedrima. - Što se dogodilo s tobom?

Lyon. Lyon. Lyon joj se dogodio. I general Michael Ratliff joj se dogodio. Priča radi koje je došla izgubila je važnost u usporedbi s muškarcima koje je upoznala. No, što bi u intervjuiima moglo naškoditi generalovom ugledu? Ništa. Pazila je da tako bude. Dakle, ako u ovome udovolji Lesu, možda će je neko vrijeme ostaviti na miru.

- Dobro - umorno je rekla. - Učini ono što moraš. Ali ja ću kasnije doći u San Antonio. Želim malo ostati ovdje.

-1 moraš ostati. Želim da snimiš izvješće ispred ulaza u ranč. Ovdje imamo cijelu ekipu. Do podna će sve biti preplavljeno izvjestiteljima, a mi možemo sve njih preduhitriti. Dok ja budem nosio vrpce u San Antonio i ukrcao ih u avion, ti i momci se možete vratiti onamo ...

- Ne. Ne dolazi u obzir - odlučno je rekla presijecajući zrak rukama. - Pristajem na prodaju vrpce jer želim da američka javnost vidi kakav je general bio u posljednjim danima svoga života. Ali neću biti hijena na pogrebu.

- Andy, za Boga ...

- Neću, Les. Ne želim više raspravljati o tome.

- Želio bih da si spavala s tim kaubojem i izbacila ga iz svojih misli. Možda bi se tada ponašala kao Andy Malone koju poznajem tolike godine. Uvjeravam te da ima istu opremu kao i svi mi ostali.

168

169

- Otišao si predaleko, Les. - Uspravila se do svoje pune visine, a šake je čvrsto stisnula uz tijelo. Zlatne oči su sjale kao u lavice koja se suprotstavlja potencijalnom grabežljivo! svoje mladunčadi. Primio je poruku jasno i glasno.

- Dobro, dobro. - Opet se zaputio prema vratima. - Poslat ću ekipu radi snimanja video-vrpce. Netko drugi može kasnije snimiti komentar. Jeff je rekao da su kod tebe vrpce s intervjuima. Gdje su?

Vrpce su bile označene i spremljene u crnim plastičnim kutijama. Andy ih je držala u platnenoj torbi. Pružila ju je Lesu, a on je upitao: - Je li unutra i dozvola? Mahnito je tražila po sjećanju vrijeme i mjesto kad je generala Ratliffa zamolila da potpiše dozvolu za prikazivanje intervjua na televiziji. Nije se mogla sjetiti takvog prizora. Čvršće je stegnula ručku platnene torbe, a drugom rukom je prekrila usta. - O, Les - dahnula je.

-Što je bilo?

- Ob . . . obrazac za dozvolu. Nikad nisam zatražila potpis Michaela Ratliffa.

Ustuknula je pred ubojitim sjajem Lesovih plavih očiju. - Ne znaš što govoriš, Andy. Pokušaj se sjetiti. Nikad u svojoj karijeri nisi obavila intervju, a da prije toga nisi osigurala dozvolu za emitiranje. Dakle, prokletstvo, gdje je? - Kad je stigao do zadnje riječi, već je urlao.

- Nemam ga - viknula je i ona. - Sjećam se da sam žurila kad smo počeli snimati, kako se general ne bi umorio. Gil je imao poteškoća s jednim kabelom, sjećaš se? Morali smo odgađati. Sjećam se kako sam pomislila da ću se za to pobrinuti kasnije. Ali nisam.

Tresnuo je šakom o dlan, a ona je čula kako izgovara riječi što ih nikad ranije od njega nije čula, a vjerovala je da su joj poznate sve njegove psovke. Okomio se na nju. - Ne lažeš mi valjda, je li? Nije li to nekakva smicalica...

- Nije. Kunem se, Les. Ni u jednom trenutku ga nisam zamolila da mi potpiše dozvolu.

- To bi baš bilo slično Lyonu da nas tuži za sve što imamo ako emitiramo intervju bez dozvole. Čak ako on ne zna kako nas ima u šaci, televizijska mreža zna, a oni ne bi preuzeli takav rizik. Jednostavno moraš otići tamo i nagovoriti ga neka ti potpiše dozvolu.

-Ne.

- Kako to misliš, ne?
- Tako, kako sam rekla, ne. Sigurno ne prije pogreba.
- To je sutra - viknuo je Les.
- Tako je. Neću poći na ranč do tada. Lyon me možda uopće ne bi pustio unutra.

Les je pogledao torbu što ju je držala u ruci. Gnječio je usnu i lomio prste. - Zaboravi planove o uzimanju vrpce silom, ili o krivotvorenju dozvole. Sama bih nazvala televizijsku mrežu i rekla im što pokušavaš izvesti.

- To mi uopće nije palo na pamet - rekao je i žalosno se osmjehnuo.
- O, da, jest - rekla je, bez smiješka. - Nazovi svoju vezu i reci mu da će intervju dobiti tek nakon pogreba. Zatim me ostavi na miru do kraja dana.

Zastao je na njenim vratima i podbočio se, uporno se zagledavši u nju. Odmahnuo je glavom od čuđenja. - Promijenila si se, Andy. Ne razumijem što ti se dogodilo.

- Tako je, Les. Ne možeš razumjeti.

Ostatak dana provela je ležeći u krevetu s hladnim

170

oblogom na očima. Zaključala je video vrpce u svoj kovčeg, a ključ je sakrila. Isto tako, zaključala je vrata svoje sobe i stavila lanac. Sama je sebe uvjerala kako ima povjerenja u Lesa, ali djela su govorila glasnije od riječi.

Budući da je prethodne noći malo spavala, tijekom dana je povremeno zadrijemala. Dok je lebdjela između sna i jave, prizori što su se odvijali u njenom umu nalazili su se negdje između snova i maštanja. Ona i Lyon imali su glavne uloge u svima.

Predvečerje u vijestima gledala izvješća o smrti generala Ratliffa. Kao što je Les predvidio, pred ulazom na ranč nalazila se gomila izvijestitelja i fotoreportera. Policija je čuvala ulaz i držala rulju podalje. Samo su mještanima ili veteranima, koji su služili pod generalovim zapovjedništvom tijekom rata, odobravali ulaz na ranč. Većina je donosila cvijeće.

Stegnulo joj se srce kad je vidjela kako Lyon izlazi i daje kratku izjavu za tisak. Vidjelo se kako se tiho i ljubazno obraća ljudima koji su došli odati posljednju počast njegovom ocu.

Andy ga još nikad nije vidjela tako odjevenog, u tamnom odijelu i bijeloj košulji. Impresionirao je svojim držanjem, samokontrolom i snagom što je izvirala iz njega. Grlo ju je boljelo od emocija. Dobro se držao pred javnošću, ali što je osjećao u sebi? Je li se Jerri vratila kući kako bi mu pružila podršku u ovom teškom trenutku, pitala se Andy. Odmah je požalila svoju ljubomoru, iako ju je i dalje progonila slika druge žene kako tješi Lyona.

Idućeg jutra, u vijestima nije bilo puno podataka o pogrebu, osim da će Predsjednik helikopterom stići iz Zračne baze Lackland kako bi prisustvovao pogrebnoj

171

ceremoniji u deset sati. General će biti pokopan na rancu.

Andy je odjenula smeđu haljinu i odgovarajuće sandale s visokim petama. Stegnula je kosu u urednu punđu i stavila sićušne zlatne naušnice.

Do podneva je sve spakirala i ukrcala u unajmljeni automobil, naumivši zauvijek otići iz Kerrvillea čim se vrati s potpisanom dozvolom i predaje Lesu. Nakon što su snimili pogreb, članovi ekipe su otišli u San Antonio u nadi da će uhvatiti kasni poslijepodnevni let za Nash-ville. Iako niti jedan nije o tome govorio, Andy je znala daje i na njih djelovala generalova smrt.

U petnaest sati Les je došao u njezinu sobu kako bje ispratio. Zahtijevao je da pođe ranije. Nije htjela.

- Kad ćeš se vratiti? - upitao je.

- Kad dobijem potpis - rekla je. Od iznerviranosti, na glavi mu je stršila crvena kosa. Kako bi mu pojasnila svoje riječi, Andy je dodala:
- Ne znam što ću naći kad stignem onamo. Možda je policija još uvijek tamo. Ne znam hoću li se uopće uspjeti približiti kući. Vratit ću se čim budem mogla.

Nastavio ju je probadati pogledom dok je odlazila s parkirališta. Dlanovi su joj bili posve vlažni i ruke su joj klizile po upravljaču. Lesu je rekla istinu, jer doista nije znala na što će naići kad stigne na ranč, ali je gotovo željela da joj ne dopuste pristup. Bojala se susreta s Lyonom oči u oči, puno više nego suočavanja s policijskom barikadom.

Nije bilo nikakve barikade, već samo onaj isti stražar koji je bio na ulazu onoga dana kad je stigla. Stotine kitica cvijeća venulo je na

ljetnom suncu. Zaustavila je maleni automobil kraj stražarske kućice i spustila staklo na prozoru.

172

- Dobar dan - rekla je.

-1 vama - rekao je čovjek. Oči su mu bile crvene, a Andyno se srce steglo od sućuti.

- Ja sam gospođa Malone. Bila sam s ...

- Da, gospođo. Znam tko ste.

- Pitala sam se hoću li moći ući na nekoliko minuta. Skinuo je šešir i počeo se po glavi - Ne znam.

Gospodin Ratliff je rekao da nitko ne smije ući.

- Hoćete li biti tako ljubazni i nazvati kuću? Recite mu kako je jako važno da ga samo na trenutak vidim.

- Valjda to mogu učiniti.

Polako se vratio u stražarsku kućicu, a Andy je vidjela kako je podigao slušalicu i s nekim razgovarao.

Kad je ponovno izašao, posegnuo je za polugom što je otvarala vrata. - Nisam razgovarao s gospodinom Ratliffom, ali Gracie je rekla da smijete ući.

- Puno vam hvala. - Ubacila je mjenjač u brzinu i krenula. Kuća i pomoćne zgrade su djelovale napušteno. Nije bilo na vidiku radnika koji su se obično motali onuda i obavljali različite poslove. Čak je i stoka, koja je pasla na padinama brežuljaka, djelovala neobično mirno.

Prije nego je uspjela pozvoniti na ulaznim vratima, Gracie ih je širom otvorila i bacila se na Andy. - Bog vas blagoslovio što ste baš sada došli, Andy. Ne znam što bih s njim učinila. Nalazi se u svom uredu, a mislim da se opija. Tako se dobro držao. A zatim, čim su svi otišli, kao da je poludio. Ne želi jesti i praktički je u mene bacio pladanj kad sam mu odnijela hranu. Da nije tako velik, dobro bih ga izmlatila zbog odvratnog ponašanja. Ući ćete i razgovarati s njim, zar ne?

Andy je sa strepnjom pogledala prema vratima Lyonovog ureda. - Ne vjerujem da ću poboljšati njegovo

173

stanje, Gracie. Ja sam posljednja osoba koju bi želio vidjeti.

- Ja o tome imam svoje mišljenje. Mislim daje upravo vaš odlazak razlog ovakvom njegovom ponašanju.

Andy se začuđeno okrenula prema njoj. - Upravo je izgubio oca.

- Stoje svakoga dana očekivao, već godinu dana. Teško mu je zbog toga, nema sumnje, ali nije prirodno da se muškarac tako ponaša. Bolestan je u srcu, a tome nije razlog samo generalova smrt. - Donja usna joj je zadrhtala, a Andy je ispružila ruke i zagrlila je.

- Žao mi je, Gracie. Znam koliko ste ga voljeli.

- Jesam. I nedostajat će mi. No, drago mi je što više ne pati. A sada, molim vas, pođite unutra i pobrinite se za Lyona. On mi zadaje više boli i brige.

Andy je odložila torbicu i zaboravljeni obrazac za dozvolu emitiranja na stol u hodniku. - Rekli ste da pije i ne želi jesti?

- Nije pojeo ni zalogaja od ... čak se i ne sjećam od kada.

- Dakle, najprije ono najvažnije. Donesite mi pladanj što ste ga pripremili za njega.

Za samo nekoliko minuta, Gracie se vratila s pladnjem na koji je složila hladnu piletinu, salatu od krumpira, francusku salatu, te kruh i maslac. Andy ga je uzela iz njenih ruku i ponijela do vratiju. - Otvorite ih, molim vas. - Gracie ju je poslušala, a potom je brzo koraknula unatrag, kao daje iz sobe očekivala napad.

Andy je ušla u zamračenu prostoriju, a Gracie je tiho za njom zatvorila vrata. Preko širokih prozora bili su navučeni zastori tako da u sobu uopće nije dopirala dnevna svjetlost. Kožnati namještaj, veliki pisaći stol od

174

hrastovine i pretrpane police s knjigama, još su više uvećavali deprimirajući ugođaj u sobi. To, kao i smrad viskija što je dopirao iz otvorene boce na stolu. Kraj boce je počivala Lvonova raskuštrana glava, oslonjena na savijenu ruku.

Uopće nije pokušavala prigušiti svoje korake, već mu se žustro približavala. Kad je prešla sag, njene potpetice su počele lupati po podu, a on se pomaknuo i podigao glavu.

Vidjela je kako se na njegovim usnama oblikuje bijesni uzvik. Također je vidjela kako je nestao prije no što ga je uspio izgovoriti. Zapanjenost mu je oduzela riječ. Na trenutak je blijedo zurio u nju, a

zatim mu se zamagljeni pogled razbistrio, pa je zarežao: - Što ti radiš ovdje?

Njen prvi poriv bio je ispustiti pladanj i poletjeti k njemu te mu prenijeti svoju sućut proizašlu iz ljubavi. No, osjećala je da bi njemu bila mrska takva sentimentalnost. Morat će biti gruba i oštro se suočiti s njim. - Čini mi se daje to očito. Donijela sam ti nešto za jelo.

- Ne želim ništa. A posebno ne želim tebe, i zato idi. Sada.

- Možda možeš terorizirati svoju domaćicu, ali mene ne možeš uplašiti. Nisam tako plašljiva. Prema tome, ponašaj se poput kulturne odrasle osobe i pojedi ovu hranu. Gracie se razboljela od brige za tebe. Meni osobno je svejedno hoćeš li se zavući ovamo i opijati se do besvijesti, ali njoj nije. A do nje mije stalo. Kamo ću ti ovo staviti?

- Ne čekajući na odgovor, bučno je spustila pladanj na pisaći stol.

- Nisam te jutros vidio s ostalim krvopijama. Jesi li zaspala?

- Vrijeđaj me ako ti to pomaže, gospodine Ratliffe.

175

Odlično znaš vrijeđati. Isto tako, dobro ti ide nepristojnost, tvrdoglavost i šovinizam. Međutim, nisam znala da si sklon kukavičluku.

Skočio je sa stolice, ali je bio nesiguran na nogama, pa se morao poduprijeti o stol. - Kukavičluku?

- Da. Ti si kukavica. Izgleda da misliš kako imaš monopol na jad i bijedu. Kako si izabran da neopravdano patiš. Nemaš ti pojma o patnji, gospodine Ratliff. Razgovarala sam s čovjekom bez šaka i stopala. Znaš li čime se bavi? Trči maraton.

- Intervjuirala sam ženu koja je nakon preboljele dječje paralize ostala paralizirana od vrata nadalje. Njeno je stanje tako loše da živi zahvaljujući aparatima koji dišu umjesto nje. Smiješila se tijekom cijelog intervjuja jer se ponosila svojim umjetničkim djelima. Umjetničkim djelima? Da! Zubima drži kist i slika.

- Čekaj malo! Tko te je imenovao mojom savješću? -Ja.

- Pa, uštedi si trud. Nikad nisam tvrdio da nema drugih kojima je daleko teže nego meni. - Ponovno se srušio na stolicu.

- Nisi, ali uživaš u svom mučeništvu zato što te žena napustila. Ljutiš se na cijeli svijet zbog nje. - Poduprla se rukama i nagnula nad stol. - Lyone, opravdano je žaliti za svojim ocem - tiho je rekla. - Ali

nemoj se ovdje zaključati i dopustiti da ti se rane pogoršaju. Previše si dragocjen.

- Dragocjen? - upitao je i gorko se nasmijao. - Jerri nije tako mislila. Bila mi je nevjerna čak i prije nego je otišla.

-BiojeiRobert.

Naglo je podigao glavu i dugo je gledao zakrvavljenim

176

očima. Zatim je povukao ruke niz svoje lice, iskrivivši svoje markantne crte natežući kožu prema dolje, kao u gumene maske. Kad se sve vratilo na svoje mjesto, posegnuo je za bocom pića. Andy je zadržala dah, ali je polako odahnula kad je začepio bocu i vratio je u ladicu stola.

Izgledao je poput dječaka kad je pokajnički rekao: - Dodaj mi piletinu, molim te.

Popustila je napetost u njenim ramenima te je gurnula pladanj prema njemu. Nasmijao se. - Za koliko ljudi je ovo?

- Gracie je rekla da već dugo nisi ništa okusio. Mislila je da si ogladnio.

- Hoćeš li sa mnom?

- Samo je jedan tanjur.

- Možemo ga dijeliti.

Gracie je zamalo prevrnula svoju šalicu kave jer je poskočila kad je Andy ušla u kuhinju i donijela prazan pladanj.

- Kako je on? - oprezno je upitala Gracie.

- Sit - nasmijala se Andy. - Ja sam malo pojela, ali je on počistio sve, do zadnje mrvice. Želio bi nešto popiti, ali ne kavu. Vjerujem da ću ga uspjeti nagovoriti neka malo odspava.

- Pripremit ću vrč ledenog čaja.

- Da, to će biti dobro. Gracie - zastala je prije izricanja svoje molbe - željela bih da nešto učinite za mene.

- Bilo što, nakon ovoga što ste učinili za Lyona.

- Nazovite motel Haven in the Hills i ostavite poruku za gospodina Trappera. Ne želim da mu je sami prene-sete, jer će se naljutiti, a vi ne zaslužujete njegov verbalni napad. Poruka glasi da će ono što očekuje dobiti ujutro.

177

- Ujutro će dobiti ono što očekuje.

- Tako je. - Nije joj bilo ni nakraj pameti da sad Lyonu spominje dozvolu. Bio je dobro raspoložen, a oni su komunicirali bolje no ikad. Nije namjeravala učiniti ništa što bi moglo ugroziti ovo novo povjerenje što gaje počeo osjećati prema njoj. - Također bi bilo pametno obavijestiti čovjeka na ulazu neka danas više nikoga ne pušta unutra, bez obzira na okolnosti.

- Dobro - žustro je rekla Gracie.

- Mislim daje to sve. Uz malo sreće, Lyon će uskoro zaspati.

- Hvala vam, Andy. Znala sam da ste vi baš ono što mu treba.

Andy je klimnula glavom, ali više ništa nije rekla, već je odnijela vrč čaja i dvije visoke čaše u ured. Lyon više nije sjedio za pisaćim stolom, već se sklopljenih očiju ispružio na kožnatom kauču. Ruke je prekrizio na pojasu. Bio je u košulji, a prsluk, sako i kravatu odložio je na jednu stolicu.

Andy se tiho šuljala prema njemu. Približila mu se na samo nekoliko centimetara prije no što je otvorio oči. - Mislila sam da si zaspao.

- Samo se odmaram.

- Želiš li malo ledenog čaja? -Da.

- Hoćeš li šećera?

- Dvije žličice. - Ona se stresla. - To vjerojatno znači da ti više voliš nezaslađeni čaj.

- Sjetila sam se onog sirupa što sam ga morala piti kod Gabea. Sigurno stavlja tri ili četiri žličice u svaku čašu.

- Zašto si ga popila?

178

- Morala sam nešto činiti dok sam skupljala hrabrost da ti se obratim.

- Robert te je varao?

Uslijed posve neočekivane promjene teme, na Andy-nom se licu pojavio isti šokirani izraz kakvog je imala kad je, zahvaljujući "prijateljici", saznala da joj je suprug nevjeran. - Da.

Lyon je uzdahnuo i vrškom prsta crtao uzorke po zamagljenoj čaši. - Bio sam u krevetu s mnogim ženama. Mislim daje to većinom bilo na obostrano zadovoljstvo. Ali, niti jednom dok sam bio u braku. Zahtijevao sam posvemašnju vjernost, od oboje. Mislim da bi brak morao biti takav.

- To si vjerojatno naučio od svoga oca. Gracie mi je rekla da se uopće nije zanimao za druge žene, čak ni nakon smrti tvoje majke.

- Volio ju je sve dok ... sve do svoje smrti.

To je otvorilo brane, a on je počeo govoriti o svojim roditeljima, posebno o svom ocu kojeg je volio i poštovao. - Nije bilo lako biti sinom živuće legende. Ponekad mi je to smetalo. Svi su od mene više očekivali jer sam bio sin svoga oca. Progonstvo što gaje sam sebi nametnuo, imalo je velik utjecaj na moje djetinjstvo i mladost. Na primjer, nikad nismo putovali kao obitelj, nikad nismo odlazili na odmore. Kad sam poodrastao, dopuštao mi je putovanja s prijateljima i njihovim obiteljima.

Pričao je o pogrebu, o lijesu prekrivenom zastavom, o Predsjedniku i njegovoj ljubaznosti.

- Podržavaš li njegovu politiku? - upitala je.

- Ni najmanje, ali je vrlo drag čovjek. - Nasmijali su se, a on je pitao o prethodniku sadašnjeg predsjednika, kojega je Andy intervjuirala.

179

Počela mu je pričati kako je uopće došlo do intervjua, ali je već nakon nekoliko rečenica opazila da su mu se oči sklopile, a glava se nagnula u stranu na naslon kauča. Uzela mu je čašu iz ruke i, zajedno sa svojom, odložila je na niski stolić za kavu. Pričekala je nekoliko minuta dok nije počeo disati duboko i ujednačeno, a onda se udobno smjestila na jednom kraju kauča i pažljivo ga povukla dolje tako daje njegovu glavu položila na svoja prsa.

U snu se posve prirodno ispružio uz nju. Brojila je njegove izdisaje koji su vlažili njenu kožu. Prste je provlačila kroz njegovu gustu tamnu kosu, a uvojci su je podsjećali na svilen ticala. S ljubavlju ga je milovala po licu. Gladila gaje rukom po širokim leđima.

U jednom trenutku je udobnije namjestio glavu na njenim psima. Riječ što ju je prošaptao mogla je biti njeno ime, ali je to mogla biti i njena čeznutljiva mašta. Čvrsto ga je držala, šapćući riječi od milja i govoreći mu o svojoj ljubavi, onako kako se nikad ne bi usudila govoriti daje budan. Zatim je i ona usnula.

Kad se probudila, on joj je ljubio dojke kroz tkaninu haljine. Rukom ju je milovao po trbuhu dok nije stigao do mjesta koje ju je činilo ženom.

- Lyone? - šapnula je.

- Andy, molim te - stenjao je - želim voditi ljubav.

10. Poglavlje

sfti

Potrebna si mi. Bilo to dobro ili loše, ima li smisla ili nema, potrebna si mi, Andy. Zakopala mu je prste u kosu. Nije pružala nikakav otpor dok joj je raskopčavao haljinu, kao ni kad je otkopčao njen prsluk. Zagnjurio je lice u baršunastu udubinu između njenih bujnih dojki. Bio je poput djeteta koje traži sigurnost dok je mahnitim poljupcima prekrivao njenu kožu.

Muškarac koji je obično bio vješt i vladao situacijom, postao je nespretnan i nesposoban dok je tražio rub njene haljine. Pomagala mu je pri uklanjanju svojeg donjeg rublja. Borio se s patentnim zatvaračem na svojim hlačama, a od žurbe su mu pokreti postali nagli i očajnički.

Prišao joj je bez uvoda, ali gaje njeno tijelo spremno dočekalo. Čvrsto gaje posve obujmila, primajući u sebe njegovu bol, i tugu, i jad. Sa svakim pokretom izbacivao

181

182

je iz sebe gorčinu i beznađe. Ona je sve prihvaćala. Ako mu njeno tijelo može pružiti utjehu, onda je željela biti lijek za njegove duhovne boli. To nije imalo nikakve veze sa seksom, ali je izviralo iz ljubavi. Kad je bilo gotovo, bila je zahvalna za priliku da ga voli bezuvjetno, dajući sve, ne dobivajući ništa.

Bez riječi i pokreta, čvrsto gaje držala dok se odmarao, a njegova glava je bila voljeni teret na njenom ramenu. Osluškiivala je svaki njegov dah, uživajući u zvuku. Njena su prsa upijala otkucaje njegovog srca, a ona se zanosila ujednačenim ritmom.

Podigao je glavu. Kad je ugledao suze što su se kotrljale iz uglova zlatnih očiju u njenu kosu, ispunilo gaje kajanje. - Bože, Andy, žao mi je. Žao mi je - rekao je odmahujući glavom. Odmaknuo se, a nju su dirnuli njegovi nezgrapni pokušaji sređivanja njene odjeće. Privukao joj je glavu na svoja prsa i milovao je po kosi.

- Ne znam što mi se dogodilo. Čak te nisam ni poljubio prije . . . Kakav sam ja gad. Rasplakao sam te. Bože, kako se moraš sad osjećati. Kao da sam te silovao. Isuse, tako mi je žao - zastale su mu riječi u grlu.

Podigla je glavu i obuhvatila mu lice rukama. - Prestani. Odmah. Plačem od sreće jer sam ti bila potrebna.

- Bila si. Potrebna si mi. Nisam mogao ni zamisliti da će mi nakon posljednja dva dana baš ovo biti potrebno, da ću upravo to željeti.

Nježno se nasmiješila dok mu je gladila crne obrve. - Bio si opsjednut razmišljanjem o smrti. Trebala ti je potvrda da si još uvijek živ. Ovime smo slavili život.

Oči su mu bile poput užarenog ugljevlja, sive po rubovima, ali je u njihovim središtima tinjala vatra. - Je li moguće da sam se, unatoč svemu što se među nama

183

dogodilo, neprijateljstvu, bijesu, nepovjerenju, ipak zaljubio u tebe, Andy Malone?

- Ne znam. Je li moguće? Nadam se. Jer ja tebe jako volim, Lyone.

- Andy. - S ushićenjem je izgovorio njeno ime, a palčevima joj je milovao usne. Zatim se tiho nasmijao. - Andy. Nije mi bilo ni na kraj pameti da ću se zaljubiti u nekoga tko se zove Andy. A još manje da ću misliti kako ću umrijeti ne budem li poljubio nositeljicu takvog muškog imena.

Otvorenim ustima je prekrio njena. Nježnom sporošću poljupca nadoknadio joj je brzinu i sve što je maločas nalikovalo nasilju.

Kušao je njene usne vrškom jezika, polako prelazeći preko njih. Ljubio joj je kuteve ustiju dok nisu podrhtavala od potrebe da mu se otvore. Pojačao je pritisak i posvetio se njihovoj nutrini. Radoznalim jezikom pretraživao je njeno nepce, zube, unutrašnju stranu usana. Trljao ga je o njen jezik i mamio ga k sebi. Od slatkog pritiska osjetila je slabost u cijelom tijelu.

Kad joj se smilovao i polako se odmaknuo, oboje su duboko udisali suštinu onog drugog. Nastavio ju je milovati grickajući joj vrat, a krajnji cilj njegovog putovanja bilo je njeno uho.

- Kad si naučio tako ljubiti? - upitala je tiho zastenjavši kad je zubima zahvatio njenu usnu resicu.

- Baš sada. Ljubljenje mi se dosad nije činilo tako važnim.

-A sad je važno?

- Jako.

- Zašto?

- Kako bi ti znala koliko te volim.

Opet ju je poljubio. Ovoga puta su njegova usta mirovala, zarobivši njena, a jezikom je zašao duboko i tamo ga zadržao. Čvrsto ju je objmio rukama, a ona je osjetila buđenje u njegovim preponama i trenutačnu reakciju u vlastitom tijelu.

- Možeš li mi oprostiti moju prijašnju sebičnost i poći sa mnom gore?

Klimnula je glavom pa su ustali s kauča. Tiho su pokupili odbačenu odjeću, poravnali su ono što su imali na sebi i izašli iz ureda.

Bila je noć i sunce je vjerojatno davno zašlo jer je sve bilo mračno. Zastali su i oslušnuli, ali nisu čuli nikakve zvukove iz kuhinje, kao ni iz Graciene sobe.

- Jesi li gladna? - pristojno je upitao, a Andy se široko nasmiješila.

- Što bi učinio kad bih rekla da jesam? - zadirivala gaje.

- Progutao bih ljutnju i nastojao suzdržati plač. Uzela ga je za ruku i povelala na kat. Pomislila je da će poći u njegovu sobu, ali se on zaustavio pred vratima sobe u kojoj je ona boravila.

- Pođimo ovamo.

- Zašto?

- Vidjet ćeš.

Ušli su u sobu obasjanu mjesečinom. Nije im se činilo potrebnim paliti svjetla jer je soba bila okupana srebrom.

- Ne miči se - rekao je kad se počeo svlačiti. Poslušno je sjedila na rubu kreveta kamo ju je smjestio

i s ushićenjem promatrala kako je skinuo košulju, hlače, a zatim i donje rublje. Bio je predivan primjerak muške životinje, pa je ona osjećala ponos i poželjela ga pokazati cijelom svijetu, ali je istodobno osjetila žestoku ljubo-

moru prema svakoj ženi koja gaje ikad ovakvoga vidjela.

- Dođi ovamo - rekao je ispruživši ruku.

Ustala je i pošla k njemu. Stao je iza nje, položio joj ruke na struk i poveo je prema psihi što je stajala u kutu blizu prozora. Tom se komadu namještaja divila otkako je prvi put ušla u sobu. Psiha je bila visoka oko dva metra. Zrcalo se nalazilo u bogato izrezbarenom okviru od pali-sandrovine. Okvir je bio čvrst, ali je djelovao nježno.

Psiha je sigurno imala više od sto godina, ali je zrcalo obnovljeno pa se jasno vidio njihov odraz kad ju je Lyon postavio ispred njega.

Stajao je iza nje i ispružio ruke preko njenih ramena kako bi raskopčao haljinu što-ju je prije kratkog vremena onako nasumce zakopčavao. Pod njegovim vještim prstima, dugmad je, jedno po jedno, popuštala. Vrlo polako je otvorio kopču njenog pojasa. Uhvatio je rukama krajeve njene haljine i pomaknuo ih prema gore. Prstima je okrznuo njene dojke, a ona je zadrhtala. Osjetila je slabost u nogama, pa se oslonila na njega, ali nije zatvorila oči.

Svježi večernji zrak obavio je njenu kožu kad joj je povukao haljinu s ramena. Pod njegovim vodstvom, haljina se nježno i polako spuštala niz njene ruke. Uz lagani dodir njegovih ruku, kliznula je preko njenih bokova i spustila se na pod. Sagnuo se i pomogao joj da korakne iz nje.

- Ne bi se trebala više gužvati - rekao je uz skrušeni smiješak dok se uspravljao. Zatim je osjetila kako se ukočio, čula je kako je naglo udahnuo kad se zagledao u njen odraz u zrcalu.

- Nije me briga ako se zgužva - uzdahnula je, svladana trenutkom i mrežom senzualnosti što ju je polako pleo oko nje, pretvarajući je u zarobljenicu.

186

Njegove su se ruke nježno borile s ukosnicama što su joj držale kosu, dok je nije posve oslobodio. Grabio ju je šakama i prinosio svom licu. Opijao gaje njen miris pa je zagnjurio lice u zlatne pramenove. Podigao je tešku kosu s njenog vrata i poljubio joj zatiljak, milujući ga jezikom.

Kad je podigao glavu i pustio da joj kosa slobodno padne na ramena, njihovi su se pogledi sreli u zrcalu te su se nasmiješili jedno drugome.

Ruke su mu s ramena kliznule do njenih dojki. Njen je prsluk bio na brzinu zakopčan kad je Lyon ranije šepRTLjao oko njene odjeće, a sad su njene dojke napinjale paucinastu tkaninu. Nježno, tako nježno daje sličilo tek nagovještaju milovanja, prešao je palčevima preko njihovih vrhova. Da nije gledala, možda bi pomislila kako je lagani dodir posljedica njene mašte ili hiroviti pokret blagog povjetarca.

Ali njihov je odgovor bio stvaran. Približio je usne njenom uhu i zadovoljno šapnuo: - Rekao sam ti onoga dana u tvojoj motelskoj

sobi da se ovoga vrlo lako riješiti. - Oslobodio je prednju kopču njenog prsluka i spustio joj naramenice niz ruke. I taj je dio odjeće završio na podu.

- Prekrasno - promrmljao je.

U zrcalu je gledala kako joj njegove ruke pokrivaju dojke. Njeno se tkivo napinjalo između njegovih prstiju, a on ju je nježno stiskao, pazeći da je ne povrijedi. Mjesečina je naglašavala tamna središta što su najviše privlačila pozornost njegovih prstiju. Polako i uzbudljivo, kružio je oko njih, dok nije osjetila bol od čežnje za dodirrom. Kad je to konačno učinio, kad su njegovi prsti dotaknuli nabrekle pupoljke, osjetila je to duboko u svojoj utrobi i u zanosu uzviknula njegovo ime.

187

- Ne znam koliko dugo mogu ovo izdržati - promuklo je rekao. - To je maštarija koju sam želio proživjeti. Bože, kako si lijepa.

Kliznuo je rukama niz njeno tijelo, preko rebara. Kad je stigao do ruba njenih svilenih gaćica, nagnuo se naprijed i potražio njene usne. Dok su se ljubili, osjetila je njegove ruke na bokovima, a znala je da će s njegovim rukama polako kliznuti dolje i posljednji komad njene odjeće.

Ne prekidajući zagrljaj, koraknula je iz svojih gaćica koje su na tlu oblikovale svijetlu svilenu hrpicu. U dnu svojih leđa osjetila je njegovu čvrstu i nestrpljivu želju, ali se suzdržavao kako bi upijao raskoš njene golotinje. Zajedno su gledali svoj odraz u zrcalu. Položio je šaku na njen trbuh i privukao je uz svoju zahtjevnu muškost. Drugom rukom joj je milovao bedra, zastavši uz njen zlatni trokut, a vršci njegovih prstiju su obećavali.

- Zbunjuješ me, Andy Malone. Izgledaš poput anđela, ali djeluješ poput zavodnice. Zvukovi što se rađaju u dubini tvoga grla kad te ovako milujem ne podsjećaju na nebeski pjev, već na raskalašenu pjesmu. Zlato i bjelokost čine te hladnim, nedodirljivim idolom, a ipak se topiš od mojeg milovanja. Što osjećam prema tebi, štovanje božanstva, ili ljubav?

- Voli me. Sada. Molim te, Lyone, sada. - Okrenula se u njegovim rukama, prema jasnom dokazu njegove uzbuđenosti, te nije ostavila mjesta dvojbi o tome kakav odgovor želi od njega.

Obuhvatio ju je ispod punih bokova i odnio do kreveta. Nježno ju je tamo položio, obećavajući sam sebi da je više nikad neće uzeti onako žurno kao prije. Oboje su tada izgubili.

188

Legao je kraj nje, a kad se ona okrenula prema njemu, zaustavio ju je položivši joj ruku na prsa. - Imamo vremena - šapnuo je spustivši glavu do njene dojke i poljubivši je. Zatim je uzeo nabrekli vršak u usta i mazio ga. Jezikom je masirao njenu bradavicu na način koji je u nje izazvao čeznutljiv jecaj. Usnama je prebirao po njoj, a zatim ju opet smirivao jezikom.

- Molim te, Lyone.

- Više nikad neću biti sebičan. Dopusti mi da te mazim. Njegove su ruke besciljno lutale, a usta nasumce ljubila.

Ipak, dodirivao ju je kao da mu je netko nacrtao kartu svih njenih erogenih zona. Usnama je otkrio osjetljivu kožu s unutrašnje strane njenih nadlaktica, prešao je do njenih dojki, a potom preko trbuha. Okretnim jezikom osvojio je njen pupak. S krajnjom intimnošću mazio ju je bradom, nosom i ustima, a ona se rasplakala od puke sreće što ga voli.

Neprestano ju je dovodio do ruba svijesti, ali bi je svaki put zadržao, ne dozvoljavajući joj da se izgubi bez njega. Tada, kad su oboje već drhtali od žudnje, prekrio je njeno tijelo svojim i ušao u slatki raj.

Blago ju je ljuljao, podigavši njene bokove kako bi ga cijeloga upoznala. Njihova su tijela savršenom preciznošću odgovarala jedno drugome, a ritam njihovih pokreta bio je izvanredno usklađen.

Izgovarajući riječi ljubavi i obožavanja, ponio ju je sa sobom u uzvišena područja.

-... tako je dobro kad ...

-... duboko unutra ...

-...da...

-... bojao sam se da lažeš kad si rekla ...

- Ne, nije bilo nikoga otkako je Robert umro.

189

Les?

Nikad, Lyone. Kunem se.

Ah, Andy, tako je dobro.

I meni, također. I, Lyone, nikad mi nije bilo ovako.

Misliš...?

Da. Nikad prije.

Poljubi me.

- Je li previše vruće? -Nije.

- Previše hladno?

- Baš kako treba. Gdje je sapun? - upitala je.

- Ja idem prvi - rekao je.

- Ne, ja idem.

Nasapunanim rukama trljala je njegova dlakava prsa. Nježni jezik je postao pustolovan. Prsti su joj počivali na njegovom struku.

-Andy?

-Da?

-Što ti je?

- Bojim se.

- Milovati me? Nemoj se bojati. Miluj me, Andy. Nesigurno ga je potražila. Hrabro ga je milovala.

Bezazleno gaje voljela.

- O, Bože, Andy. - Prekrio je njenu ruku svojom. -Slatka, slatka ljubavi, da. Da! - Pritisnuo ju je o mokri zid pločica.

- Sad je na tebi red - rekla je zadihano.

- Propuštam svoj red.

Zadovoljno su ležali na krevetu, isprepletenih ruku i

190

nogu. Lijeno je prelazio prstima duž njenih leđa, a ona je zagnjurila nos u dlake na njegovim prsima.

- Kakvo si mišljenje stekla o mom ocu, Andy?

- Zašto me to sad pitaš?

Osjetila je kako je slegnuo ramenima. - Ne znam. Možda zato jer je uvijek brinuo što će ljudi misliti o njemu, kako će ga prikazati povijest.

- On je bio velik čovjek, Lyone. Što više o njemu čitam, više mu se divim kao vojniku. Ali, mislim da ga se neću po tome sjećati. Uvijek ću misliti na njega kao na ljubaznog starog gospodina koji je volio svoga sina, koji je čeznuo za svojom davno preminulom ženom, koji je poštivao druge ljude, koji je cijenio svoju privatnost. Jesam li u pravu?

- Više nego što misliš. - Oslobodio se njenog stiska kako bi se preselio prema gore dok se leđima nije oslonio na uzglavlje. Ravnodušan prema svojoj golotinji, podigao je jedno koljeno i povukao je gore sa sobom, privukavši je k sebi.

- Les je imao pravo, znaš - tiho je rekao.

Podigla je glavu i pogledala njegovo ozbiljno lice. - U čemu, Lyone?

- Nije željela znati, ali je morala pitati jer joj je on želio ispričati.

- O tome da postoji određeni razlog za pustinjački život moga oca, o tome da postoji tajna iza povlačenja generala Michaela Ratliffa iz vojske i iz društva.

Mirno je ležala, jedva se usuđujući disati.

- Vratio se kući kao junak, znaš, ali se nije tako osjećao. Jesi li ikad čula o borbama duž obala rijeke Aisne?

- Jesam. To je bio sektor tvoga oca, a saveznici su tamo izvojevali veliku pobjedu. Ubijeno je na tisuće neprijateljskih vojnika.

191

- Kao i na tisuće američkih vojnika.

- Nažalost, to je cijena pobjede.

- U očima moga oca, to je bila previsoka cijena.

- Kako to misliš?

Lyon je uzdahnuo i prebacio svoju težinu na drugu stranu. - Teško je pogriješio u procjeni i praktički poslao cijeli puk u klaonicu. To se često događa. Časnici riskiraju živote svojih ljudi kako bi dobili viši čin. Moj otac nije bio takav. Njemu je bio dragocjen život svakog čovjeka pod njegovim zapovjedništvom, od časnika do zadnjeg novaka. Bio je očajan kad je shvatio što se dogodilo. Nikad nije mogao zaboraviti da je njegova greška mnoge ljude stajala života, stvorila toliko udovica i siročadi... - glas mu je utihnuo.

- Ali, Lyone, u usporedbi s njegovim podvizima, jedna greška se može oprostiti.

- Mi tako mislimo, ali on se s tim nije slagao. Zgadilo mu se kad su bitku proglasili jednom od prekretnica u ratu. Dobio je odlikovanje za nju. Svi su je smatrali velikom pobjedom, ali njega je porazila i kao vojnika i kao čovjeka.

- Kad se vratio kući gdje su ga dočekali kao junaka, nije mogao prebroditi sukob u sebi. Nije se osjećao kao junak. Osjećao se kao izdajica.

-To ne može biti!

- Ne kao izdajica svoje zemlje, već ljudi koji su imali povjerenja u njegovu prosudbu i sposobnost vodstva. Nikako nije uspijevaao izgladiti svoj nutarnji sukob pa se povukao iz vojske, došao ovamo i zatvorio vrata svijetu i svemu što gaje podsjećalo na laž u kojoj je živio.

Nekoliko trenutaka su šutjeli, a tada je ona rekla: - Nitko se na njega ne bi nabacio kamenom, Lyone. Bio je cijenjen

192

čovjek, junak, vođa u povijesnom trenutku kad su Americi bili potrebni junaci i vođe. To je bilo bojno polje što se prostiralo kilometrima. Usred cijelog onog kaosa možda mu se učinilo daje pogriješio, a zapravo uopće nije bilo tako.

- Ja to znam, Andy, i ti znaš, ali od vremena kad sam dovoljno odrastao da razumijem razloge njegove osam-ljenosti, bezuspješno sam ga pokušavao uvjeriti u to -tužno je rekao. - Umro je kajući se zbog tog jednog jedinog dana u svom životu, kao da druge nije niti proživio. Uopće nije bilo važno što bi javnost mislila da se o tome pročulo. On je sebi presudio daleko oštrije nego što bi to itko drugi učinio.

- Kako je to tragično za njega. Bio je tako drag čovjek, Lyone. Tako drag čovjek.

-1 on je o tebi imao visoko mišljenje - rekao je bez-brižnijim tonom i provukao joj prste kroz kosu. Zabacila je glavu unatrag i pogledala ga. - Doista?

- Da, rekao mi je da imaš vrlo lijepo tijelo.

- Kakav otac, takav sin.

- Isto tako - nastavio je, ignorirajući njeno bockanje -onog dana kad je umro, rekao mi je da sam prokleta nevjerojatna budala kad sam te pustio od sebe, te sam i zaslužio da te izgubim.

- A ti si na to odgovorio ... ?

- Bolje je ne ponavljati. Dostaje ako se kaže da nisam bio popustljivo raspoložen.

- A sada?

- Sad sam iscrpljen i želim spavati, ali ne mogu podnijeti pomisao na gubljenje vremena u snu dok si ti gola u mom krevetu.

- Hoćeš li se bolje osjećati ako ti kažem da se i meni spava?

Nasmiješio se i poljubio je. Spustio se u ležeći položaj i privukao njena leđa uz svoja prsa, priljubivši cijelo njeno tijelo uza se.

Glasno je pročistila grlo. - Gospodine Ratliff, možda niste svjesni položaja svoje ruke.

- O, da, jesam, ali sam se nadao da vi nećete primijetiti.

- Hoćeš li biti pristojan gospodin i maknuti ruku?

- Ne. Već sam zaspao.

Žmirkala je na jarkoj dnevnoj svjetlosti kad je idućeg jutra namještala naušnice ispred psihe. Njen odraz u zrcalu podsjetio ju je na prethodnu večer kad ju je Lyon poveo u svoju erotsku fantaziju. Ruka joj je lagano zadrhtala, a također joj je bio stran zaneseni izraz vlastitog lica. Nikad prije nije tako izgledala.

Prethodna noć je mogla biti san da nije bilo jasnih podsjetnika na njenom tijelu. Dojke su joj još uvijek bile nadražene od Lyonove oštre brade. Bradavice su joj gorjele od sjećanja na njegove usne i jezik. Među bedrima je osjećala težinu svaki put kad bi se sjetila kako se Lyonovo tijelo spojilo s njenim.

Najviše je uživala jer je mogla voljeti sa spoznajom da joj je ljubav uzvraćena. Svaki put kad su vodili ljubav, osjećala je kako je to puno više od tjelesnog sjedinjavanja, činilo joj se da se spajaju i njihove duše. Njegove seksualne sposobnosti oživjele su njenu ženstvenost, a ona čak nije ni znala što se sve krije u njoj. Međutim, to je bio samo jedan razlog njene ljubavi prema njemu. Voljela je muškarca, njegovu ranjivost kad gaje vidjela obuzetog bolom, njegovu snagu, njegov smisao za šalu. Voljela je čak i njegovu žestoku ćud što ju je upoznala u nekoliko navrata.

Lyon. Voljela je Lyona.

Ubrzo nakon buđenja, on se ispričao kako bi se oboje mogli odjenuti. Donio je kovčeg iz njenog automobila, a potom otišao u svoju sobu.

Dok se odijevala, planirala je kako će ga zamoliti da potpiše dozvolu i upoznati ga s odlukom što ju je donijela malo prije nego stoje zaspala u njegovom zagrljaju. Nije znala što im nosi budućnost. O tome nisu razgovarali. Prošle noći živjeli su samo za sadašnjost. No, bez obzira što će se među njima dogoditi, a ona više nije mogla

zamisliti budućnost bez njega, znala je da se njezin život mora promijeniti. Ne može više nastaviti kao dosad. Sve dok nije donijela odluku, nije znala koliko se osjećala pritisnutom i ograničenom. Sad se osjeća slobodnom, bez okova.

Čula je njegove korake na stubama, a njihovu užurbanost je pripisala istom nagonu od kojeg je njeno srce brže kucalo kad je znala daje on u blizini. Još se jednom na brzinu odmjerila u zrcalu, a potom se zavrtjela na peti kako bi ga pozdravila kad uđe.

- Napokon! Moj se ljubavnik vraća ... - Riječi su joj zamrle u grlu kad je ugledala ubojiti izraz njegovog lica. Oči su mu sijevale od bijesa. Ustaje stegnuo u ogorčenu crtu.

- Ti lažljiva, smutljiva ...

- Lyone - viknula je prekinuvši njegove pogrdne riječi. - Što se dogodilo?

- Reći ću ti što se dogodilo. Mala drolja po imenu Andy Malone me je ponovno nasamarila.

- Nasamarila ...

- Poštedi me predstave, molim te - vikao je. - Sad znam radi čega si došla ovamo.

195

- Lyone - rekla je i nemoćno se srušila na krevet, zapanjeno se zagledavši u njega. - Nemam pojma o čemu govoriš.

- Nemaš pojma, je li? - Ljutito je prišao prozoru i prešao pogledom po brežuljcima okupanim jutarnjim suncem. - Dobro, recimo da ti vjerujem. Reci mi zašto si jučer došla ovamo.

- Željela sam te vidjeti. - To je bila istina. Les joj je pružio izliku za povratak na ranč, ali da nije bilo dozvole, smislila bi neki drugi razlog kako bi ga mogla još jednom vidjeti.

- Željela si me vidjeti - ironično je ponovio, okrenuo se i opet se okomio na nju. - Dirljivo. Sigurno si me željela tješiti u mojoj žalosti.

- Da - kriknula je, mrzeći prezirni ton u njegovom glasu.

- Nije bilo drugog razloga? - umilno je upitao.

- Pa, da. Trebala sam ... bilo je ... to ...

- Reci mi, prokleta bila! - zaurlao je.

Naglo je ustala s kreveta i od važno stala pred njega. - Trebao mi je tvoj potpis na obrascu za dozvolu kako bi se mogli emitirati intervjui s tvojim ocem. Eto! Jesi li to htio čuti?

- Našla si me pijanog, smućenog i utučenog, a to je djelovalo na tvoje materinske nagone, pa te je tvoje dobro srce natjeralo da ostaneš, neguješ me i ponovno od mene učiniš muškarca.

- Ne - rekla je i odmahнула glavom. - To nije imalo veze jedno s drugim. Posve sam zaboravila na obrazac. Samo sam ti željela pomoći.

- O, da. Svakako. A dok si se time bavila, dok si mi pružala sve usluge svoga tijela, bez da si pokušala

196

197

pokazati malo čednosti, mogao bih dodati, otkrila si ono što si od samog početka pokušavala saznati.

Obraze joj je oblila vrešina od njegove nemilosrdne uvrede, a nokti su joj se usjekli u dlanove. Nije smjela izgubiti ono malo kontrole što joj je ostalo. Netko od njih mora ostati normalan, jer Lyon je očito poludio. - A stoje to bilo, Lyone? Zbog čega sam bila spremna prodati svoje tijelo? Reci mi.

- Za svoju prokletu veliku priču - rekao je, iako su mu se usne jedva pomaknule. - Upravo sam gledao jutarnju emisiju vijesti iz New Yorka. Najavljiivač mami svoju publiku onime što će emitirati u večernjim vijestima. Veliki preokret u priči o generalu Michaelu Ratliffu. Intervjui koji dosad nisu objavljeni, a dio je snimljen na sam dan njegove smrti. A tko će svijetu prenijeti ovu blistavu priču? Nitko drugi do družica iz moga kreveta, i bogzna čijega još, gospođa Andy Malone.

Zaputio se prema njoj, zelen od srdžbe. - A sad ćeš im doista imati što ispričati. Danas možeš prekopati udžbenike povijesti i skupiti podatke o borbama na rijeci Aisne. Moraš znati sve činjenice prije no što im kažeš kako je doista bilo.

Poput balona stoje ostajao bez zraka, Andy se polako spustila na krevet. Zurila je u lice što se prijeteći nadvilo nad njom i nastojala ga prepoznati kao ono s kojim je dijelila jastuk. Jesu li ova usta što izbacuju tako ružne optužbe ista ona iz kojih je slušala šaptom izgovorene poetske riječi dok su se odmarali nakon vođenja ljubavi?

- Došla sam ovamo nagovoriti te da potpišeš dozvolu - rekla je ujednačenim glasom. - Les je pregovarao s televizijskom mrežom o

prodaji video-vrpca. Željela sam da javnost vidi te intervjuje, Lyone. Htjela sam da ljudi

upoznaju tvoga oca, kojega sam voljela, onakvoga kakav je bio prije svoje smrti. Ali to je sve. Nikad nisam nikome namjeravala ispričati ono što si mi rekao u povjerenju.

- Nisi li? Gracie mi je ispričala da si joj sinoć rekla neka nazove Lesa u motel i ostavi mu poruku kako će ono što želi dobiti ujutro.

Riječi što ih je onako bezazleno izgovorila sad joj je dobacio u lice poput otrovnih strelica. - Mislila sam na dozvolu. Prodaja se nije mogla provesti bez toga. Les je pobjesnio kad sam shvatila daje nemam. Vršio je pritisak da dođem ovamo, ali nisam htjela do iza pogreba.

- Kako pristojno od tebe.

- Ne vjeruješ mi - rekla je prestrašenim i tihim glasom. Zatim je u njoj počeo rasti gnjev zato stoje tako spremno posumnjao u nju nakon protekle noći, te je počela govoriti glasnije. - Ako bolje razmisliš, možeš li doista povjerovati da sam predvidjela tvoju sinoćnju priču o generalu?

- Uzimajući u obzir moje raspoloženje, vjerujem da si me držala lakovjernim i pričljivim. Možda nisi znala što ću ti reći, ali si bila voljna još jednom pokušati. Pa, čestitam. Dobila si više nego što si očekivala. Tvoji će intervjui sada vrijediti dvostruko. To će doista pomoći tvojoj karijeri. Dakle, gubi se iz moje kuće i trči k Lesu sa svojom pričom.

- Možeš biti siguran da idem iz tvoje kuće, ali ne iz razloga što si ih naveo. Ne želim više ni trenutka provesti s čovjekom koji nema pojma što znači biti čovjek. Tome te je otac mogao naučiti. On je u sebi nosio milosrđe, razumijevanje i sposobnost opraštanja. Jednom si me optužio da sam prazna ljuštura žene kojoj nedostaju ljudski osjećaji. Pogledaj sebe, Lyone.

198

Otvorio je usta kako bi joj proturječio, ali je ona brzo nastavila: - Rekao si da ti je smetalo progonstvo što ga je tvoj otac nametnuo sebi, nisi ga mogao shvatiti. Međutim, ovi zidovi što su ga odvajali od ostatka svijeta nisu ništa u usporedbi sa zidovima što si ih ti podigao oko svoga srca. Tvoj zatvor puno više sputava od njegovog.

- Evo - otvorila je kovčeg i izvadila platnenu torbu. - Ovdje su te proklete vrpce. Spali ih, baci ih u svoju dragocjenu rijeku, gurni ih tamo gdje smatraš da im je mjesto. Nije me briga. Više ih nikad ne želim vidjeti. -Bacila je torbu pred njegove noge. - Nadam se da si sada sretan.

Hitro je zatvorila kovčeg, zgrabila torbicu i izašla iz sobe, a sve u samo nekoliko sekundi.

11. Poglavlje

Les Trapper je bio poznat po svojoj žestokoj ćudi koja je odgovarala vatrenoj boji njegove kose. Nikad ga nitko nije naljutio, ako je to ikako mogao izbjeći. Plavim očima mogao je žrtvu zalediti, a jezikom opariti. Samo bi ga budala ili mučenik namjerno izazvao.

Andy se nije osjećala ni kao budala ni kao mučenica. Nije osjećala ništa, osim ravnodušne izgubljenosti, dok je mirno govorila: - Ostavila sam video vrpce na rancu, kod Lyona. Ako želiš, možeš ga pokušati nagovoriti da ti ih vrati, ali ja više nemam veze s time. Možda ih je uništio. Ne znam. Nije me briga.

- Zar mi pokušavaš reći - Les je procijedio kroz stisnute zube - da si sve one sate neprocjenjivih snimki ostavila kod onog kauboja?

- Da, ostavila sam ih kod Lyona. - Bojala se ovog

199

200

susreta, ali sad kad je tu, prilično je uživala u njemu. Ravno s ranca odvezla se u motel Haven in the Hills, jer je znala da će Les nestrpljivo očekivati njen povratak s video-vrpcama i potpisanom dozvolom.

- Zar si posve izgubila zdrav razum? - viknuo je. - Odbacuješ ono što nam je nadohvat ruke, Andy. Godinama smo čekali na ovakvu priliku. Radili za nju. Što je, dovraga, ušlo u tebe? - Hrapavo se nasmijao. - Ili možda znam što je ušlo u tebe? Lyon Ratliff.

- Čuvaj svoje primitivne duhovitosti za nekoga tko će ih znati cijeniti.

- Još ti ne znaš kako primitivan mogu postati. Želim te vrpce, dovraga. Ti možeš odbaciti svoju priliku, ali neću ti dopustiti da odbaciš i moju.

- U tom slučaju, možeš ih dobiti od Lyona.

- Ako me sada izigraš, dobit ćeš otkaz tako brzo da nećeš ni znati što te snašlo.

- Nisam se namjeravala vratiti na posao. - Razveselio ju je zapanjeni izraz njegovog lica. Dakle, Les je ipak bio samo pas koji laje. Odgovorila je na njegov blef, i upalilo je. - U svakom slučaju, ne vraćam se u Telex.

- O čemu to govoriš? Umrijet ćeš bez televizijske kamere.

- Hoću li? Ne vjerujem.

- Znam da hoćeš. To ti je u krvi, Andy. Dobra si. Najbolja. I ti to voliš. To je tvoj život.

- Nije, Les - glasno je rekla. - To je tvoj život. Ja od svoga želim nešto više. - Poželjela je prići čovjeku koji joj je bio prijatelj. Uхватiti ga za ramena. Prodrmati ga. Natjerati ga da shvati. Međutim, znala je da to nije moguće. On nikad ne bi razumio. - Hvala na komplimentu. Znam da sam darovita, ali nisam dovoljno ambi-

201

ciozna. - Stegnula je šaku na trbuhu. - Ne želim dospjeti do vrha žrtvujući sve ostalo.

- Moj otac je odlučio, Robert je odlučio, ti si odlučio daje ovo život kakav želim. Nitko nije mene pitao. Volim ovo što radim, ali to je jedino što imam. Nemam ništa više. Trideset mi je godina. Za deset godina bit će mi četrdeset. Možda će moja karijera tapkati u mjestu, ili ću postati miljenica televizijske mreže, ali to će opet biti jedino što ću imati. S vremenom će se pojaviti netko mlađi, privlačniji i darovitiji, a što će tada biti sa mnom? Što će mi ostati? Oprosti mi, Les, što sam te razočarala, ali želim otići. Odmoriti se. Voditi vlastiti život.

- Sve to jako lijepo zvuči, ali je glupo, i ti to znaš. Samo si se dobro zagrijala za tipa pa ga želiš zaštititi. Što se jutros tamo dogodilo? Je li te izbacio?

- Da, jer je vidio najavu večerašnjeg emitiranja intervjua.

- Pa? Zašto gaje to toliko uznemirilo? Znao je da ćemo intervjue prodati televizijskoj mreži. U svakom slučaju, jednom bi se emitirali. Zašto ... ? - Nakrivio je glavu na jednu stranu i gotovo zatvorio jedno oko dok je proučavao njeno nervozno vrpoljenje. - Čekaj malo. Nešto si otkrila. Je li tako? - Kad mu nije odgovorila, čvrsto ju je uhvatio za podlakticu i unio joj se u lice. - Je li tako?

Neustrašivo je zurila u njega. Više nije imao moći da je zastraši, ili ponizi, ili povrijedi. Svi njeni osjećaji ležali su pred Lyonovim nogama, baš kao i video-vrpce. Više je nitko nije mogao povrijediti.

Isto tako, nije imalo smisla naslađivati se tajnom što će je ponijeti sa sobom u grob. Les je ionako dovoljno bijesan. Bio joj je prijatelj dugo vremena. Ako sve ovo gleda s njegovog stajališta, mogla je shvatiti da će on to držati izdajom.

202

- Nije - mirno je rekla i naglašeno pogledala ruku što ju je grčevito stiskala. Polako je popustio pritisak i ruka se opustila. Ponovno ga je pogledala u oči. - Ne, Les. Nikad nije bilo nikakve tajne. Možda sam se zato ovako ohladila glede ovog projekta. Ti uvijek tražiš krv. Ja ne. Gledaš ljude kao potencijalne priče što će pomoći tvojoj karijeri. I ja sam počela tako misliti, a to mi se nije svidjelo. Sad gledam ljude kao ljudska bića s ljudskim slabostima i s pravom da svoje slabosti zadrže za sebe.

Podigla se na prste i poljubila ga u obraz. - Volim te. Bio si dobar prijatelj. Nadam se da ćeš to i dalje ostati. Ali te neko vrijeme ne želim vidjeti. Zbogom.

Izašla je iz sobe i zaputila se prema unajmljenom automobilu. Već je uključila motor kad se on pojavio na vratima. - Andy - doviknuo joj je - kamo ideš? - Djelovao je poraženo, a to Andy još nikad nije vidjela. Bilo joj ga je žao, ali donijela je odluku i nje će se držati.

Odgovorila mu je nesigurnim, hrapavim glasom: - Ne znam.

Najprije je otišla u San Antonio i uzela sobu u hotelu Palacio del Rio, smještenom na poznatom šetalištu duž rijeke. Na recepciji je uzela nekoliko brošura putničkih agencija. Privlačila ju je pomisao da tjedan dana provede u anonimnosti. Poći će nekamo i izležavati se na plaži, dobro jesti i ljenčariti, a kad se bude osjećala dovoljno jakom, vratit će se kući, skupiti djeliće svoga života i pokušati ih ponovno sastaviti. Meksiko? Karibi?

Uopće nije važno.

Na kraju će opet ostati sama. Ne samo daje izgubila Lyona, već je izgubila najboljeg prijatelja i svoj posao. Nikad u životu nije se osjećala tako izgubljenom. Jednom

203

je negdje pročitala da se karakter ne čelici u stabilnim vremenima, već u teškima. Ako je to istina, ona će doista imati čelični karakter.

Boreći se protiv želje da leži u samotnoj izoliranosti svoje sobe, prisilila se na odijevanje i popravljavanje šminke. Izašla je iz hotela i

zaputila se šetalištem uz obalu rijeke. Na kraju je izabrala jedan bistro uz šetalište i tamo pojela samotnu večeru.

Divili su joj se mnogi koji su prošli kraj njenog stola, posebno muškarci, ali su njene oči izgovarale tihi, ali neopozivi "ne" na sve što im je moglo biti na umu. Neki od prolaznika su zurili u nju i pokušavali odrediti odakle im je poznata. Na to je već navikla. Ljudi su je ponekad trenutačno prepoznavali. Drugi su je zbunjeno promatrali i nastojali se sjetiti gdje su je već vidjeli. Često se pitala u kojem trenutku bi se sjetili. Možda tek kad bi je ponovno vidjeli na televiziji. Tada bi se lupili po čelu i uskliknuli: - Jasno, Andy Malone! To je bila ona.

Poigravala se sa svojom salatom, ali je pojela samo kriške dinje. Njen cheeseburger bio je bogat i sočan, ali ju je podsjećao na onaj što gaje Lyon naručio kod Gabea pa je jedva progutala prvi zalogaj. Osim toga, nije bio dovoljno pečen za njen ukus. Ilije barem tako sama sebi objasnila zašto gaje ostavila na tanjuru, praktički netaknutog.

Nakon što je potrošila vrijeme za večeru, iako je zapravo nije pojela, nastavila je hodati šetalištem među gomilom turista. Čime će ispuniti duge večernje sate?

Zaustavila se i slušala meksičke ulične svirače. Kupila je sladoled i odmah ga bacila u najbližu košaru za otpatke. Zastala je na ulazu u galeriju, ali nije imala ni volje ni snage ući i razgledavati izložena umjetnička djela.

204

Uz gat je bio privezan brodić što je vozio četrdesetak turista na polusatni izlet rijekom. Kupila je kartu i popela se uz pomoć mladića odjevenog u nešto nalik meksi-kanskoj narodnoj nošnji.

- Pođite sasvim naprijed, molim vas - rekao je monotonim glasom.

Sjela je na tvrdu drvenu klupu i zagledala se preko rijeke. Raznobojna svjetla, diskretno postavljena u bujnom raslinju uz šetalište, odražavala su se poput treperavih traka na površini vode. Nije obraćala pozornost na ostale putnike, osim na malenu plavokosu djevojčicu koja je mogla imati oko dvije godine, a sjedila je kraj nje.

Andy se nasmiješila mladim djevojčičinim roditeljima. Ona je bila svježja i zgodna. On je oko vrata objesio kameru. Mlada, privlačna

obitelj na izletu. Osjetila je bolnu gorčinu samoće.

Malo se okrenula kad je čula paljenje motora brodića, a potom je poskočila od iznenađenja kad je vidjela tko se zadnji ukrcao.

Srce joj je mahnito tuklo te je naglo okrenula glavu i slijepo se zagledala u vodu. Čula je gundanje izletnika dok se probijao prema prednjem dijelu brodića.

- Gospodine, gospodine, sprijeda više nema mjesta -govorio je mladić u nošnji. - Hoćete li, molim vas, sjesti ovdje?

- Nisam baš dobar mornar. Ne bih volio po nekome povraćati - odgovorio je duboki, promukli glas. Andy je čula šuškanje odjeće i pomicanje nogu dok su se svi micali bezobraznom putniku koji je svakako želio sjediti sprijeda.

Mladi vodič je zvučao ljutito kad je počeo jednolično

205

govoriti. Brodić se udaljio od obale. Svježi povjetarac hladio je Andvne vrele obraze kad su se počeli brže kretati. Nad rijekom su se nadvile goleme grane hrastova i oraha.

- S vaše lijeve strane možete vidjeti amfiteatar gdje ...

- Zdravo - tiho je rekao Lyon. Ometao je samo ljude koji su mu sjedili u neposrednoj blizini. - Zdravo -ponovio je kad je Andy i dalje odlučno držala glavu okrenutu na drugu stranu.

Konačno se ipak okrenula. Sjedio je s druge strane uskog prolaza, stiješnjen između tri postarije dame i dvojice avijatičara iz zrakoplovne baze. - Zdravo - ledeno je rekla i ponovno mu okrenula leđa.

- Vjeruje se da su stabla starija od ...

- Oprostite, jeste li s nekim u društvu? - Opet ga je pogledala, otvorivši usta od zaprepaštenja. Okrenuo se prema starijim damama koje su ga oprezno pogledavale. Odbacio je tu mogućnost. - Poznaješ li ovu gospođu? -upitao je djevojčicu. Odmahnula je glavom, a majka joj je zastitnički obujmila ramena. Pogledao je dvojicu avijatičara, koji su ga s udivljenjem gledali, i upitao: - Je li gospođa s nekim od vas?

- Nije, gospodine - jednoglasno su rekli.

- Dobro - rekao je i nacerio im se. - Ne bih se želio ubacivati na tuđe područje.

Andy se nelagodno osvrnula oko sebe i vidjela daje još nekoliko ljudi prestalo razgledavati slikoviti okoliš i obratilo pozornost na zabavnu Lyonovu predstavu. Bijesno gaje pogledala. Čini se da ga to nije pokolebalo.

- Cura sjajno izgleda, zar ne? - upitao je avijatičare. Pogledali su Andy, a potom opet Lyona i klimnuli glavama.

206

207

- Ti nisi normalan - rekla je ispod glasa. Tri postarije dame su najprije zurile u Lyona, zatim u nju, a od prijekora i zgražanja usne su im se stisnule u tanku crtu negodovanja.

- Zašto je žena takvog izgleda posve sama? - Lyon je pitao avijatičare. - Zar ne mislite da ima fantastično tijelo?

Avijatičari su je procijenili požudnim pogledima. Smeteno je prekrížila ruke. - Odmah sam to primijetio -jedan od njih je rekao Lyonu. Crna obrva mu se počela ljutito mrštiti, ali se na vrijeme obuzdao.

Ponovno se okrenuo prema Andy. -1 ja. - Sad se obraćao samo njoj, a u glasu mu se osjetilo novo samopouzdanje. Sivim očima pretraživao je njeno lice. - Mislim da je prekrasna, ali sigurno ne zna Što osjećam prema njoj.

- Peka... sna gospola - zacvrkutala je mala djevojčica i stavila ljepljivu ručicu na njeno koljeno.

- Hoćeš li provesti noć sa mnom, prekrasna gospođo? -tiho je upitao Lyon i zagledao se u njene širom otvorene, smućene oči.

- Harry ... ? - mlada majka je zabrinuto rekla.

- Ignoriraj ga - rekao je otac.

- Bravo - rekao je prvi avijatičar.

- Tako treba, prijatelju - dodao je drugi. Tri starije dame ostale su bez riječi.

Vodič je odustao od nastojanja da svoje putnike zainteresira za znamenitosti San Antonia dok se na brodiću odvijala takva drama. Sve su se glave okrenule prema pramcu.

Andy je ustala i uzalud nastojala pobjeći kroz uski prolaz. Lyon je također ustao. Dijelilo ih je samo nekoliko centimetara. - Zašto to radiš? - pitala je glasnim šaptom.

- Želim s tobom dijeliti svoj život, Andy. Ako to podrazumijeva kupnju televizijske postaje, ili osnivanja jedne na rancu, što god treba da bi ostala sa mnom, ja ću to učiniti.

- Zašto? Zašto sad, odjednom, želiš da ostanem?

- Jer te volim.

- To si i sinoć rekao, ali si me jutros bio spreman ubiti kad si pomislio da ću nekome ispričati o tvom ocu.

- Harry ... ? - ponovila je mlada majka, a u glasu joj se počela osjećati rastuća panika.

- Gledaj patkice - otac je rekao svojoj kćerkici, zaokupljen prizorom koji je bio daleko zanimljiviji od svega što je vidio na televiziji.

- To je bio uvjetni refleks, Andy. Nisam vjerovao ženama nakon Jerri. Više mi se nisu sviđale žene. Iskorištavao sam ih, to je točno, ali mi se nisu sviđale. Možeš li zamisliti kakav sam šok doživio kad sam shvatio koliko te volim? Gracie je jedva čekala da može ukazati na moju glupost.

- Pitam se tko su Jerry i Gracie? - glasno je razmišljao jedan od avijatičara.

- Šššš - ušutkala ga je jedna od dama.

- Je li Jerry muško ili žensko? - drugi avijatičar je šapnuo svom prijatelju.

- Nisam siguran da to želim znati. Rekao je da mu se žene više ne sviđaju.

- Kako to misliš? - drhtavo je upitala Andy.

- Rekla mi je kako ti sigurno ne bi kod mene ostavila vrpce da si ikad namjeravala naškoditi mome ocu. Da mi nisi lagala rekavši kako želiš jednostavnu priču o njegovom životu kakav je bio malo prije smrti. Kako bih se trebao ljutiti na Lesa, a ne na tebe.

208

- Les? - začudila se majka. - Mislila sam da se zove Jerry.

- Tiho - rekao je otac.

- Danas sam dala otkaz na poslu, Lyone. Posegnuo je za njenom rukom. Palcem joj je milovao dlan. - Zašto?

- Ne bih mogla nepristrano prenijeti priču nakon što sam te upoznala. Moje srce nije bilo u tome, a Les je to znao. Pokušala sam

sebe uvjeriti da nije tako, ali on je imao pravo. - Uzdahnula je. - Ti i tvoj otac postali ste mi važniji od bilo koje priče.

- Budući da si dala otkaz, što si namjerala učiniti? Slegnula je ramenima. - Razmišljala sam o odlasku u

Meksiko. Izležavala bih se na nekoj plaži i pokušala srediti svoje misli i osjećaje.

- Sviđa mi se zamisao o Meksiku i plaži - tiho je rekao. Poljubio joj je dlan, a zatim ga prislonio na svoj obraz.

- Doista? - upitala je slabašnim glasom.

- Savršeno mjesto za medeni mjesec.

- Vidi meset - rekla je djevojčica.

- Medeni mjesec? - ponovila je Andy.

- Meset vidi mene.

- Hoćeš li se udati za mene, Andy ?

- Udati?

- Zar ne čujete što vam čovjek govori, djevojko? Pitao je hoćete li se udati za njega. Sad mu lijepo odgovorite kako bismo se svi mogli iskrcati s ovog brodića.

Andy se zagledala u stariju damu koja je izdala zapovijed. Potom je prešla pogledom po svim radoznalim licima koja su zurila u nju i Lyona. Okrenula se prema njemu i nasmiješila. - Da.

- Ti si nemoguć - promrmljala je uz toplu kožu njegovog

209

ramena. - Gotovo se bojim s tobom pojavljivati u javnosti.

- Zašto? - Ispružio se uz nju, a svoje dugačke noge isprepleo je s njezinima.

- Svaki put kad smo na javnom mjestu, dovodiš me u neugodan položaj. Najprije kod Gabea kad si mi rekao neka određeni dio svoga tijela vratim u Nashville, a ...

- Zgodan dio svoga tijela, mogao bih dodati - rekao je i potapšao glatku oblinu njenih bokova.

- Zatim one noći na obali rijeke ispred svih onih ...

- Pijanaca.

-1 večeras. Što te je obuzelo da si me onako zaprosio?

- Mnoštvo predstavlja sigurnost. Bojao sam se da ćeš me odbiti ako to učinim na drugi način.

- Trebala sam ti opaliti pljusku.

- Ali nisi. Mislim da si duboko u sebi uživala u prizoru. - Prije no što mu je uspjela odbrusiti, prekrio joj je usta strastvenim poljupcem.

Sklopčala se uz njega, uživajući u dodiru njegovog golog tijela uz svoje. U prsima joj se počeo stvarati smijeh koji je na koncu izbio na njene usne. - Upravo sam se sjetila što je Gabe Sanders rekao o tebi.

- Što?

- Rekao je kako je vraški sigurno da ćeš učiniti samo ono što ti se sviđa.

- Je li? - otegnuto je rekao i ponovno je poljubio. Vratili su se u njenu hotelsku sobu čim su se uspjeli

probiti kroz radoznalnu gomilu što se iskrcala s brodića. Kad je zatvorio vrata sobe, uzeo ju je u zagrljaj i ozbiljno rekao: - Andy, volim te. Nemoj me nikad ostaviti. Udaj se za mene.

-1 ja tebe volim, Lyone. Svim srcem se želim udati za tebe.

210

- Djeca?

- Jedan mi je čovjek nedavno rekao kako je velika šteta što nemam djece.

Nasmiješio se i zaljubljenim pogledom proučavao njeno lice. Obuhvatio gaje dlanovima. - Volim ženu u tebi.

- Prije manje od tjedan dana nisi me uopće smatrao ženom.

- Jesam, ali nisam želio da ti to znaš. Utjerala si mi strah u kosti.

- Strah? Kako?

- Zato jer sam dotad bio ispunjen nekakvom sigurnošću. Vjerovao sam da mi je život baš onakav kakvog sam htio, lišen prisnih kontakata. Nisam želio nikakve obveze ni odgovornosti. U svakom slučaju, nisam želio ničiju ljubav jer bi to moglo značiti da bih se i ja mogao zaljubiti, a više nisam htio riskirati.

Prstom je poravnao zabrinutu boru na njenom čelu.

- Tada si naišla ti i izvukla mi tlo pod nogama. Želio sam te od prvog trenutka kad sam te ugledao. Tjelesna pohota. Čisto i jednostavno. Međutim, kad sam vidio kako se ophodiš s mojim ocem i kako si djelovala ranjivo onoga dana kad nas je uhvatila kiša, počeo sam te voljeti. Želio sam te mrziti jer si me dovela u takvo stanje. Ali nisam mogao. Kad sam te na kraju zauvijek otjerao, opametio sam se. Morao sam poći za tobom i nadati se da me još uvijek hoćeš.

- Hoću. Sada i uvijek - izustila je drhtavim usnama.
- Već sam se prestala nadati da ću život provesti uz čovjeka kojeg volim. Moj prvi brak predstavljao je golemo razočaranje. Samu sebe sam uvjerila da sam stvorena za karijeru, a ne za dom i obitelj. Želim dijeliti život s tobom, Lyone, postati tvoj partner u svemu.

211

- Ozbiljno sam mislio ono što sam rekao o televizijskoj postaji. Ako želiš nastaviti raditi, nemam ništa protiv.
- Razmislit ću o honorarnom radu. Možda će mi sve to nedostajati nakon nekog vremena.
- Previše si dobra da bi posve odustala od posla. Bez obzira na moje suprotne komentare, znam da si darovita u svom poslu i obavljaš ga profesionalno.
- Hvala ti što to kažeš. Ipak, nadam se da me nikad nećeš prestati smatrati seksualnim objektom.
- Na to možeš računati.

Ležali su u širokom, svježem krevetu i nakon sat vremena ljubavi, još uvijek su s užitkom razgovarali o svojim osjećajima.

- Kako si me našao? - lijeno je upitala.
- Nazvao sam Telex i zapitao tko ti je najbliži rod. Dali su mi broj telefona tvoje majke. Nazvao sam je, pristojno se predstavio i rekao joj da sam ja njezin budući zet, ali sam negdje zametnuo mladu. Radosno me je obavijestila da si je nazvala odavde i rekla kako planiraš putovanje u Meksiko te da moram požuriti ako te namjeravam na vrijeme uloviti. Mislim, gospođo Malone, da te želi što prije udati.

- Pretpostavljam da je taj međugradski razgovor s mojom majkom vrijedio svaki novčić... Oh, Lyone ... ti tako vješto mijenjaš ... temu.

Rukom se nježno poigravao njenom dojkom, a nestašni palac kliznuo je preko tamne bradavice. Mješavinom čuđenja i ushićenja promatrao je kako se istog trenutka skrutila od uzbuđenja. Na takav se izazov moralo odgovoriti. Spustio je glavu i pomilovao ju jezikom.

- Imaš tako dobar okus - rekao je. Zahvatila ga je iznenadna požuda, a to je govorilo glasnije od riječi.

212

Uvukao ju je u slatku, vlažnu nutrinu svojih ustiju.

Iz vila se prema njemu. - Lyone ...

Zazvonio je telefon. U sobi je odjeknula njegova žestoka psovka. Posegnula je za slušalicom.

- Nemoj se javiti.

- Moram, Lyone. Ne mogu pustiti da zvoni unedogled. Zastenjao je, ali joj je dopustio da slušalicu prinese uhu. - Halo?

- Zdravo, slatka dušice, što radiš?

- Les! - uskliknula je. Previše ju je šokirao zvuk glasa što gaje najmanje očekivala, pa nije opazila da se Lyon uopće nije začudio kad je čuo tko zove. Niti je prestao usnama vijugati po njenom trbuhu. - Što ... kako . . . zašto zoveš?

- Nisam li ti uvijek govorio da ne odgovaraš pitanjem na pitanje? Ništa nisi naučila za sve ove godine. U svakom slučaju - rezignirano je uzdahnuo - nisam uspio naći Lyona, pa sam našao tebe, a ti mu možeš prenijeti poruku. Nekako imam osjećaj da ćeš ga uskoro vidjeti.

Ovlaš je pogledala tamnu Lyonovu glavu koja je uporno napredovala po njenim prsima, ostavljajući poljupce i nježne ugrize na svom putu. - Kakvu por... - Pročistila je grlo. Lyon ju je grickao ispod dojke. - Kakvu poruku?

- Reci mu da je bilo proketo velikodušno od njega stoje poslao vrpce u televizijsku mrežu. Krivotvorio je moj potpis na popratnom pismu, ali mu opraštam. Te su mi snimke osigurale posao! Za dva tjedna, bit ću u svom novom uredu s pogledom na čađavi stari New York, dušice.

- To je učinio? - upitala je visokim glasom. Zaplela je prste u Lyonovu kosu i pokušavala podići njegovu glavu sa svog trbuha, ali unatoč bolu što mu ga je sigurno

213

nanosila, on je odbijao poslušnost. - Stoje pisalo u tom . t. ahhh ... Ly ... krivotvorenom popratnom pismu?

- Što je to bilo Andy ? Čuj, je li ti dobro? Nekako čudno zvučiš.

- Da, dobro mi je - dahnula je. Vrela usta vratila su se na njenu dojku. - Popratno pismo ... ?

- Da, napisao je kako ti, nažalost, nisi na raspolaganju, te neko vrijeme nećeš raditi jer se udaješ, ali da bih ja prihvatio posao kao

asistent producenta u večernjoj emisiji vijesti. Nevjerojatno, ali zaposlili su me!

- To je divno, Les. Oh, L ... Lyone ... to je divno. -Telefonska slušalica joj je ispala iz ruke. Lyon ju je podigao.

- Andy, Andy? Što se događa? Jesi li...

- Čestitam vam na novom poslu, Les. Andy sad više ne može razgovarati. Previja se u ekstazi. Nazvat će vas ... za godinu ili dvije.